

دشمن سلطانه عزیز (عزیز) رح دژ وند او آند خوشبیدی!

اټم کال لسمه کنه، پرلېسي ۷۴ کنه، غوايي - غبرگولي ۱۳۹۲ ل، اپرېل ۲۰۱۳ م

دسې ای ای دالراودنگوشتي رېږه؟ اسلامي هیوادونو کې د (شریعت) د نفاذ نوې هیلې!
 دمسلمان ارزانه وینه...! همت ته دې سلام او پر لوړ عزم دې آفرین!

عملیات کامیاب طالبان در ازره لوگر

ازره

مخ	عنوان	گڼه
1	سر لیکنه	1
۲	د خالد بن ولید رضی عملیات	2
4	همت دې سلام او په لوړ عزم دې آفرین	3
7	له مولانا قاري حبیب الله صیب سره مرکه	4
11	عملیات کامیاب طالبان در ولسوالی ازره نوگر	5
13	د سي آی ای ډالر او د گوشتي رپړه	6
15	گو انتنامو د امریکایی مناققت ستر مثال	7
18	د غوايي ۷ او ۸ اوروان يرغل	8
20	رسانه های داخلی ، در خدمت یا خیانت ملی	9
22	د عزیز التفاسر دمحدث او مفسر شیخ سلطان عزیز ...	10
30	روغن زیتون و اهمیت آن در درمان امراض	11
32	له نامتو شاعر او ادیب ښاغلي گوهری ص سره مرکه ..	12
39	اسلامي هیوادونو کې د شریعت د نفاذ نوې هیلې	13
42	په اسلام کې د انډیوالی معیار	14
44	گلکشونه	15
46	د صلیبیانو په خلاف عملیات د خالد بن ولید په نوم ...	16
50	د مسلمانانو ارزانه وینه	17
53	افغانستان کې دروسانو د بیارابښکېلولو هڅې	18
56	مقاله څنگه ولیکو ؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟	19
61	د امریکا افغان جنګ د ستر اتیر بوبران	20
65	د بروکسل ناستې په حقایقو ستر کې پټې کړې	21
67	د پنجوايي د فاجعې د دویمه څنگه شوه ؟	22
70	مورې	23
72	د جمهوري ریاست د ماڼۍ مداري	24
73	ارېکیان (ملیشه) د تاریخ په آینه کې	25
77	خرقه مبارکه	26
80	مهمان نوازی در فرهنگ اسلامی	27

امتیاز :

د امتیاز خاوند : د افغانستان اسلامي امارت

د فرهنگي چارو کمیسیون

مسؤل مدیر : عبید تنویر

لیکوال پلاوی : ډاکټر صابر ، حمید ،

جمیل مېرني او افضل

محمد تراب

گډون :

افغانستان : 180 افغانی

پاکستان : 240 کلداری

امریکا : 60 ډالره

اروپا : 60 یورو

یوه گڼه : 15 افغانی

کلداري : 25

یادونه

حتی نه ده چې په څرک کې خبرې شوې مقالې
ډاډارې د پالیسي ترجماني وکړي هره لیکنه د لیکوال
خپل نظر دی .

پټې :

تخنیکي چارې : عابد مجاهد

کابل : د ډګر دفتر

sarak_111@yahoo.com

امريکا په افغانستان کې ۹ پوځي اډې غواړي؟!؟

دافغانستان دختیځ ګوشتي ولسوالۍ په سرحدي پوله دتاوتریخوالي اوشخړې وروسته چې ویل کیږي پاکستان دافغانستان څه ځمکه لاندې کړې ورسره یوځای کرزي دامريکا دپوځي اډو خبره راپورته کړه او ویې ویل چې امریکا غواړي په افغانستان کې نه پوځي اډې ولري، کرزي روښانه کړه چې دده رژیم له دغو اډو سره موافق دی خو په بدل کې یې امتیازات غواړي.

په دې خبره کې دیوې ذرې هومره شک اوشبهه نشته چې دافغانستان په یوې لوېشت خاوره هم کوم هیواد که هغه امریکا، ناټو، برتانیه، روس او یا هم دافغانستان کوم ګاونډی هیواد وي دیرغل اواشغال نیت اوسوچ کې ولري دیوه افغان په صفت هیڅکله دزغم اوتعمل وړ نه ده، باید دیوې ملي فریضي له مخې یې مخه ونیول شي او کلک ځواب ورته وویل شي، خو دګوشتي ولسوالۍ په پوله دنوې راټوکول شوې شخړې څخه برېښي چې ترشایې دهغه استعمار ښکاره اوژور لاس موجود دی چې غواړي دوه ګاونډي اومسلمان وروڼه ولسونه یوله بل سره په تلیاتو کړاونو اواځ وډب کې مبتلاوالاس او ګرېوان کړي او په عین حال کې ځان دریمګړی وښيي اودخپل شتون او موجودیت لپاره زمینه سازی وکړي.

که داسې نه وي نو دګوشتي پرپوله امریکا ولې هغه پوستې چې له یوې لسیزې څخه ډېر ددوی قواوې پکې مېشت وې ددې پرځای چې دتخلیې په وخت یې ړنګې اوله منځه وړي وای او یا یې افغان لوري ته په اختیار کې ورکړي وای دیوې خاصې لوبې له مخې یې برعکس کار وکړ اودیوشمېر راپورونو پر بنایې هغه پوستې پاکستانی پوځیانو ته په پرېښودلې.

له دې څخه علاوه کله چې کرزي په دې وروستیو کې له اروپایي هیوادونو ته په سفر روانېده یوه ورځ وړاندې یې خپلې ادارې ته فرمایش ورکړ چې له امریکاسره دامنیتي تړون هغه مهم ټکي اودلایل چې دده په وینا په افغانستان کې په سوله او ثبات تمامیري برابره کړي اودرښو په اختیار کې یې ورکړي، ورسره جوخت یې دامريکا ولسمشر هم ته داسې لیک ولیږه چې (دګوشتي ولسوالۍ) له شخړې سر ټکول شوی و اودحل غوښتنه یې ترې کړې وه.

داټولې هغه حربې اودامونه دي چې امریکایي دکابل داجیررژیم دلاسیوڅوپه توسط په سیمه کې خورول غواړي اوبنیادي هدف ترې دامريکایي منافعو دتحقق اوساتلو لپاره په افغانستان کې هغه امریکایي ځانې اواډې دي چې هغه بله ورځ کرزي په ډاګه پرې شخوندوواکه چې امریکایانو ترې غوښتنه کړې ترڅو دافغانستان په حساسونقطو کې دنهو سترو پوځي اډو دجوړولو اجازه ورکړي، نو ویلای شو چې دګوشتي شخړه دامريکا دپورته دام چې هغه پوځي اډو منلو اوجوړولو ته شرایط برابرول یوه پیلامه ده.

مونږ په صراحت وایو لکه څنګه چې امریکادتېرو دیارلسو کلونو په اوږدو کې دافغانانویوه مهمه اوبنیادي مسئله که هغه اقتصادي، سیاسي، امنیتي، تعلیمي، صحي اودیبارغونې په برخه کې که وکتل شي حل نکره بلکې نورې یې زیاتې اوپرېمانه کړې له دې وروسته خو هیڅکله داسوچ افکر باید ونشي چې امریکایان دې دافغانانو دکومې سترې ستونزې اوشخړې هم په حل کې مرسته وکړي او یا دې دافغانستان اوپاکستان وروڼو ملتونو ترمنځ دخیر اوبه توی کړي بلکې که وس یې بر شي نور به یې ترمنځ دتفرقي اوبدینۍ تخمونه شیندي.

پاکستان ته موهم مشوره داده چې په لوی لاس سرحدي شخړه ول من وهل پرته له دې چې ګټه یې دافغانستان اوپاکستان ستر دښمن امریکاته ورسیږي بله کومه لاسته راوړنه اونتیجه نه لري، ښه به داوي چې دافغانستان له روان کمزوري اوپه اشغال کې دگیر حالت څخه بده استفاده ونشي. اودامريکا دحضور دپاره په لوی لاس شرایط آماده شي.

د خالد بن ولید رضی الله عنه

عملیات

الحسنه ورنه

پوخ او مدبر عسکری زیرک قاید وه، په هر جنگ کې به یې له خاص تاکتیک څخه کار اخسته او سوبه به یې تل په برخه وه.

دا ډول په زغرده ویلای شو چې د اسلامی امارت په امر سره د سړ کال عملیات چې د خالد بن الولید رضی الله عنه په نامه نومول شوی ان شاء الله تر تیرو جهادی کلونو په نسبت به لاریات او په زړه پورې

نتایج ولري بلکې ویلی شو چې په لوگر او نورو ولایاتو کې تازه بیرني عملیات ښايي دهمدغه مبارکو عملیاتو د پیلامی یوه برخه وي، مجاهدین وخت پر وخت جنگي تاکتیکونه بدلوي او صلیبی دشمن له وړ

وړانديښونو سره مخ کوي، دغه وجه ده چې صلیبان خبرو اترو ته حاضر دي او وخت پر وخت دلتا او هلتا

کنفرانسونه جوړوي تر څو څنگه وکولای طالبان قانع کړي، خود طالبانو په هر ډول خبرو کې اساسي

شرط دادی چې بهرنی قواوي به له گران هیواد افغانستان څخه پرته له قیده او شرطه وځي پس له هغې امکان لري چې په نورو اړونده مسائلو

په صدر اسلام کې دا خبره دهر لوی او واړه په خوله وه چې کوم جنگ کې خالد بن ولید رضی الله عنه گډون ولري هغه جنگ کې ماته نه خورل کیږي، حتی هغه وخت چې لا خالد رضی الله عنه په اسلام مشرف شوی هم نه وو د احد د غزا پر وخت پر هغو کې پنځوسو تنو مجاهدو صحابو د شاله اړخه غلچکه حمله وکړه چې د احد له غره څخه رابنکته کیدل سره لدی چې دغه رابنکته کیده در رسول الله صلی الله علیه وسلم د صریح امر مخالفت وه،

دا سبب و چې داحد د جنگ په دوهم پړاو کې مسلمانانو په عارضی ډول ماته او خوره د غره له پاسه تقریباً لس یا دولس تنه پاته شول او ټول یې په شهادت ورسیدل کله چې ابوسفیان

راغی نو خالد ته یې وویل (النصر نصرک یا خالد) فتحه ستا فتحه ده ای خالد.

په هر صورت تر دې جگړې وروسته خالد رضی الله عنه اسلام راوړ او مسلمانان لا پیاوړی شول، دی کې شک نشته چې خالد رضی الله عنه یو

کنفرانسونه جوړوي تر څو څنگه وکولای طالبان قانع کړي، خود طالبانو په هر ډول خبرو کې اساسي

خبرې اترې وشي، د سړ کال عمليات هم د هغه تاتيک برخه ښکاري چې اسلامي امارت غواړي په واضح ډول امريکايان او دهغوي اينټلفيون پدې وپوهوي چې پر ته له وتلو بله لاره نلري، دهيواد د ازادۍ او اسلامي نظام تر قائمېدو پورې به ان شاء الله جهادي عمليات ادامه وکړي ان شاء الله سړ کال به د دښمن لپاره تر نورو کلونو هم زيات غموونکي وي او دوی به له ور وړ ستونزو سره دهيواد په ګوډ ګوډ کې مخامخ کيږي، ښه به داوي چې غريبان خپل وتل چټک کړي او افغانانو ته خپل حقه حق او حقوق وسپاري، له دوی سره به تر هغه مزاحمت او جهاد روان وي تر کومه چې دوی په افغانستان کې پاته وي، بلکې پر غريبانو به د جنگ او خطر کړۍ ورځ په ورځ راتنگيږي او داسې وخت به راشي چې دوی دو تلو لاره هم پيدا نکړي او د دوهم ويټنام تاريخ به يوځل بيا تکرار شي

دا چې صليبي يرغلگران او دهغوي په سر کې يهودان او نصاري په اصل او فصل دواړو کې له خبث او فساد نه ډک دي، دا وخت کوښښ کوي چې دمجاهدو طالبانو او ملت تر منځ يو ډول فاصله رامنځ ته کړي، امريکايانو داسې مليشۍ او خاص امنيتي ځواکونه تر يوه حده داربکيانو تر نامه او په ځينو حالاتو کې حتی دمجاهدينو! په شکل کې جوړې کړي چې دخلکو ویرول، وژل، او غلاکول يې عمده صفتونه دي، دې ته بايد پاملرنه وه شي چې زموږ له مقدس نوم او نشان څخه نور غلطه ګټه پور ته نکړي سړ کلنۍ عمليات چې دخالد بن الوليد تر نامه لاندې پيل شوي او پيل کيږي دا به له تير و جهادي عملياتو سره خامخا توپير لري ځکه چې پدې مبارکو پسرلني عملياتو کې به له جدا تاکتيکونو څخه کار اخستل کيږي چې يوه کوچنۍ بيلګه به يې زه په جرات سره دور وڼو مخۍ ته کيږم او هغه دا چې داسې ښکاري ان شاء الله طالبان به د صليبي دښمن او ځينو کورنيو خطرناکو او زهر جنو منافقينو يوه غټه شميره جنګي اسيران لاسته راوړي چې په هر لحاظ به اهميت ولري بلکې د جنګ رخ او شکل به بدل کړي، دا يوه کوچنۍ نمونه وه چې ما پرې وضاحت وکړه.

صليبي دښمن او داخلي منافقين هم لدې خبر شوي چې سړ کال به طالبان دخالد بن وليد تر نامه لاندې عمليات پيل کوي پدې اړه ځينو مغرضو ويب سائيډونو او هم په کابل کې ځينو محلي ورځپاڼو خپرونې کړي او دا عمليات يې افغان مزدور نظام او د دوی بادرانو ته يو ستر ګواښ بللی دا خپرونې او دا خبرونه ښيي چې دښمن تر کومه حده

وار خطا دی، دښمن ځکه وار خطا دی چې دطالبانو جهادي عمليات ناخپه او پوره خطرناک وي، دښمن يې ځای، وخت او هدف نشي معلومولی ځکه خو هم امريکايان او هم ددوی مر تدانډيوالان له انډيښنو سره مخ دي د سړ کال عمليات به ځکه قوي او پريکنده وي چې صليبي دښمن په روحی او معنوی لحاظ او هم په مادي لحاظ مات شوی او داخلي منافقين لاتر صليبيانو دمخه کډه بارول غواړي دامهال په افغانستان کې په لوړه کچه سوداګري، دځمکو رانيول او دکورونو اخستل په تپه ولاړي دي، دا ټول هغه څه دي چې دطالبانو لخوا په لاره اچول شوي عمليات يې ثابتوي او دسړ کال عمليات څر ګنده پيغام لري او هغه ډير غلګرو وروستی ماته ان شاء الله.

حضرت عمر بن عبدالعزیز یو

پرهېزګار خليفه و.

يوه ورځ ډېره سخته گرمۍ وه. هغه پر کار بوخت و او يوه خادم (نوکر) ور ته پکې واهه. نو کر گرمۍ ستومانه کړ او ويده شو.

عمر ورو له خپل ځايه پور ته شو. له ويده هلک ... څخه يې پکې واخيست، او هغه ته يې پکې وهل پيل کړ. د پکې په ساره باد هلک په ژور خوب ويده شو.

څه وخت وروسته چې هلک راوبښ شو. ددې پر ځای چې دی خليفه ته پکې ووهي، وټې ليدل چې خليفه ده ته پکې وهی. هغه وار خطا شو او وپېرېد، له خليفه څخه يې بښنه وغوښته او وټې وويل: بښنه غواړم. زه ويده شوم، پوه نه وم چې ما څه کول.

خليفه پر هغه ډېر مهربان و. هغه موسکي شو او وټې ويل: "ته ولې بې واره (وار خطا) شوې. ته هم زما په څېر انسان ټې. که ته زما خدمت کولای شې. نو دا زما دنده هم ده، چې ستا خدمت وکړم. زه چې گرمۍ نا ارامه کړی وم، تاراته پکې واهه او چې بيا زه پوه شوم چې گرمۍ ته نا ارامه کړې. نو ما در ته پکې وواهه.

شهید زوی

هو! پسرلی بیار اغلو، ډېر ښه راغلو او داسی پسرلی دې پر موږ هر کله راشي. دنوي احساس او نویو وولولو سره مل د جهاد پسرلی، دیر غلگرو پر ضد د اسلام د خیر القرون دستر سپه سالار او ستر فاتح په نوم د پیل شو یو نویو عملیاتو پسرلی، د دښمن دوږولو او مرعوبه کولو پسرلی، د قربانیو پسرلی، د سنگرونو د بیا آبادولو او گرمولو پسرلی، د فتوحاتو پسرلی، د ازادی پسرلی، د دښمن د سرونو د شیندلو پسرلی، د دښمن سره په گرمو سنگرونو او سترو معرکو کې د مجاهدینو د پاکو وینو توپدلو او شهادتونو پسرلی، د خپل تېر زړین تاریخ د راژوندي کولو پسرلی، د دښمن ته د عبرت درس ورکولو پسرلی، او ورته د مسلمانانو پر ضد د ټولو کړو ظلمونو د حساب اخستلو او د مسلمانانو د زړونو یخولو پسرلی، د اشغالگرو د ماتو او د مجاهدینو د نویو فتوحاتو پسرلی.

یا الله! ټاپر موږ ډېر لوی فضل وکړ، موږ کمزور و ته دې خوراستر طاقت راوبښه، که موږ شپه او ورځ تاته په سجده پرېوځو ستا شکر به ادا نکړای شو، یو هاغه د امریکا په مشرۍ کې دنړیوال ستر صلیبي اتحاد له لورې زموږ د گران هېواد د اشغال پرموښ شپې ورځې وې چې موږ پکې د اسبابو او وسایلو په لحاظ د دښمن په پر تله ډېر کمزوري وو، شمېر مو لږ و، د شپې تېرولو ځای مو نه موندلو، په نړۍ کې هیڅوک پنا را کولو ته حاضر نه و، ټوله نړۍ د امریکانه په خوف کې وه او په سیمه خو

یې دومره وېره ناسته وه چې دلته د اتومي ځواکونو لینکي هم له وېرې رپېدل او گومان یې هم نه شو کولای چې گینۍ له امریکانه به بچ پاتې شي، هیچا هم د ډاډ خبره نه شوه کولای له یو لورې هم اطمینان او حوصله نه وه بلکې هر چا د مجاهدینو د وېرولو کوښښونه کول، د هېواد د اشغالولو نه پس مو دښمن په ډېر غرور کې و، ویل به یې: یو طالب به رانه هم پاتې نه شي د هرې سوړۍ نه به یې راوباسو، وبه یې نیسو یا به یې ووژنو.

په نړۍ کې یقین همدا جوړ و چې نور به په افغانستان کې د طالبانو او مجاهدینو نوم هم پاتې نه شي او نه به څوک په نړۍ کې د جهاد نوم واخلي. لنډه دا چې حالات ډېر ناسم وو دښمن د طالب د نوم د ورکولو په فکر کې و او دوستانو سره یې د دښمن د شر نه د حفاظت او مصئونیت غم و.

خو طالبه! ستا همت ته سلام او پر لوړ عزم دې آفرین، حوصله دې له لاسه ورنکړه، دلویو اتومي ځواکونو د ستر اتحاد نه ونه وپریډې، د دښمن پر مختللو جنگي وسایلو مرعوب نکړې، د دوستانو په جامه کې د منافقانو د بزدلۍ نه ډکو مشورو او د دښمن تبلیغاتو پر تا منفي اثر ونکړ، دښمن ته دې سر ټیټ نکړ، د سازش ښکار نه شوې او نه دې هم د حالاتو سره ځان برابر کړ بلکې په همدې ناسمو حالاتو کې دې په ډېر لوړ عزم سر راپورته کړ، په خپل رب دې توکل وکړ او د جهاد توغ

دې يوځل بيا پر پاكي خاورې رپاند كړ، پر دين، ملت، خاورې ناموس دې غيرت وكړ، د خپل سر د ساتنې پر ځاى دې خپل خوږ ځان قربانى ته وړاندې كړ.

حقيقت دادى چې د قربانيو په تاريخ كې دې د ځان لپاره لوى باب جوړ كړ نو الله تعالى چې غيرتي ذات دي پر تا يې غيرت وكړ، ستاسره يې مرسته وكړه، ستا په پر تله ستانه ډېر ستر دښمن يې درته راوړ ځولو او دشر مونكې ماتې سره يې مخامخ كړ.

هغه دښمن چې دمارانو ښامارانو او نورو انسان دښمنو ژويو په نومونو به يې ستا پر ضد عمليات اعلانول او ستا دله منځه وړلو خبرې به يې كولې اوس يې مورال دومره غورځېدلي چې پر تا درعب اچولو تصور هم نه شي كولاى اونه په كوم نوم د عملياتو پيلولو جرأت كولاى شي بلكې د دفاع په داسې كمزوري حالت كې دى چې اوس ته دهر سوږ ژمي پر وتلو او دپسرلى په رارسېدلو ددښمن پر ضد د عملياتو د تېزولو په موخه خپلو عملياتو ته نوي نومونه وركوي چې هر نوي د تېر په څېر ډېر قوي، ددښمن ملا ماتونكي او دومره وړ خطا كوونكي وي چې دښمن يې هر ځل دې اعتراف كولو ته اړ كړي چې داځل به پسرلى عمليات د تېر نه سخت وي چې موږ ورته چمتووالى لرو.

هو! وړاندينو ټولو پسرلي عملياتو كې به هر راتلونكي د تېر نه زيات قوي اوسوښمن وو خو درسول صلى الله عليه وسلم د يو جليل القدر صحابي او د اسلام د لوى فاتح او سپه سالار حضرت خالد بن وليد رضی الله تعالى عنه په نوم په دې اعلان شويو عملياتو كې خو د نوم اثار او بركتونه خورا ډېر روښانه دي، په ډېر قوت يې پيل وشو او د فتحي لوى زېري يې له ځانه سره ولرل، دنوم د اعلان سره سم چې په ټول هېواد كې عمليات تېز شول نو پكې ددښمن د سترو مالي او ځاني تلفاتو او گڼ شمېر ټانكونو او فوځي موټرو تخریب هم له پامه نه شي غورځېدای دا هم لوى برياليتوب دى خو يواځې په ۸

ورځو كې د طالبانو په لاسونو د ۳ فوځي الوتكو راغورځېدل او ويجاړېدل بيا ډېره ستره لاسته راوړنه ده.

د روانې يانې د اپريل په ۲۲ مه نېټه د لوگر زمرينانو يوه الوتكه په زور بيړنۍ ناستې ته اړ كړه چې پكې ناست ۱۱ بهرنيان يې ژوندي ونيول، خوندي ځاى ته يې انتقال كړل او الوتكه يې وسوځوله، ددې پېښې ايله ۵ ورځې تېرې شوي وى چې د زابل ولايت شاجوى كې اتلو طالبانو د امريكايي ځواكونو پورې تړلې د ناټو فوځي چورلکه رانسكوره كړه چې چورلکه په بشپړه توگه تخریب او پكې ناست ۱۷ امريكايي فوځيان ووژل شول او پروډ د اپريل په ۲۹ مې نېټې چې طالبانو په ټول هېواد كې پر دښمن ۱۱۸ حملې كړي دي دباگرام هوايي ډگر (چې د امريكايي فوځيانو تر ټولو ستره اډه ده) نه پورته شوې بوينك ۷۴۷ ډوله باروړونكې طياره په كمين كې ناستو اتلو طالبانو وويشته په هوا كې يې اور واخيست او پكې ناست ۸ تنه امريكايان وسوځېدل دا په داسې حال كې ده چې د اپريل په ۲۶ مه نېټه د كندهار هوايي ډگر چې د ناټو يوه ستره فوځي اډه ده پكې سخت باران، هوا او گلى د ناټو ۵۰ چورلكې دومره سختې زيانمنې كړې چې هوا ته له پورته كېدو وړتيا يې هم له لاسه وركړه، په يوځل د ۵۰ چورلكو زيانمن كېدل هم دښمن ته خورا ډېر ستر تاوان دى خو چې د قدرتي آفت په نتيجه كې دا تاوان دښمن ته اوښتى نو دا د طالبانو لاسته راوړنه نه گڼل كېږي خو په ۸ ورځو كې د طالبانو په لاس د ۲ چورلكو او يوې بوينك طيارې رانسكورېدل او پكې د ټولو ناستو تنانو ووژل كېدل يا ژوندي نيول كېدل خورا ډېره ستره لاسته راوړنه ده.

په روان جنگ كې چې موږ ددښمن د نورو سترو سترو تلفاتو تر څنگ د داسې بې شمېره چورلكو له منځه تللو شاهدان يو نو موږ ته يواځې په ۸ ورځو كې د ۳ طيارو رانسكورېدل عادي خبره ښكاري خو رښتيا داده

چې دا عادي خبره نده ، د حربي وسايلو په لحاظ د کمزورو طالبانو په لاس د نړۍ تر ټولو ستر زبرځواک ته په کابو يوې اوونۍ کې دومره ستر تاوان وړاړول نړيوال ډېر لوی گڼي او بيا خصوصاً داسلامي نړۍ هغه هېوادونه چې پکې داشغالگرو امريکايانو اډې دي خو ورباندې د يو ډز کولو امکان هم په ښکاره نه تر سترگو کېږي ، د داسې هېوادونو مسلمان ولسونه دې ته ورتله لاسته راوړنې ډېرې لويې فتحې گڼي له حده زيات پرې خوشحاليږي نو ځکه د اميد سترگې هم ټول طالبانو ته وړاړوي او د مستقبل ټولې هيلې هم د همدو سره تړي .

هو ! طالبه تاته به ځان وړوکی ښکاري ، تاسره همدا ښايې چې ځان غټ ونه گڼي او د تکبر ښکار نه شي خو حقيقت دادی چې مسلمان ملت تادېر ستر او ټولې اسلامي نړۍ ته نجات ورکونکی گڼي ، مسلمانان ټول پدې پوهېږي چې داسلامي نړۍ پر ضد په اعلان شوي جنگ کې تا

دوينو او سرونو ډېره قرباني ورکړه او اسلامي نړۍ دې د وحشي دښمن له ستونې تېرېدلو او سترې رسوايي نه وژغورله تادمسلمان ملت د عزت پگړۍ نه يواځې داچې له غورځېدو و ژغورله بلکې د عزت شمله دې يې هم له تمې زياته ډېره هسکه کړه نوځکه مسلمان ملت تا دخالد بن وليد رضی الله تعالی عنه اصیل بچی گڼی ، مسلمان

پلورونه پر تا اعتماد کوي اودنړۍ دهر گوډونه ستاد بيرغ لاندې قرباني ته خپل خواږه بچي را استوي ، دامت ميندې ستاد کاميابۍ او حفاظت لپاره شپه او ورځ لپسې لپسې دعاگانې کوي ، په غصب شوي فلسطين کې د وحشي يهودانو يادنړۍ دنورو ظالمانوپه زندانونو کې زندانيانې خويندې تابل محمدبن قاسم او معتصم بالله گڼي اوهمداتاته سترگې په لار دي ، بيت المقدس او مسجد اقصی درته د ايوبې په نظر گوري ، قرطبه او غرناطه درنه د طارق د تاريخ ژوندي کولو تمه لري ، د جبر او وحشت ټولو ماڼيوو ته دې هر مشر فاروق اعظم ښکاري نو ځکه درنه په لمرزان دي او هره بتخانه دې غزنوي بولي نو ځکه ستا شتون په نړۍ کې نه شي زغملای ، ستاله منځه تلل غواړي اوددې لپاره يې پر ځان شپه او ورځ يوه کړېده ، داېبله خبره ده چې الله تعالی ستا حفاظت کوي اوددښمن ټول شوم پلانونه شنډوي .

څرگنده ده چې ته به پوهېږې او بايد پوه شي او داخبره له ياده ونه باسې چې ترڅو خپلو عالي اهدافو ته ژمن يې دخپلو اسلافو په لار روان وي ، دمادياتو سيلاب لاهو نکرې ، په واحد قيادت راټول يې ، دانتشار ښکار نه شوې او دښمن د دسيسو نه دې ځان وساتلو نو ستا پر ضد به ددښمن يوشوم پلان هم بريالی نه شي ، ته به تل سر لوړی يې ، شمله به دې هسکه وي او کاميابي به دې هروقت په نصيب وي ، اميد دی چې داسلامي نړۍ حالت ، دوخت حساسيت او ستانه دامت اميدونه به ستا مخې ته وي ، ته به هر قدم په ډېر احتياط پورته کوي اوپه هره پريکړه به ښه غور کوي ، ستر مسئوليتونه اولوی کارونه دې پر مخ دي ، دامت خواخوږی او د عاگانۍ تاسره دي ، دامېدونو سترگې يې تاته دي ، نور اتلونکی دې له هيلو ډک دی اوستره سوبه دې استقبال کوي . ان شاء الله

شیخ القرآن والحديث حضرت مولانا قاری حبیب اللہ صاحب :

کفر ملت واحدہ هست فرقی نمی کند از شرق باشد و یا از غرب

حصہ ضروری علوم عصری باید شامل نصاب درسی تعلیمات اسلامی شود

گرداننده مصاحبہ خیبر احمد مجاہد

بسم اللہ الرحمن الرحیم

جناب شیخ القرآن والحديث حضرت مولانا قاری
حبیب اللہ صاحب!

السلام علیکم ورحمت اللہ وبرکاتہ.

سؤال : مجلہ خُرک افتخار می ورزد کہ با عالم مجاہد
و جتید کشور همچون شما مصاحبہ می نماید ، لذا
آرزو مندیم کہ چند لحظہ با ما باشید .

وعلیکم السلام ورحمت اللہ وبرکاتہ

جهان سپاس از اینکه مسئولین کمسیون فرهنگی
امارت اسلامی افغانستان شب و روز تلاش میورزد تا
اینکه واقعیت ها و حقایق که در کشور ما میگذرد بر ملا
ساخته در خدمت مجاہدین قرار دارد

سؤال : محترم شیخ صاحب اگر لطف نموده در
ابتدا پیرامون زندگانی شخصی خویش چند سخن ارائه
بفرماید کہ در کجا و بہ کدام تاریخ چشم بہ جهان گشوده
اید ؛ و همچنان سیر علمی و دینی خود را در کجا آغاز و چہ
وقت بہ پایہ اختتام رسانیدہ اید ؟

جواب : من حبیب اللہ فرزند ملا دولت در سنہ
{1327} ہجری قمری در ایبک مرکز ولایت سمنگان چشم
بجهان گشودم تعلیمات ابتدایی را در نزد برادر بزرگم

الحاج مولوی عبد الغفار مرحوم طی نمود سپس کتب
مروجہ تعلیمی را در نقاط مختلف کشور عبارت از در
دشت ارچی قندوز از نزد مولوی صاحب غازی و در تخار
مدت ہفت سال در نزد مولوی صاحب محمد یعقوب
{گنجک بیگ} و بعدا در فاضل بیگ کابل در نزد مولوی
صاحب فاضل بیگ عدہ از کتب درسی را خواندم سپس
عازم مملکت پاکستان گردیدہ دورہ کبری را در دارالعلوم
حقانیہ اکورہ ختک از فیوضات علمی مشایخ کرام ہر
یک شیخ صاحب عبد الحق و مفتی صاحب محمد فرید
و صدر صاحب عبد الحلیم و مولانا صاحب عبد العلی {رح
{مستفید گردیدم و بعد از دستار بندی و فراغت بار دیگر
جہت ارتقای استعداد علمی در چکیسر رفتہ در نزد
مولانا عنایت اللہ چکیسری بعضی از کتب تکملہ را تکررا
خواندم بعدا در دیولی سوات مدرسہ را بنام احیا العلوم
تأسیس نمودہ و مدرسہ را در کانجو و مدرسہ را نیز در شہر
مینگور سرپرستی مینمودم و در دارالعلوم حنفیہ
کانجودر سال {2003} میلادی درس صحاح ستہ را بفضل
اللہ آغاز نمودم و مدت چہار سال است کہ در کیمپ نمر
شش ہریپور بدرس حدیث مصروف میباشم

سؤال : محترم مجموعہ دورہ تحصیلی و علمی
تان چند سال طول کشید ؟

جواب : دورهٔ تحصیلی بنده مجموعاً به پانزده سال طول کشید.

سوال : آن‌عه از اساتیده محترمیکه نقش عمده در پرورش و آموزش فنون و علوم دینی شما داشتند و جنابتان از برکات و فیوضات شان بهرمنند شده اید اگر ممکن باشد از ایشان نام ببرید ؟

جواب : استاذۀ که در تربیت علمی و معنوی بنده رول مهمی را ایفا نموده اند عبارت از الحاج مولوی صاحب عبد الغفار و مولوی صاحب خواجه ، مولوی صاحب غلام رسول ، مولوی صاحب محمد الله ، مولوی صاحب عصام الدین ، مولوی صاحب غازی ، مولوی صاحب محمد یعقوب ، مولوی صاحب شاه نظر ، مولوی صاحب فاضل بیگ ، حضرات مشایخ آنوقت دارالعلوم حقانیه که قبلاً تذکر گردید و مولانا صاحب چکیسر {رحمهم الله} هستند.

سوال : محترم اگر در دوران تحصیل و فراگرفتن علوم خویش کدام خاطره جالب و مثبت داشته باشید همراه خوانندگان گرامی شریک سازید بهتر خواهد بود ؟

جواب : در جواب این سوال شما باید بگویم که دوران تحصیل برای یک طالب العلمیکه مقصد و غایه اش آموختن ذخایر علمیت بهاریست برگشت ناپذیر

سوال : رمز کامیابی و نکات بسیار مهم و ضروری برای یک طالب العلم در آوان فراگیری و آموزش علوم شرعی چه خواهد بود ؟

جواب : در این رابطه برداشت بنده اینست که معیار ارتقاء علمی یک طالب العلم امور متعدد میباشد اگر طالب العلم واجد اوصاف و شرایط ذیل بوده باشد سطح علمیش بلند رفته در مرتبهٔ مقبولیت قرار میگیرد الف طالب العلم قبل از اینکه در عرصهٔ علمی قدم بماند نیت خود را تصحیح نموده مقصد اصلیش خاص رضای الله {ج} باشد

ب طالب العلم در دوران تحصیل باید تمام نیرو و قوت خود را در راستایی علم خرج و مصرف نماید سوم قبل از

رسیدن در تحصیل کتب حدیث و تفاسیر علوم آلیه یعنی صرف، نحو، معانی و غیره علوم ضروریه ید علیا داشته باشد تا اینکه در سبک عبارت و فهم معانی برایش کمک کند.

چهارم: در عبادات و آداب و فضایل خود را متصف نموده هر حدیثی را میخواند باید بآن عمل نماید ، ابراهیم بن اسماعیل یک محدث میفرماید {کنانستعین علی حفظ الحدیث بالعمل به} یعنی بودیم مدد میخواستیم بر حفظ حدیث بواسطهٔ عمل کردن بآن حدیث.

پنجم: طالب العلم باید با سائذه احترام داشته باشد چونکه تعظیم استاد عین تعظیم علوم می باشد چنانچه بییهقی از حضرت عمر {رض} روایت میکند تواضعوا لمن تعلمون منه {یعنی انکساری را اختیار کنید در مقابل کسیکه از آن علوم را حاصل میکنید .

ششم: از تکبر و حیا باید اجتناب کرده شود چونکه اگر از روی حیا و کبر مسایل را از استاد سوال نکند از علم بی بهره میماند .

سوال : جناب شیخ صاحب ! اگر در رابطه به دروس و سطح ذهنی و علمی طلاب روشنای باندازید که از امسال تا به 10 سال قبل چه اندازه تفاوت داشته ؛ آیا این تفاوت جنبه مثبت دارد یا خدای نخواستہ منفی و علت چیست ؟

جواب : در این رابطه باید بگویم که استعداد علمی طلاب در همین آو خربعلت های ذیل رویهمرفته رو بخرابی می گراید الف خواندن طالب العلم کتب درسی را در مدت کم ورقابت های مدرسه ها که دوره های دو ماهه و یا سه ماهه را شروع نمودند کتبی که باید در سال خوانده شود در ظرف دو ماه میخوانند از فهم نکات و دقایق کتاب محروم مانده در حوالی قال و قیل میچرخند و نتیجتاً در حین فراغت قادر بتدریس و تصنیف نگردیده جهت امرار معاش خود مشغلهٔ دیگری را اختیار میکنند.

ب آلوده بودن ماحول و تمایل به مخترعات جدیدۀ غربی ها از قبیل تلفن های موبایل در حقیقت استعمال

درس شان اوقاتی را برای تألیف و تصنیف معین نمایند .

9 سوال : جناب شیخ صاحب!

در رابطه به جهاد و مبارزه مقدس کنونی در برابر قوت های خارجی در افغانستان طبق ارشادات دین مبین اسلام توضیحات بفرماید ؟

جواب : شکی نیست که جهاد علیه کفار و دشمنان اسلام فرض و ضروری میباشد خصوصاً در وقت تجاوز و اشغال اراضی مسلمانان . آیات و احادیث نبوی در این رابطه بصراحت آمده است چنانچه در آیه قرآنی {و قاتلوهم حتی لا تكون فتنة ویكون الدین كله لله} حکم جهاد را دانسته میشود که امر قتال برای همه اهل تکلیف اعم از مرد و زن و پیر و جوان شده است و غایه و مقصد قتال را نیز تعیین نموده که عبارت از امحاء کلی اقسام و انواع فتنها است از جمله آن شیوع یهودیت و نصرانیت ، فحاشی ، عریانی و سایر فسادات اخلاقی در بین امت مسلمة توسط قدرت های غربی میباشد .

10 سوال : تفاوت میان جهاد فعلی و جهاد در برابر تجاوز قشون سرخ شوروی سابق چیست ؟

جواب : در جواب این سوال شما باید متذکر شوم که کفر ملت واحده هست فرقی نمی کند از شرق باشد و یا از غرب اما در شیوة دشمنی با مسلمانان فرق های موجود میباشد و قتیکه شوری سابق کشور عزیز ما را اشغال نمود نحوه اشغال آن تنها توسل بزور و قدرت بود اما متجاوزین امروزی تمام زراکت و هوشیاری شانرا بخرچ داده با پلان های خطرناک وارد کشور ما گردیدند از یکطرف با وسایل مدرن و پیشرفته که روس ها آنرا نداشتند یورش برده با قساوت تمام افغان های بیدفاع را بشهادت رسانیدند از سوی دیگر با گسیل نمودن فرهنگ زهرناک غربی اذهان توده از افغانان ساده را اختطاف نمودند و از جانب دیگر با مصرف نمودن پول هنگفت کتله از جوانان بی بصیرت را علیه مجاهدین تحریک نمودند و دیگر اینکه در زمان

این وسایل در حد غیر ضرورت آفت بزرگیست در ترقی علمی و کمسیون تعلیم و تربیه امارت اسلامی در همین آواخر نسخه را بدست گرفته در ارتباط نصاب تعلیمی و مفردات درسی و سال تعلیمی اگر در تطبیق آن مجریان مدارس موافقت کنند شاید نتیجه مثبتی در عرصه تعلیم و تربیه بدست بیاید .

۷ - سوال : به نظر شما علوم و مهارت های عصری ، مثل کمپیوتر و مانند آن تا جایکه با مزایای دین مبین اسلام مخالفت نداشته باشد آموزش و فراگرفتن آن در عصر کنونی برای یک طالب العلم دینی چقدر ضروری پنداشته میشود ؟

جواب : در حقیقت ساینس و تکنالوژی و دیگر علوم عصری از کتب آسمانی گرفته شده متأسفانه دشمنان اسلام از آن بر علیه مسلمانان استفاده نمودند اما در مدارس دینی فلسفه قدیم یونانیها که بیشتر جنبه نظری دارد مورد توجه جدی واقع گردیده از حد ضرورت زیاد تر خوانده میشود در آن تغاول صورت میگیرد نظر بنده اینست که حصه ضروری علوم عصری را شامل نصاب درسی تعلیمات اسلامی کرده شود .

۸ - سوال : نقش و اهمیت تألیف و ترجمه کتب و رسائل دینی برای رشد و تعالی افکار عمومی در جامعه اسلامی به نظر شما چیست ؛ و علت چیست که درین راستا علماء و قشر دینی و مذهبی کشورمان تمایل اندکی دارند ؛ آیا جناب شما کدام تالیفات دارید ؟

جواب : در این رابطه باید گفت که ذخایر علومیکه بشکل کتب و رساله در دسترس ما قرار دارد درس و تدریس میکنیم همانا نتیجه تألیفات و تصنیفات سلف و علمای گذشته ما بوده و مهمترین راهیست در حفاظت معلومات علمی و دینی چنانچه حضرت عمر بن عبدالعزیز در این جهت ابو بکر بن حزم را امر نموده گفت {انظر ما کان من حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم فاكتبه فانی اخاف دروس العلم و ذهاب العلماء} بنا علماء در جنب

باور، وفا او ترحم!

باور، په وعده وفا او ترحم د مسلمانانو له لوړو ځویونو څخه بلل کېږي:

وايي چې يوه مسلمان خليفه خلک را ټول کړي وو او غوښتل يې چې په يوه کس باندې قصاص پلي کړي، سړي پاچا يا خليفه ته وويل چې دومره وخت راکړه چې زه لاړ شم او خپل ماشومان چاته ور وسپارم ځکه زه په کور کې څوک سرپرست نه لرم، پاچا ورته وويل چې څوک به ضامن راکړي چې ته بيرته راځي، هغه څلورو خواوو ته وکتل خو هيڅوک يې هم نه پيژندل، له خلکو نه يوه آ...واز وکړ چې زه يې ضامن يم، سړي لاړ، له ټاکلې مودې څخه وخت تير شو او سړي را نه غی، پاچا ضامن را کش کړ او ورته وويل چې اوس نو په تا باندې حکم جاري کوم، په دې وخت کې هغه په منډو مندو را غي او عذريې و غوښته چې زه د خپل تاخير په اړه بښنه غواړم، پاچا له ضامن څخه پوښتنه وکړه چې آيا تا دا سړی پيژانده؟ ضامن ورته وويل چې نه، پاچا ورته وويل چې نو بيا دې څرنگه ضمانت کاوو، سړي ورته وويل چې ما يې د دې لپاره ضمانت وکړ چې هسې نه چې د اسلام دښمنان به بيا ووايي چې د مسلمانانو ترمنځ باور بيخي له منځه تللی دی، بيا پاچا له هغه بل سړي نه پوښتنه وکړه چې ته خو په دې پوهيدې چې دلته قصاص کېږي نو بيا څرنگه بيرته را ستون شوي؟ هغه ورته وويل چې زه د دې لپاره را ستون شوم چې هسې نه چې بيا به د اسلام دښمنان وايي چې د مسلمانانو ترمنځ په وعده باندې وفا بيخي له منځه تللی ده، پاچا ته هم دې منظر ډير خوند وکړ او ورته وې ويل چې ما هم د دې لپاره ته معاف کړې چې هسې نه چې بيا به خلک وايي چې د مسلمانانو ترمنځ شفقت او ترحم بيخي له منځه تللی دی

اشغال روسها مقاومت را تنها افغان ها نميکردند بلکه کشور های که منافع شانرا در خطر ديده بودند همناو با مجاهدين همان وقت کمک های همه جانبه مينمودند اما امروز کفر دنيا همه متحد وممالک اسلامی نیز هم صدا گردیده در مقابل یک قشر ضعيف که غير الله ج هيچ استنادی ندارد وبغير توکل هيچ سلاح ووسایلی ندارد اما مجهز با نیروی ایمانی تحت قیادت یک امير واحد ميباشند ميجنگند.

11 سوال: محترم شيخ صاحب!

به نظر شما رمز موفقیت هرچه بیشتر در امور جهادی بسطح کشور به ویژه در شمال کشور چیست؟

جواب: کلید کامیابی ودفع فتنه های دشمن یگانه بجنگ زدن بفرامین الهی وعمل کردن به ارشادات نبوی {ص} میباشد چنانچه الله متعال میفرماید {فمن اتبع هدای فلا یضل ولا یشقی} یعنی کسیکه پیروی از قرآن وسنت میکند در مکر هیچ مکاری فریب نمیخورد از شقاوت وذلت نجات پیدا میکند وقرآن وسنت اکیدا به اخلاص، استقامت، وحدت یکپارچگی، عدالت اجتماعی، قیادت سالم ومدبرانه واطاعت امر میکند.

12 سوال: بعنوان آخرین پرسش اگر به مردم

متدین صفحات شمال کدام پیامی ویژه داشته باشید مجله څرک در خدمت شماست

جواب: ملت غیور شمال چنانچه در ادوار مختلف

در مقابل هر متجاوز وزور گوی شهامت وغیرت خود را ثابت نمودند امروز نیز همانند نیاکان شان در مقابل دشمن مشترکه با مجاهدين دیگر ولایت ها شانه بشانه قیام نموده چنان درس عبرت بدهند تا اینکه بار دیگری این قسم هوس های بیجارا کرده نتوانند.

تشکر

عملیات کامیاب طالبان در ازره لوگر

درانی

عبدالرحمن

نبوده، زیرا دولت مزدور کرسی و مطبوعات و رسانه های خبری مربوط این دولت مزدور تحت الحمايه از سرچینه های خبری اشغالگران تغذیه و تقویه میگردد به این معنی که مطبوعات مزدور کابل به صفت لاودسپیکر غریبه ایفای وظیفه می نماید.

اما راپورهای مطبوعاتی طالبان و منابع خبری آنان که به آقای ذبیح الله مجاهد خلاصه میشود کاملاً قابل اعتماد و باور اند، برادر ذبیح الله مجاهد درین مورد با مطبوعات مصاحبه داشت که خوانندگان محترم آن را در مطبوعات جهانی میتوانند ملاحظه نمایند به هر صورت گرفتاری یازده تن که چهارتن آن شاید تبعه امریکایی باشند و دو تن دیگر آنان ترجمانان و یا هم مسئولین بلند رتبه استخبارتی افغانی مربوط ارتش امریکا و یا هم وزارت دفاع (پنتاگون) باشند به شمول چند تن دیگر به دست طالبان اسیر شدند که این واقعه یک کامیابی خوب و دست آورد مهم طالبان به شمار میرود، زیرا اسارت افسران بلند رتبه دشمن در روند جاری جنگ و یا هم صلح در آینده رولی مهمی را بازی خواهند کرد، مطبوعات غربی بر این حرف که طالبان میتوانند اسیران غربی را به حیث اله فشار بیشتر علیه امریکا و ایتلافیون باقیمانده امریکا کار گیرند اعتراف کرد و شاید طالبان در مقابل این اسیران و دیگر اسیران غریبه که از سالها در دست دارند رهایی آن طالبان مجاهدیکه در گوانتانامو و باگرام و دیگر زندانهای افغانستان وجود دارند طلب رهایی نمایند و چانس خوبی است که طالبان از آن استفاده بزرگی نمایند و هم در خروج کل قوای غربی بلاقید و شرط کار گر خواهند بود.

چند روز قبل طالبان توانستند که یک پروند هلیکوپتر نظامی اشغالگران را در ولسوالی ازره ولایت لوگر مجبور به نشست کنند، خبرها حاکی از آن است که یکعده طالبان طیاره مذکور را در قدم اول مورد حمله سلاحهای خود گردانیدند و آن را در مناطق حساس تخریب نمودند که لحظه چند طیاره عسکری مجبور به نشست شد و فوراً گروه دیگری طالبان آن را محاصره کرد و همه را کبین نظامی آن که گفته میشود چهارتن آنان جنرالان و یا هم دیپلماتان و یا مسئولین بلند رتبه امریکایی است به اسارت درآوردند و در وقت کم آنها را به مناطق امن و مطمئن موقتاً انتقال نمودند که شاید در همان روز آنها به مناطق دورتر انتقال یافته باشند، امریکاییان در اظهارات اولی شان گفتند که طیاره مذکور مربوط به قوای ایساف میباشد و فیما بعد گفتند که نه خیر این طیاره، طیاره ملکی و قراردادی است، در حالیکه همه را کبین و سرنشینان این هلیکوپتر در یونیفارم نظامی امریکا بودند و امریکاییان چند روز بعد گفتند که سرنشینان این طیاره اتباع دولت مسلمان ترکیه هستند، ولی سرچینه های خبری طالبان می افزاید که طیاره مذکور مصروف رسانیدن کومکهای نظامی از باگرام تا به ولایت خوست بود

و دولت مزدور افغانستان که اصلاً از حریم جوی (هوایی) و هم تمامیت ارضی خود خبر ندارد از همچو پروازهای خطرناک و مشبوه اجانب و ایتلافیون غربی خبر ندارد، فلذا هر نوع اظهارات دولت مزدور کرسی قابل اعتماد

از اسارت این طیاره معلوم می‌گردد که در هوا (فضاء) افغانستان حاکمیت همه جانبه اشغالگران و در زمین و خاک افغانستان حاکمیت فعلی طالبان می‌باشد، امریکاییها متحیر اند که طالبان با وجود آنکه وسایل محدود نظامی در اختیار دارند چگونه می‌توانستند همچو دست آورد بزرگی را بدست آورند و در عملیات و تاکتیک دقیق و هوشیار و بیدار باشند درین شکی نیست که طالبان مجاهد از تاکتیک های جنگی و استخباراتی پیشرفته کار میگیرند همین سبب است که هر ضربه طالبان دقیق و ناچاپ می باشد، عملیات امسالی که نام مبارک آن (عملیات خالد بن الولید) گذاشته شده، پیوسته به عملیات مبارک البدر و الفاروق (سال های گذشته) می باشد که دست آورد های بزرگی داشت و اشغالگران را مجبور به رسمیت شناختن طالبان ساخت.

بهر صورت بر میگردیم به موضوع سر نشینان هلیکوپتر نظامی امریکا و ایتلاف غربی در ولایت جهاد پرور لوگر بالخصوص ولسوالی ازره که در جنوب شرق این ولایت قرار دارد باید بدانیم که حکم شرعی همه آنانیکه به اشغال و اشغالگران کومک مینمایند همانا حکم اشغال و اشغالگران است و به آنان باید درس عبرت آموخته شود و با آنها معامله مجرمین جنگی و تجاوزگران صورت گیرد، طالبان که خود منسوب به دین و علم و فقه و مسائل شریعت اند خوب میدانند که در پرتو کلام الهی و ارشادات مبارک نبوی با این اسیران که در خدمت اشغال صلیبی و در کشتار مردم افغانستان به شکل از اشکال سهم بودند معامله کاملاً شرعی و نظامی نمایند تا برای اشغالگران آخرین درس عبرت باشد، ولی به نظر همه صاحب نظران از این اسیران میباید در رهای بندیان مجاهد طالبان استفاده اعظمی صورت گیرد که رهای آنان خیلی ها ضرور و مهم بوده و هم در آینده کوشش شود اسیران بیشتر بدست مبارک طالبان مجاهد بیافتند و این کاران شاء الله سبب خروج کامل غریبان از افغانستان خواهند بود.

صدقه

حضرت طاؤس (رح) وایی یو کس ومنله چی نن ورځ که می هر څوک اول ولیده زه به هغی ته د صدقی مال ورکوم اتفاقاً یوه ښځه یی ولیده او هغی ته یی د صدقی مال ورکړ - خلکو ورته وویل چی دا یوه ډیره بده ښځه وه او تا هغی ته د صدقی مال ورکړ. دی کس وویل که د دی ښځی نه بعد می بل څوک په نظر راغی هغی ته به د صدقی مال ورکړم

د دی نه بعد ورته یو سړی په نظر راغی او هغی ته یی هم د صدقی مال ورکړ - خلکو... ورته وویل چی دا یو ډیر بد سړی ؤ، او تاسو بیا هم یو بد سړی ته د صدقی مال ورکړی نه دی نه بعد یی وویل اوس که می بل کوم څوک په نظر راغی دا پاتی د صدقی مال به هغی ته ورکړم - لږ شیبه وروسته یی بل یو کس په نظر راغی او متباقی مال یی هغی ته په صدقه کی ورکړ خلکو ورته وویل چی دا کس پخپله ډیر مالدار ؤ او تاسو هغی ته صدقه ورکړه - صدقه ورکوونکی ډیر زیات خفه شو، د شپې یی خوب ولیده چی ورته وویل شول چی الله جل شانۀ ستا دریواړه صدقی قبولی کړی، هغه ښځه فاحشه وه خود ډیری غریبی او ناداری په وجه یی فاحشه توب ته غاړه ایښودی وه کله چی تا ورته د صدقی مال ورکړ هغی د دغی بد کاری نه لاس واخیست دوهم کس غل ؤ - د ډیر غربت په وجه یی غلا کوله کله چی تا ورته د صدقی مال ورکړ هغه کس هم د غلا کولو نه لاس په سر شو

دریم کس ډیر مالدار سړی ؤ هیڅکله به یی صدقه نه ورکوله ستا د صدقی ورکولو نه هغی عبرت واخیست او وی ویل چی زه خود دی کس نه ډیر مالدار یم - زه هم د صدقی ورکولو مستحق یم او هغی هم صدقه ورکول شروع کړل - کنز الاعمال

دسې ای ای ډالر

دگوشتي ربره !

..... خبير احمد :

بلاخره د کابل رژیم بې ضميره اوسپين سترگو چارواکو په ديروياړ داخبره ومنله چې هو: له زياتې مودې راپه ديخوا د امريکا د (سی ای ای) د تور او جهنمي سازمان له لوري ورته په ميلونو بې حسابه تور ډالر ورکړل شوي او تمه لري چې د مرستو دغه ډول لري دوام پيدا کړي.

ديوشمير امريکايي مامورينو په وينا. دغه ډالر ددې لپاره د کابل دارگ واکمنو او مشاورينو ته ورکړل شوي ترڅو د اداري فساد او تورې مافيا په هغو لوبو او جنايتونو چې مستقيم امریکايان پکې دخپل دي پرده واچوي، همدارنگه د ټلوالي مهم جگړه ماران پرې ژوندي اوسيرابه وساتي او هم د امريکا او کابل ترمنځ د ستراتيژيک او امنيتي تړون لاسليک ته زمينه او منلو ته يې ذهنونه اماده کړي.

دکرزي ادارې د دفتر يو تن پخوانی مامور (رومان) وايي چې له تيرو ۱۳ کلونو راهيسې دسی ای ای دغه پرېمانه ډالر ارگ ته راوړل کيدل. په دې سربيره چې کرزي او مشاورينو ترې بارزه ونډه پورته کوله. يوشمير مهم جگړه ماران لکه جنرال دوستم، سياف، محقق، عطا، شيرزي، قانوني، فهيم او نور لسگونه مشهور امريکايي گډوډاگان هم بلاناغه پالل شوي او هره مياشت ورته ټاکل شوی رقم ورکړل شوی، ويل کيږي چې له دغو پيسو څخه تنها جنرال دوستم ته دمياشتې ۸۰ زره ډالر ورکړل شوي او داسې هم شوي چې جنرال

په دې پلمه چې په کابل ښار کې امنيتي ستونزي لري نو د ټول کال يې هم معاش تر لاسه کړی. دکرزي دغه پخوانی مامور وايي چې تنهاسی ای ای، نده چې ارگ ته يې هره مياشت بې حساب او بې کتابه پيسې په ځانگړو خلکو کې راليرلي، بلکې د ايران په شمول يوشمير گاونډيو هيوادونه هم دخپل اثر او اغيز د ساتلو په خاطر دغه ډول پرېمانه پيسې چې دده په وينا مونږ ورته د پيريانو مرستې ويلې را رسولي.

دا خبره خولکه لمر روښانه ده چې د کابل رژيم دواک مهمې څوکۍ ته چې هر کس رسيدلی او بارسيږي نو اړ و مړوبه په رومي قدم کې دسی ای ای ايحنت او جاسوس وي او بيا به دنوموړي شبکې په سلاو مشوره دنورو هيوادونو د خاصو گټو د ساتنې لپاره دهغوی د غلامۍ حلقه هم په غاړه کې اچوي. افغانان له سره اوبیخه دغه شرميدلې او بې ضميره څيرې پيژنې او افغانان په دې هم پوهيږي چې که د امريکا او نورو هيوادو او حلقو له لوري د کابل پلورل شوو واکمنو ته هر فرمايش ورکړل شي که هغه د افغانستان دملي حاکميت پلورل او ځمکنی تماميت هم وي دوي هيڅ صرفه نه پرې کوي. لکه د ټوالي مشرانو او خپله کرزي او تيم يې يو ځل يې له امريکايانو د اشغال او د امريکا کومې ته د افغانستان دور غور ځولو جنايت وکړ او ۱۳ کاله يې د وحشي امريکايانو او دناټو په لښکرو د افغانانو په عزت، حرمت او اسلامي اقدارو لوبي اوسخړې وکړې او په دوه نيم لکه هيوادوال يې شهيدان او يونيم ميلون تنه يې شکنجه کړل اوس غواړي

دستراتيژيک او امنيتي تړون له لاري افغانستان دامريکا او گاونډيو هيوادونو د کرغېړنو هيلو او هوسونو نوی ډگر جوړ کړي !!

دلته د تبصرې وړ ټکي داده چې سره له دغو ټولو رسوايو بيا هم دافغان ولس په سترگو کې دکابل چارواکي ورننوزي او په ډيرافتخار وایي چې هودوی دسی آی آی، ایران او بل هر هیواد داستخباراتي شبکې پټي او ښکاره روپي اخيستي او بیا به یې هم واخلي، ځکه چې دوی ورته ضرورت لري

دسی آی آی له لوري د تورو ډالرو راشن ښکاره کړه چې دکابل اجیر چارواکي دافغان ولس اولور وگټو په مقابل کې په هیڅ معامله هم بند او خلاص ندی، ډالرو ایسی که هر څوک ورکوي اوله هر لوري ورته راځی دوی یې ترې اخلي او په سربې نوو معاملو ته تیارېږي او چې کله کرزی وخت ناوخت دملي حاکمیت خبره کوي او یا په امریکایانو یولړ نیو کې کوي معلومیږي چې په کومه میاشت کې هغه اودارگ څیتور وته دسی آی آی له لوري د ډالرو راشن لږ او ډیر وخت څنډیدلی.

که حقیقت داسې نه وي نو د سیاست په دنیا کې دا خبره معمول او رواج دی چې هیڅ یو دولت بل دولت ته او بیا په خاصه توگه استخباراتي شبکې چاته وړ یا اوبلا غوښه کمک نه ورکوي بلکې په سلگونه تخریبي شرایط او غلیمانه دامونه ورته لاله وړاندې ږدي او بیا د جال صفته شبکې د پیسو ویاړي پرې راپریږدي.

داوس اوس چې دافغانستان دگوشتي په پوله کوم تاوتریخوالی رامنځته شوي، که څه هم دیو افغان په صفت دپاکستان لږ او ډیر یرغل په کلکو ټکو کې غنډم او په صراحت وایم چې دافغانستان په یوې لويشتي ځمکې هم څوک بلوسي ورنه دفاع یوه ملي فریضه بولم: خواصلي خبره داده چې ددغه تاوتریخوالي او یرغل شاته اړومرو دامریکا، برتانی او ناټو یوه پټه دسیسه هم موجوده او متمرکز ده، ځکه هر چاته ښکاره خبره ده چې دگوشتي په پوله لدې وړاندې دامریکا او ناټو قواوې پر تې وي او چې کله له هغه ځایه دوی قواوې ویستلې نو ددې پر ځای چې افغاني لوري ته یې تخلیه او سپارلي وای هغه یې پاکستاني لوري ته په اختیار کې ورکړل؟!

پر ځای هيله او تمه خوداوه چې د ناټو ددغه غلیمانه چلند له امله باید افغانانو د امریکایانو خلاف په گوت گوت کې پراخ لاریونونه

اومظاهري ترسره کړي وای اوله پاکستان څخه یې ډیر امریکاته دمحکومیت گوته نیولې وي چې په کوم دلیل یې دافغانستان په کلومترو ځمکه په مرموز ډول دنورو په اختیار کې ورکړه، خوزمونږ ساده لوح او سرسري څیړونکو او سیاستوالو هغه اصلي جنایت کاران او عاملین چې امریکایان دي له یاده وویستل او دولس قهر او غوسه یې په بل لوري زیاته متمرکز وگرځوله.

مونږ پر پاکستان هم غږ کوو چې دپاک - افغان سرحدی مسایل ملي صیغه لري اودغه مهال په افغانستان کې کومه ملي اودولس استازي اداره وجود نلري، نو پاکستان ته په کار دي چې په دغه حساسو شرایطو کې دافغانستان له ملي مسایلو سره دښه گاونډیتوب او اسلامي اخوت پر بنسټ محتاط دریځ غوره کړي اودافغان ولس له کمزوري حالت څخه گټه پورته نکړي اوله بل لوري دنړیوال استکبار له اهدافو څخه یوډاهم دي چې دگاونډیانو ترمنځ اړیکي خړې پړي کړي او خپلو استعماري موخو د سیدولپاره مسلمان او خواخوږي ملتونه یوله بل سره په خپل منځي شخړو اولانجوخته اومصرف وساتي.

دموضوع خلاصه توري دادي چې دکابل اجیر چارواکي اودټلوالې پاتې شوني دسی آی آی دپټو او ښکاره ډالرو په مقابل کې له ایمان، هیواد او انساني شرافت څخه تیر او آن ۱۳ کاله پخوا یې ورسره خدای پاماني کړي، مونږ کلک باور لرو چې دگوشتي رېږه هم دسی آی آی د ډالرو یو منصوبه بندي ده چې غواړي دافغان ولس سوچ او فکر له هغې فتحې چې لوی اومتعال الله جل جلاله به یې سپر کال دخالد بن ولید د عملیاتو په ترڅ کې پرافغانانو لوروي په بل لوري واوروي اوضمن دامریکایانو شتون ته یولړ دلایل په گوته کړي او څو پوځي اډې دافغانانو په گټه وگڼي؛ خوافغانان دتیرو ۱۳ کلونو په اوږدو کې دامریکایي مداریانو او تالیختو هر ډول غاړې اودامونه په زور او زیر و لیدل اوله افغان ولس سره یې دامریکایانو پریمانه! خواخوږیانې او چلند هم وکوت، نو فکر نکوو چې لدې ورسته دې کرزی، ټلواله او امریکایان افغانان دوکه او په سرنوشت دي لوبې وکړي شي.

حامد ټ - ل

ګوانتانامو!

ډامريکايي منافقت ستر مثال ... !!

د فروري په ۶مه (۲۰۱۲ز کال) ګوانتانامو زندان کې امریکايي عېلي په قفس ډوله خونو کې د بندو انسانانو تلاشي کوله ، هغوی ددې لپاره چې بنديان ذهناً نا آرامه کړي د تلاشي پر مهال د عظیم الشان قرآن د سپکاوي ناوړه جسارت تکرار کړ ، چې په لیدو یې غوښتل بندیانو چې نور څه نشوای کولی ډامريکايي وحشتگروددې مردود عمل په غبرگون کې یې د نه خوړو اعتصاب پیل کړ ، لږې ورځې پس څو نور بنديان هم ور سره د نه خوړو په اعتصاب کې ملګري شول ، بیا هم امریکايان دینه حاضر نشول چې دهغوی غوښتنو ته یې غوږ نیولی وو او سرچپه یې اعتصاب کوونکو بندیانو ته داډیتونو او تکلیفونو ور کولو په غرض هغوی له نورو بندیانو څخه جلا وانه انتقال کړل ، چې دې کار د نورو بندیانو قهر او غوسه راوپاروله خو ننو نورو هم د نه خوړو په اعتصاب لاس پورې کړ ، تردې پورې چې هلته د تېرو دوه میاشتو راهیسې د اعتصاب کوونکو بنديان شېبر تر ۱۳۰ ورسید . دخبري رسنیو له قوله په هغوی کې ۳۰۰ تنو حالت نهایتي نازک او خراب دی ، ډامريکا یې ډگرمن سپیویل په وینا: دوئ ۲۰ تنو اعتصاب

کوونکو بندیانو ته په زور دپوزوله لاري دنل یا پایپ په واسطه خواړه ور کوي او ځانه اعتصاب کوونکي بنديان په روغتون کې تر درملنې لاندې دي .

د ګوانتانامو زندان په اړه نړیواله بې حسې اوناخبري حیرانوونکې ده ، میډیا چې ټوله نړۍ یې د ازادۍ ازادۍ نارو په سراخستې ددغه شیطاني زندان په باب د حقایقو ویلو ډډه کوي هم داراز نړیوالو بشري ټولنې او ملګرو ملتونو کړدار هم د ګوانتا نامو د کرغیرت زندان په اړه صاف او شفاف ندی ، چې ورته په کتو ددې دریځ پخلی کېږي چې حقیقت

کې دغه ټولې ادارې دامريکايي ښکېلاک دکتو اوسياستونو محور دي هيڅ ازادي او خپلواکي نلري اوس چې سپينه ماني اعتراف کوي چې هلته (گوانتانامو کې) دتيرو دوه مياشتو راهيسې دبنديانو لخوا دنه خوړواعتصاب دواړي لري، ولې دحقوق بشريه نامه ټولني او دملگرو ملتونو نړيواله اداره دامريکا دغه شرميدلې کردار نه غندي او ولې ملگري ملتونه گوانتانامو ته دبنديانو دحالت خبرلو په موخه دخپلو استازو ورليږلو اړتيا نه محسوسوي؟

تر دې مهاله پوره نده څرگنده چې په گوانتانامو کې بنديان دڅومره بد حالت سره مخ دي؟ او دامريکايانو لخواورسره څه ډول رويه کېږي؟؟ امريکا دټولو نړيوالو قوانينو څخه په سرغړونه گوانتانامو کې شته بنديان له ټولو بشري حقوقو محروم کړي دي، دغه وحشيانه اونور زندان نه دامريکا يې دولت دبشر دښمنو څارنوالانو اوساتونکو پرته بل هيڅوک لاس رسې نه لري

دگوانتانامو ديوه بندي وکيل نتاراچن په وينا: په گوانتانامو کې بنديان دژوند اوبشریت له ټولو حقوقو محروم ساتل شوي دي، هلته دبنديانوپه گرځيدو، خپل منځي ناستي، خبرو او لوبو بنديز دی، دبنديانو قفسي خونو ته هروخت قلفونه زوړند وي،

دوخت په تيريدو له وړاندي شته قيوادت دمرمېنت په ځای تشديد مومي، دبنديانو سره امريکايي څارنوالانو اوساتونکو رويه له انسانيت اوبشریت بيرون ده او مسلسل انساني ارزښتونه ترپښو لاندې کوي

دډېرو په اند دگوانتانامو بنديان له خپل راتلونکې نهېلي شوي، دتېرو يوولسو کلو راهيسې هغوی په سخت حالت کې ورځي شپې سبا کوي، دپوښتنو او گروپونو په نوم هر بندي زرگونه ځله دتحقيق له ستونزمنو مرحلو تير شوی، خو بيا هم ديوه بندي دوسيه بشپړه شوي نده، دډگرمن مورس دپوس په وينا هغه د ۲۵ کلو راهيسې دامريکا په هوايي ځواک کې وظيفه اجرا کوي، دوه کاله يې دگوانتانامو خليج کې هم تېر کړي دي، هلته يې دگنوبنديانو دتحقيق سحني ليدلي داسامه بن لادن دموتړچلونکي سليم حمدان داسترليايي ديوډ هک او دکانادايي ځوان عمر قادر پرضد جوړي شوي دوسيي کتلي، هغه ددې ټولو په پايله کې دپته رسيدلي چې له اوباما نه په يوه بريښنا يې ليک کې غوښتي: گوانتانامو کې تراوسه د ۱۶۰ څخه په زياتو بنديانو کې ديوه بندي دوسيه هم نده بشپړه شوي، نه کوم بندي دکوم جرم له امله تورن گرځول شوی، ددې مطلب دادی چې زمونږ په نظام کې ضرور کومه داسې لويه خرابي شته چې له امله يې تراوسه مونږ ونکړای شول چې نيول شوي بنديان تورن ثابت کړو، آخرولې مونږ دهغوی دتورنولو څخه ډډه کوو؟ او ترلامحدود وخت پورې دهغوی په بند کې ساتل غوره بولو؟ دهغه په وينا که بل هر هېواد له بنديانو سره هغسې سلوک وکړي کوم چې په گوانتانامو کې زمونږ لخوا له بنديانو سره کېږي نو مونږ به هغه لوري پر او ملامت وېولو! هغه هېواد به دبشري حقوقو سرغړونکي وگڼو او په هغه به شديدې

پکاردي!

نيو کي وکړو... دا د امريکايي منافقت تر ټولو لوی مثال دی... مونږ څه ونکړل...؟ ايا بيا هم مونږ دا اخلاقي برتری دعوه کولی شو؟ که بل څوک له مونږ سره هغسې سلوک وکړي کوم چې مونږ په گوانتانامو کې کوو ايا مونږ به هغه ونه غندو؟ نو تعجب ندی پکار که هر څوک په مونږ (امريکايانو) لعنت وايي هغوی حق په جانب دي، نن نړۍ کې که هر څوک زمونږ په سلوک او رویه نیو کې کوي اومونږ غندي وجه داده چې مونږ انساني ارزښتونه پایمال کړي مونږ د بشریت کرامت ته سپک گورو... له شک پرته زمونږ ادارې د انساني حقوقو څخه سرغړوني کوي... دارچینیا ایالت دغه ډگرمن له اوباما او د دفاع له وزیر چارلس هیگل غوښتي چې بشري حقوق ته د احترام لپاره دي گوانتانامو زندان وتړي او ترې غوښتي یې دي چې هغه دې په سپینه ماڼۍ کې یوه کارپوه مامورته دنده ورکړي چې څو په دې لاره کې شته موانع لري کړي

اوباما چې کله د ولسمشرۍ کانديد په توگه د سیالی ډگر ته راغی وعده یې کړې وه چې واک ته درسیدو سره به گوانتانامو ضرور وتړي، خودنورو وعده په خبر هغه له خپلې دې وعده په شا شو، په وروستیو کې یې بیا و ویلې چې د گوانتانامو تړل

امريکايي کتونکي دهغه په نوي وينا د تبصري ترڅ کې وايي: گوانتانامو کې شته بنديان هغه دي چې دېوش اومش (مشرقت) په وخت کې نیول شوي، داوباما دواک په وخت کې گوانتانامو ته بنديان ندی بیول شوي، ټول دېوش دواک په وخت کې نیول شوي څوک چې اوس ندی واکمن او هغه ته زیاتره پرویز مشرف سپارل او په عوض کې یې ترې پرېهانه دارا خستل، زیاتره یې هغه عام مسلمانان دي چې د سیاحت په غرض پاکستان ته لاړول، ځینې یې سوداگر دي، افغانستان او پاکستان کې دمخدره توکیو اخستو لپاره هغوی تگه را تگه کا وو نیول شول او امریکاته وسپارل شول.

د کتونکو له قوله اوباما چې کله نه کله د گوانتانامو د تړلو خبره راپورته کوي لامل یې ددغه زندان قوي لگښتونه دي، غواړي په تړلو سره یې هغه درانه لگښتونه سپها کړي هغه له گوانتانامو نه بنديان د امریکا دننه محبسوته انتقالول غواړي، ځنګ چې د امریکا ټول زندانونه د شخصي کمپنیو او شرکتونو له لوري ساتل کېږي په ورته توگه گوانتانامو زندان هم دیوه شرکت لخوا ساتل کېږي هغه شرکت ددغه زندان د دویم خلي ترمیم اوبیارغوني لپاره تر دوه سوه ملیونه زیات دارا غواړي داوباما په فکر دا ډېرې پیسې دي پکار دی سپها شي او غوره بولي چې له گوانتا نامونه بنديان د امریکا دننه زندانونه انتقال شي خو دا چې دهغه ددې نظر سي ای ای اوپنټګان چندان ملاتړ نکړي نو په زغرده هغه هم د گوانتانامو زندان تړلو د حکم کولو څخه ډډه کوي...

دغوايي ۱۷ او ۱۸

اوروان يرغل !!

—ع—زم—

پنځه ديرش كاله وړاندې يانې ۱۳۵۷ كال دغوايي په ۷ نيټه خلكيانو او پرچميانو دپخواني شوروي اتحاد په مرسته توره او كرغير نه پوځي كودتا وكړه ، چې په ترڅ كې يې دداود خان واكمني راوپرځوله اوپرځاى يې دكمونيستي دولت او اوښتون اعلان وكړ .

روسانو اودهغو تالايڅټو كمونيستانو غوښتل چې افغاني ټولنې په يوه سوسياليستي جامعې واړوي ، ديني او ملي غروړيې وروځپي ، حریت او خپلواكۍ يې له منځه يوسي او بالاخره افغانستان دنړۍ له سياسي جغرافيسې حذف اودشوروي استعمارگيډې ته يې واچوي ، هغوى ددغې پليدې مفكورې اوناوولې سوچ دتطبيق اوپلې كولو په موخه دجبر اووحشت ټول نيرنگونه او حربې په كار واچولې ؛ خوافغان مسلمان ولس لدې پرته چې سمى ، ژبنيو ، مذهبي اونژادې توپيرونو ته وگوري اود كور ، كالي ډوډۍ پوچوشعارونو ته غوړ كيږدي په يومخيز اوسرتاسري پاڅون يې لاس پورې كړ او دخپلو علمای كرامو او بادركه پوهانو په فتوا او امر يې دجهاد

اومبارزي لارونيوله اودهيواد په لوړو ژورو ، سمه اودښته كې يې دخپلواكۍ گټلو انگازي خورې اوځلنده وگرځولې .

دثور دكرغيرنې كودتا اوبيا دسره كمون ديرغل په دوران كې زمونږ هيواد او ولس اوږده اوويجاړونكي جگړه په سرواړوله ، يونيم ميلون ككړې يې قربان كړي ، ۶ ميلونو تنه هجرت ته اړ شول ، سوونو زره معيوب ، تري تم اوپه سلهاوو زره گونډې اويتميان شول ، دڅرخي پله ، شش درك ، دريم رياست ، صدارت ، پيليگون اوپه ولايتونو او ولسواليو كې دمنحوسو كمونيستانو ډول ډول شكنجې او قتل عامونه يې تحمل اووليدل ، خوله خپلې اسلامي داعيۍ څخه يوه لويشت هم پرشاه نشول ، هماغه وو چې مقتدر رب (جل جلاله) دافغانانو د سترجهاد او پاڅون په نتيجه كې نه يواځې دثور كودتاچيان ۱۳۷۱ كال دثور په ۸ نيټه مخ توري اونسكور وگرځول ، ورسره يې دجدي د شپږمې يرغلگر (شوروي لښكرې) هم لاله وړاندې تارومار اودافغانانو دقهر او غضب په طوفان كې ډوبې كړې وو .

نويولای شو چې دافغانانو دكړ او ، دربدرۍ ، وړانۍ ، مرگونو او راز راز ناوړينونو ، پيل دغوايي داوومې كودتا څخه پيل اوتراوسه پورې چې افغانان په څومره تراژيډيو اوستونزو كې گيړاولاس گريوان دي دثور كودتاچيان اوهغه څوك چې بيا يې ترخپلې لمنې لاندې هغوى پټ كړل اويوځل بيا يې دواك گدي ته ورسول مخامخ دخپل اوشريك دي .

دافغانانو له دومره لويې قربانۍ اومشقتونو گاللوورسته كلکې هيلې اواמידونه داوه چې كله كمونيستي اداره سقوط كوي اومجاهدين بريالي كيږي نوپه كابل اوټول هيواد كې به داسلامي نظام زريني

وړانگې خپريږي ، مقدس اسلامي شريعت به نافذیږي
اودهيوادپه کنډر کنډر بدن به د بيارغونې او ترقي ملهم
ونه ايسنودل کيږي .

خود ۱۳۷۱ لمريز کال د ثور په ۸ نيټه چې کله ددغو
هیلو دپوره کیدلو شیبې راوړسیدې ، کمونیستي اداره
نسکوره اومجاهدين کامياب شول ، یوشمیر هغو قوتونو
چې ځانونو ته یې دمجاهدينو نسبتونه کول
اود جهاددوراثت دعوه یې لرله دخپلو بادرانو
اومرو کمونیستي باندونو په شیطانت دافغانانو دغه
مبینه فتحه تالترغه ، د قدرت کشمکش یې پیل
اود کورنی جگړې اوریې بل کړ .

د قدرت او خودخواهی همدغو مجاهدنماخیرو
اودیونیم میلون شهیدانو له پاکو ارمانونو سره معامله
کړو مجرمینو په دې هم بسوالی ونکړ ، بلکې نور یې هم
دافغان ولس دښمنی ته لاس وراوړدکړ اوداوریې
دافغانستان حریت اوحرمیت دچوکۍ اومادیاتو په بدل
کې په امریکا ، ناټو او غرب وپلوره ، دهغو لښکرو ته یې
داشغال بلنه ورکړه اودافغان ولس دنورې بربادی ، وژلو
او کړولو په خاطر ورسره اوږه پراوړه ودریدل !!

اوس که څه هم دغه څیرې دبدنامۍ اورسوايي
اخیرې مرحلې ته رسیدلې ، هغه په دې مانا چې هم
دافغان مجاهد ولس له لورې دنفرت او کرکې
وړگرځیدلې اوهم دامریکا ، ناټو او غربي بادرانو له لوري
استفراق شوي او په یوه سربداله اولالهانده سرنوشت کې
راغیردي ؛ خودوی بایدپوه شي چې دافغان مظلوم ولس
له اه اوازارڅخه به هیچرې هم خلاص اونجات
پیدانکړي ، دوی به ارومرو اویوودملت محاکمې ته
وړاندې کیږي اودخپلو جنایتونو اوخیانتونو ځواب به
وايي ؟

ددې ترڅنګ امریکا اوناټودې هم په یادولري چې
سرې لښکري له دوي نه په ځواک ، شمیره اوروحيه کې
څو برابره قوي او غښتلې وي ، هغوی چې دایمان
اوعقیدې سپاهیانو ته تاب رانه ووړ اودافغانانو له شل
کلن جهاد اومبارزې ورسره الله تعالی نیست
اونابودوگرځول ، دوی خوله روسانو ډیر کمزوري ،
کاواکه اوبیم زده دي ؛ ښه به داوي چې په افغانستان
کې دپخواني شوروي اتحاد له تاریخي ماتې اورسوايي
څخه پوره عبرت واخلي اوسرله نن څخه دتینبتي
اوپښو سپکولو داسې تیاری اوچمتوالی وښيي چې په
افغانستان کې دپوې ځالي اوعسکر دپاته کیداجکر
اوسوچ هم نه وي ورسره ، ځکه افغانانو ته لږ
اودیر عسکر ټول یوه اډه اوټول اشغال په یوې
معناوتعبیر دي اودبشپړ اشغال اویرغل په سترګه
ورته ګوري .

مونږ باور لرو چې دتیر کال دالفاروق
عملیاتودامریکا ، ناټو او ګوډاګي رژیم ملامته کړې او
عملګي دتینبتي په مورګه درولي ، داچې دمجاهدینو
دسر کال عملیات خالدین ولیدټاکل شوي ، له لوی
اوتواناالله تعالی څخه امیدلرو چې دغه عملیات به
داسلام دلوی سپه سالاراوسترفاتح حضرت خالدبن
ولیدرضی الله تعالی عنه ، دنوم ، عظمت اودهغه دالهي
تورې په برکت افغانانو ته دورستی فتحي زیږي
اوبشارت راوړي اوداشیبي ډیرې لنډې اونیرېږي
بریني (انشالله تعالی)

در خدمت یا خیانت ملی؟!

تابه حال ایالات متحده آمریکا، بریتانیا، فرانسه، آلمان، هالند، دانمارک و سایر کشورها، همچنین ادارات مختلف سازمان ملل از جمله یونسکو میلیون ها دالر برای سرپا نگهداشتن و بقای رسانه ها در افغانستان صرف کرده اند.

نوح میلر مدیر مالی موسسه اینترنیوز افغانستان یکی از NGOهای رسانه ای که در آمریکا مستقر است، تحقیقی را در مورد پیشرفت رسانه ها در افغانستان انجام داد. در گزارش میلر به استناد بانک اطلاعاتی مرجع هماهنگی کمک های مالی به افغانستان آمده است که ۳۱ پروژه با بودجه ۸/۵۶ میلیون دالر به زیر ساخت های رسانه ای اختصاص یافته است اما جوامع بین المللی ۸/۲۹ میلیون دالر تعهد کرده اند و از این مبلغ فقط ۷/۴ میلیون دالر به حساب ریخته شده و مسئولان، حق برداشت داشته اند.

علاوه بر این، گزارش میلر نشان می دهد که از این مقدار پولی که به حساب ریخته شده ۲۲/۲ میلیون دالر فقط صرف برنامه های تبلیغاتی و دروغ پراکنی شده است. از زمان گزارش میلر مدتی می گذرد و ممکن است

در این فاصله کمک های بیشتری به حساب ریخته شده باشد. موسسه اینترنیوز به کمک یک اداره آمریکایی ۱۴ ایستگاه رادیویی در افغانستان راه اندازی کرده است.

حمایت هایی نیز از طرف آلمان ها برای انجام و نشر فعالیت های رسانه ای نیز صورت گرفته است. مردم ما شاهد هستند که یک بار قوایی آمریکا ۲۰۰ هزار رادیوی ترانزیستوری رایگان در اختیار افغان ها قرار دادند که این خود نشات می دهد تا چه حد اشغالگران به تبلیغات و پروپاگندای جنگی باورمند و متعهد هستند.

اما با همه اینها باز هم تعداد انگشت شکاری از رسانه ها و ادارات نشراتی که واقعا مستقل بوده و در تلاش مراعات و اصول رسانه ای و نشراتی هستند در نتیجه، تهدیدها و مزاحمت های مقامات امنیتی و دولتی قرار گرفته و مجبور به سانسور و نشر مطالب و موضوعات مورد پسند رژیم و مقامات دولتی میشوند.

خبرنگاران بدون مرز می گویند یکی از مهمترین مشکلات بر سر راه رسانه های مستقل و بی طرف در افغانستان سوء استفاده مقامات امنیتی، حکومتی و نیروهای خارجی از رسانه ها برای رسیدن به اهداف سیاسی بوده است.

خبرنگاران بدون مرز شواهد و مدارک بسیار متعدد در اختیار دارد که فرقه ها و گروه های مختلف در افغانستان به تهدید، ارباب، قتل و سرکوب خبرنگاران پرداخته اند.

مدیران و گردانندگان رسانه ها می گویند که تبلیغ نقشی عهده در این جنگ دارد و نشر انتقادات نسبت به دولت در رسانه ها باعث شده است تا مقامات امنیتی برخی سانسورها را اعمال کنند. در ماه جنوری مدیران رسانه های عهده برای دریافت لیست ۲۴ مورد ممنوعه در اطلاع رسانی احضار شدند. این سند که از

جمله داشتن رابطه با طالبان، انتشار اخبار مغایر با سیاست داخلی و خارجی کشور و یا نیروهای اشغالگر خارجی را ممنوع می کرد.

رژیم کابل با استفاده از ارگانات امنیت ملی سران رسانه های داخلی را وادار کرد تا در نحوه، گزارش دهی خود در مورد اوضاع سیاسی و امنیتی کشور منافع رژیم و حامیان خارجی آنها را مد نظر بگیرند.

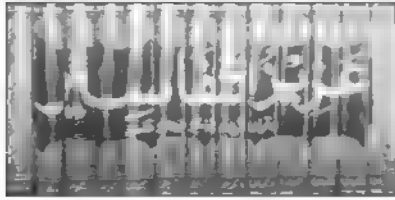
ریاست امنیت ملی برای رسانه ها یک هدایت نامه دو صفحه ای تسلیم داد، تا مطابق به آن عمل نمایند. در این هدایت نامه نکات آتی جلب توجه می کند:

- از پخش عکس سران شورشی و تروریست (طالبان و مجاهدین) و مصاحبه با آن ها خود داری صورت بگیرد.
- از انتقاد نیروهای ائتلاف و آیساف (امریکا و ناتو) خود داری شود.
- از اردوی ملی انتقاد نشود.
- (سران احزاب قبلی و وکیلان شورا) به نام جنگسالار خوانده نشوند.
- نشرات مخالف سیاست خارجی افغانستان نباشد.
- از نشر مطالب مبالغه آمیز و گمراه کن که باعث هتک حرمت مقامات دولتی، به خصوص افراد عیده می گردد، خود داری شود.

مقامات امنیتی به روزنامه نگاران دستور داده بودند که از بکارگیری اصطلاح جنگ سالار خودداری کنند اما در عوض از تلاش های اردوی افغانستان حمایت کنند. علیرغم سروصدایی که این سند به راه انداخت اما حامد کرزی تأیید کرد که از سوی تهیه کنندگان این سند مورد مشورت قرار گرفته است، چرا که به نظری برای رژیم وی و به اصطلاح امنیت ملی کشور باید مواردی را به حساب آورد. اما بادریغ و درد، که تمامی این نشریه ها با وابستگی های معین، با طرز تفکر خاص، با حقارت و وعده بندی های

بیمارگونه و با حمایت افراد معلوم الحال در پی خیانت، تخریب، تحقیر و توهین ملت آ کمر بسته اند. این نشریه ها هر آنچه که وجدان بیمار و ناپخته شان اجازه میدهد در مقابل دید خوانندگان قرار می دهند. این نشریه ها با گذشت هر روز درین مسیر خیانت به ملت بیشتر از گذشته وتند تراز قبل مصروف اند. برای اثبات مطالب فوق الذکر لازم میدانم تا همانند ضرب المثل مشیت نبونه، خروار یک مثال را برای نبونه های حوادث و وقایع دوازده سال اشغال و جنایت اشغالگران و خیانت رسانه در مقابل آن را در ذیل بیان دارم، اگر واقعا رسانه ها و منابع نشراتی مستقل، بی طرف و وابسته نباشند، پس چگونه ممکن است که یک قریه و تمام باشندگان آن برای دور روز متوالی در محاصره کامل باشند و رسانه ها از آن بی اطلاع باشند؟

چگونه ممکن است که بیش از ۲۸ تن بشمول ۱۱ تن از اطفال و زنان به شکل وحشیانه ای به شهادت برسند و رسانه ها از آن بی اطلاع باشند؟ چگونه ممکن است که بهار دمان هدفمند و ویرانی منازل مسکونی و خانه های مردم ملکی جریان داشته باشد و رسانه ها از آن بی اطلاع باشند؟ واقعه، دردناکی که در قریه، سجاوند ولسوالی برکی برک ولایت لوگر که دور روز متوالی در محاصره، اشغالگران خارجی و عوامل مزدور داخلی آنها بوده و بیش از ۲۸ تن از زنان، اطفال و پیر مردان به شکل فجیعی به شهادت رسیده اند. این کشتار و بهار دمان هدفمند خانه ها و منازل مسکونی از یک سو بر قساوت و جنایت ضد بشریت اشغالگران و از طرف دیگر بر خیانت نابخشودنی در نتیجه، سکوت مطبوعات و رسانه ها صحنه می گذارد. (افغان تلکس)

د (عزيز التفاسير) دمفسر او محدث

شيخ سلطان عزيز (عزيز) رح د ژوند او آند خو شيې!

مفتي شاهد حقاني

په يو بل حديث شريف كې راغلي چې: عن عبد الله بن عمرو، عن النبي عليه السلام قال: «إن الله لا يقبض العلم بأن ينتزعه انتزاعاً، ولكن يقبضه بقبض العلماء حتى إذا لم يبق عالماً اتخذ الناس رؤوساً جهالاً سئلوا فأفتوا بغير علم فضلوا وأضلوا» مشکل الآثار للطحاوی ج ۱/ ص ۳۱۹/ يعني يقينا الله جل جلاله دا علم پداسې ډول نه قبض كوي چې د بنديگانو له سپنو نه يې وباسي، بلكې د علم قبض كول به، پداسې طريقې سره وي، چې الله جل جلاله به علماء قبض كړي (وفات به يې كړي)، تردې پورې چې يو عالم به پاتې نشي، چې بيا به خلك جاهلان او بې علمه كسان مشران كړي، ددوئ نه به پوښتنه كيږي، نو دوئ به بې له علم او پوهې نه فتوى ورکوي، نو پخپله به هم ناپوه او گمراه وي او نور خلك به هم بې لارې او گمراه كړي. يعني صحيح علم او عمل دانسانيت د نجات لاره ده او ترڅو چې د دواړه وي، خلك به د ټولو فتنو، فسق او فجور نه مصئون وي، چې ددې كار دواړه ټوكې د علماوو، اولياوو او صالحانو په وجود كې شوني دي.

رښتيا هم چې د صالحو علماوو او اولياوو ژوند د ټول انسانيت لپاره د سعادت او نيكمرغۍ لامل وي، كله چې د داسې روحاني او علمي سترو د ابدیت پر لور كوچېدل پيل شي او د دنيا له ژوندانه سره وداع وكړي، نو د فتنو، مصائبو او فساداتو لړۍ لكه د يوه ځنځير په څېر يوه بل پسې پيل شي، كله چې د داسې غير مترقبه پېښو لړۍ تنده شي نو څرگنده ده، هغه سپېڅلي ارواوې بيا د بلې دنيا ميلمانه شوي وي، د دنيا په كدورت كې اخته خلك نور هم د ضلالت په څوړو سر شي او د بزرگانو په كراماتو د بندو شويو فتنو د روازه ماته شي.

يوه حديث شريف كې داسې راغلي چې: عن مرداس الأسلمي عن النبي - قال: «يذهب الصالحون الأول فالأول، ويبقى حفالة (1) مثل حفالة الشعير أو التمر لا يباليهم الله بالا» الاداب للبيهقي ج ۱/ ص ۳۰۴

قوله: حفالة يعني: رذالة، كردي، التمر ونفايته

(1) الحفالة: الحفالة وهي الرديء من كل شيء والمعنى: من لا خير فيه من الناس (يعني نيكان خلك به يو په بل پسې له دنيا نه رخصتېږي او دنيا كې به دا ورېشو او خرماوو د ردې او بې كاره پاتې شونو په څېر داسې انسانان پاتې كېږي (خير به پكې نوي) چې الله ج به يې پروا نكوي او نه به پرې خيال راوړي.

شيخ القرآن والحديث مولينا سلطان عزيز رح د هيواد دهغو جيدو علماوو په گټگورۍ كې و، چې د كمونستي كودتاه نه راواخله، تر امريكايي يرغله پورې يې د جهاد او هجرت ماضي له منحرفو سياستونو، داخلي خونريزو او له اسلامي او ملي خيانتونو له داغونو نه پاكه او دخپل دين، وطن او مسلمان

ولس دمسؤليتونوپه وړاندې يې دهغو جفاكارانو ملاتړ ندى كړي، چې هم خداى ج او هم ولس ته مختوري دي، دده ژوند د تقوى، دىانت، تدريس، تصنيف او جهاد هغه مخمس يا غورچاڼ دى، چې نه يوازې خپل وارثان بلکې ټول ولسونه به پرې ووياري.

که د (عزيز التفاسر) دامفسر او د دې عصر په نبض پوهيدونکى عالم په ۱۳۵۷ هـ ش کال کې د کمونستانود کودتاجيانو پر خلاف دمشروع پاڅون يو بارز علمبردار او د جهادي خاطرو يو مجسم انځور و، نو په ۱۳۸۱ هـ ش کال کې يې بيا د بلې يرغلگرې امپراتورۍ (امريکا او ناتو) پر خلاف دخپل ولس د سترتاسري پاڅون دهغه تاريخي فتوى علمبردار دى، چې د اسلامي امارت دمجاهدينو ليکې يې، دامريکايانو په وړاندې دخپل ولس په بيدارولو پياوړې کړي، چې له برکته يې نن دادى، د دې نړۍ خورې امپراتورۍ د زوال پيلامه شروع شوي او د اسلامي امارت دمجاهدينو د فتحې کاروان د کابل دارگ پر لور د پرمختگ جرس وهي.

خو له بده مرغه چې زموږ افغاني ټولنه چې له يوې خوا د علم او ادب نه فقيره ده، خو چې بيا کله پکې کومه داسې سټه وروزل شي، چې هغه د علم، سياست، ادب، جهادي ميراثي يا اجتماعيت غوندې ډگرونوکې ترنور وښه وځليږي، دشخصيت خاوند شي او دبخت ستوري يې د آسمان په افق کې راوخېژي، نوموړي په ژوند کې ونشونمانځلى اونه يې پر خدما تونمانځغونډې جوړو، بلکې ځېنوخلکوته خو دده استعداد او کاري وړتيا د تحمل او زغم وړ نوې، کله چې بې بل څوک هسې د علمي بصيرت او تفوق کومه کرشمه ياده کړي، نو د ستاينې پر ځاى يې وغندي او خپله حاسده سېنه پرې يخه کړي، خو چې کله دا علمي، ادبي يا جهادي سټه چې دنېغ يا دشهکار يو ځلي يې ځلېدل، دخپل ابد پر لور لاره شي او د ژوند ډيوه يې مړه شي، نو خلک يې بيا په ياد نمانځغونډې هم جوړوي اونه شتون يې يوه تشه احساسوي، بيا پوه شي چې رښتيا په

ژونديې د دې اجتماعي او علمي سټې يا ټولمنلې څېرې ستاينه نده کړي او دده په حق کې يې کوتاهي کړي، هغه نشتر هم بيا مات کړي، چې د دې ټولمنلې شخصيت نېغ او پرمختگ به يې پرې ژوبلاوه، او هغه ته به يې پرې ستونزې ايجادولې، خو بيا هيڅ گټه ورته نه رسوي او يوازې ندامت او افسوس وي اوبس.

خو زموږ د علماوو ټولنه بيا الحمد لله تر ډېره بريده د داسې سليباتو او منفي تمايلاتونه ساتل شوي، او که کومه داسې ستونزه پيدا هم شي، په قرآن او سنت يې هواروي، او دې حد ته نه پريښودل کېږي، چې غندنې او ټکونې پکې ځاى ونيسي، دوئ علماء چې دانبياو وراثت کوي، پدې به وارزي چې دمذحو او ستاينوپه مېنارونو يې وځلو او درسالت او نبوت ص د پيغام رسونکې په بڼه يې خلکو ته وستايو کړو!

پورتنيو جملو کې مې دخپلې افغاني ټولنې هغه ناخوالي او تشې په گوته کړي، چې قابل اصلاح دي خو هيڅوک يې د اصلاح کوشش نکوي او لاهم دا خلا ډېره زيا منونکې پاتې ده.

رښتيا هم چې د ځمکې پر مخ عالم او د دين د پيغام رسونکى دلوى څښتن ج درسولانو عليهم السلام استازولي کوي او د دوئ شتون که يوه رڼا او د تروږميو په منځ کې څراغ دى، نونه موجوديت يې بيا هغه زيا منونکې صېغه ده، چې تلافي يې نا شونې وي، همدوئ انسانيت ته لارښوونې کوي، د الله ج له خالقيت او د موجوداتوله مخلوقيته يې خبروي، همدوئ خلکو ته د منبر، محراب، کتاب او قلم له لارې د جنت نعمتونه او د دوزخ سره اورونه تمثيلوي او انسانيت ته داسې هدايات کوي، چې د دوئ گانده يا راتلونکې پرې روڼه شي.

شيخ التفسير مولوي سلطان عزيز (عزيز) رح هغه څوک دى، چې پنځه وارې دبیت الله حج او دوه کرته يې عمره ادا کړي، رښتيا هم چې دا ډول سعادت به د گوتوپه

شمېر خلکو په برخه شوی وي، چې د الله ج په حرم دې دومره اووه ځله مشرف شوی وي.

د(عزیزالتفاسیر) دامفسر د تېر د جهاد داوونو جهادي مشرانو سره په کعبه شریفه کې هاغه لحظه هم موجود و، چې هغوی په ګډه بیت الله کې قسم وخور، چې بې اتفاقي به نکوي او په ګډه به دروسانو په خلاف افغانستان کې جهاد کوي، خو په دومره تفاوت چې مولوي سلطان عزيز مرحوم خپل عهد ته وفادار پاتې شواو ترپایه یې بیا کوم تنظیم کې دنده ترسره نکره، او دخپلو تنظیمي مشرانو په عهد شکنۍ او دکعبې پر حلف ماتولوبې ددوی څخه ترپایه بې طرفي خپله کړه، تردې چې دبرهان الدین رباني دخونړي واک په وخت کې دیوه جهادي تنظیم مشر د مرحوم شیخ صیب نوم د جمهوري ریاست لپاره هم وړاندې کړ، مګر ده ورسره مخالفت ونښود او دارګ پاچهي یې ونه منله، دانوهغه نذرانه ده چې هیڅوک به یې ونه کړي اونه به څوک دومره ایشار ته چمتو شي.

کله چې داسلامي امارت دواک په کلونو کې امریکا پرامارتي مسئولینود(شهید اسامه بن لادن) د موجودیت له امله فشار راوړ، اواسلامي امارت په نره دحالاتو مقابله کوله، خو له هیواده بهر دامارت سیاستونه په معکوس او اوبستلې شکل تصویریدل، نو محترم شیخ سلطان عزيز رح یو پنډ منصوبي حوالې په کاغذونو ولیکلې او پېښور کې یې دامارت جنرال قونسلر مولوي نجیب الله صیب ته ورکړي او دهیواد دیو عالم په حیث یې دامارت دې استازې ته له خپلې خوا ډاډ ورکړ، چې ده نه یوازې دخپل ځان لخوا، بلکې دامت د علماء له لورې هم دامارت مقاماتو ته ددې سیاست د ډاډ روحیه ورکړه، په صفاتو کې یې ورته ولیکل چې دده ساتنه یوه دیني وجیبه ده او امارت اسلامي باید ددې مجاهد په تنګه کې نوره هم حوصله غښتلې کړي.

داسلامي امارت په مشرۍ دلویديځ په خلاف دروان جهاد ترشا دنورو علماوو غوندې نوموړي مجاهد عالم له لومړۍ ورځې نه کلک ملاتړ کاوه او فدایې بریدونو په تایید به یې څرګندونې کولې، نوموړې به ویل چې زمونږ جهاد له پیله

ترپایه ټول فدایي دی، نودفدایې بریدونو د نه جواز سوال نه پیدا کېږي اونه یې باید څوک په باب شک وکړي.

پیدایښت :

شیخ مولوي سلطان عزيز (عزيز)، د افغانستان د ننگرهار ولایت د غني خیلود ولسوالۍ د گلایي د مجاهد آباد د کلي اوسیدونکی و.

نوموړی په ۱۳۱۵ هـ ش کال زیږیدلی دی، د طفولیت له دورې نه وروسته یې تر ۱۳۳۱ هـ ش کال پورې په خپل کور کې څه ابتدائي زده کړه وکړه، بیا یې تر ۱۳۳۲ هـ ش کال پورې د افغانستان په مختلفو ځنډو کې لکه لغمان، تګاب، لوگر، شمالي او د کابل ښار په شاوخوا کې شپږ کاله خپلې زده کړې ته ادامه ورکړه.

په ۱۳۳۲ هـ ش کال د ننگرهار ولایت د نجم المدارس د مدرسې په اووم ټولګې کې شامل شو، بیا یې د نهم ټولګي لپاره د لیاقت امتحان ورکړ، په دې توګه یې په یوه کال کې دوه ټولګي ولوستل، پنځه کاله وروسته یې په ۱۳۳۹ هـ ش کال د همدې مدرسې د دوولسم ټولګي څخه په اعلی درجه فارغ شو.

د مدرس او معلم په صفت : د فراغت څخه وروسته په همدغه کال (۱۳۴۱ هـ ش) په نوموړې مدرسه کې د استاذ په حیث مقرر شو چې تر ۱۳۵۵ هـ ش کال پورې یې څوارلس کاله په دغې مدرسه کې د تدریس دنده ترسره کړه او د تدریس په جریان کې یې په ۱۳۴۳ هـ ش کال قران کریم حفظ کړ.

دا چې شیخ صاحب داسلامي او جهادي خوځښت د بنیاد گذارانو څخه و او په نوموړې مدرسه کې یې د ځوانانو په اسلامي فکر روزنه هر چا ته په ډاګه وه، همغه و چې د وخت د نظام لخوا په ۱۳۵۷ هـ ش کال د تخارستان دیني مدرسې ته تبدیل کړی شو، چې تقریبا دوه کاله په دغې مدرسه کې استاذ وه.

په ۱۳۵۷ هـ ش کال د پکتیا-ګردیز ولایت روحاني دار العلوم ته تبدیل کړای شو، خو بالاخره د همدغه کال د حوت د

مياشتي په وروستۍ شپه پاکستان ته په هجرت کولو کامياب شو.

د يو کال لپاره يې د پاکستان د پېښور ښار د مالګې منډيې په ديني مدرسه کې د استاذۍ وظيفه ترسره کړه او د احاديثو او فقهي کتابونه يې تدريس کړل.

د تفسير ليکنې ترڅنګ، شيخ صاحب د احاديثو په تدريس هم بوخت و، او تقريباً د هجرت له لومړيو کلونو راهيسې به د خپل هريوه استوګنځي په مربوط جومات کې د الله په مرسته د قران کریم د ترجمې او تفسير په تدريس باندې مشغول و.

د جهادي تنظيمونو د اتحاد د داعي په حيث

: کله چې د جهادي قوت د يووالي خبرې پيل شوې، شيخ صاحب ورته تدريس پرېښود او په دغه اهم کار کې يې ګډون وکړ، نو د الله ج په فضل جهادي قوتونه سره متحد شول، او (د افغانستان د مجاهدينو اسلامي اتحاد) تر نامه لاندې سره راټول شول او شپيته کسيزه شورا جوړه شوه، په دغې شورا کې شيخ صاحب د يوه غړي په توګه شامل شو.

تريوه وخته يې د يادې شورا د منشي (عبوري دار التحرير رئيس) په توګه وظيفه اجرا کړه، بيا د اجرائيه شورا غړی شو، چې سمدستي د پلان د کميټې د رئيس په صفت وټاکل شو، او بيا څه وخت وروسته د دعوت او تنظيم د کميټې رئيس مقرر کړې شو.

کله چې اتحاد منحل شو او هرڅوک خپل پخواني تنظيم ته ورستون شو، شيخ صاحب چې (د مولوي خالص د اسلامي حزب غړی و) بيرته خپل تنظيم ته ورستون نه شو، دليل يې دا وه چې:

الف: اتحاد شرعاً متحقق شوی دی، چې ټولو مشرانو استعفاګانې کړي او خپل خپل تنظيمونه يې منحل اعلان کړي دي.

ب: دغه بيا فعال شوي تنظيمونه په زړو نومونو په نوي بڼه جوړ شوي، او پخواني تنظيمونه له منځه تللي.

ج: بايد ټول مجاهدين په خپل عهد ودرېږي او مړه شوي تنظيمونه بيرته راژوندي نه کړي.

په ډير تاسف چې د شوری د شپيتو غړو څخه يوازې شيخ صاحب مرحوم خپل هغه عهد ته وفادار پاتې شو، کوم يې چې د کعبې په داخل کې له الله سره کړی و، او نورو ټولو په سوګند سره تائيد شوي عهدونه مات کړل. شيخ صاحب ټولو نويو جوړو شويو تنظيمونو ته چې فقط نومونه يې زاره وه، شا کړه او د يوه فرد په حيث يې د کمونستانو سره په جهاد کې په عملي توګه لويه ونډه واخسته او هم يې د ګونډو، يتيمانو او د جهاد د زخميانو سره خدمتونو ته اوږه ورکړه او بس.

کله چې د روسانو سره جهاد پای ته ورسيد او د ځينو کړيو په لسمون د مجاهدينو ترمنځ جنګونه پيل شول، شيخ صاحب په خپل پخواني دريځ پاتې شو او له يوې ډلې سره هم ملګری نه شو، خود بې اتفاقي د له منځه وړلو او د اصلاح لپاره يې ډيرې هلې ځلې بيا هم وکړي او ترخپلې وسې پورې يې ګوښتونه وکړل.

د امريکايانو د يرغل پر خلاف د جهاد فتوی :

کله چې په ۲۰۰۱م کال په افغانستان باندې د امريکا په مشرۍ نظامي يرغل وشو، شيخ صاحب يو له هغو علماوو څخه و، چې د يرغلګرو او د هغوئ د لاسپوڅو پر ضد يې د جهاد د فرضيت فتوی ورکړه، او نه يوازې دا چې مسلمانان يې د دوی په مقابل کې د دغه اهم فرض اداء کولو ته وهڅول، بلکې پخپله هم د دين د لوړ ساتلو لپاره هر ډول قربانۍ ته چمتو شو.

بيلګه نذرانه : د جهاد او مجاهدي په لړ کې يې د

کورنۍ درې غړي د صليبي اشغالګرو سره په جګړه کې شهيدان شول، چې نومونه يې دا دي: حذيفه عزيز (۲۱ کلن، د مولوي صاحب کشر زوی او د اسلام اباد په نړيوال

اسلامي پوهنتون کې محصل). صهيبي شاکر (۲۰ کلن، چې د مولوي صاحب لمسی و). نور الهدی (۲۲ کلن، وراره).

قلمي جهاد او د اسلامي امارت د خواخوږي په صفت:
د دې تر څنګ يې خپل قلم هم د کفارو پر ضد تاند وساته او وخت په وخت به يې د خلکو اذهان روښانه کول.

هغه وخت چې لا امريکايانو په افغانستان يرغل نه و کړی خو گواښونو يې نړۍ په سراخستې وه او د افغانستان له مسلمان ولس څخه يې خپلې ډول ډول غوښتنې درلودې، شيخ صاحب د مسلمانانو د عزم د ټينګښت لپاره هلې ځلې کولې او اسلامي امارت ته يې د قران او سنتو په رڼا کې اهمې مشورې ورکولې، د بيلګې په توګه: هغه وخت چې امريکايانو له طالبانو نه اسامه بن لادن تسليميدل غوښتل او موضوع ډيره گرمه وه، شيخ صاحب د قران او سنت په رڼا کې د همدې موضوع په اړه څو صفحې وليکلې او په پيښور کې يې د افغانستان کونسلر (مولوي نجيب الله) له لارې مشر ملا صاحب ته وليږلې، ترڅو د ده خپل ديني مسئوليت اداء شي او د هغه عزم لا ټينګ شي.

شيخ صاحب په خپل تفسير (عزيز التفاسير) کې هم د وخت حالاتو ته په پام سره د طالبانو په مشرتابه اسلامي حکومت ته ځای په ځای مشورې ورکړي (۵ جلد، ۵۴۹ صفحه او نور).

همدارنگه يې د (النور) سورت تر (۵۵) ايت لاندې د افغانستان اسلامي امارت د الله د وعدې مصداق ګڼلی دی. (جلد ۸ صفحه ۵۲۹).

تفصيل:

عزيز التفاسير: جلد ۵ صفحه: ۵۴۹:

د آيت شريف تازه مصداق:

څرنگه چې قرآن کریم د ټولو مسلمانانو لارښوونکی کتاب دی نو د قيامت د ورځې پورې داسې حوادث نه موندل کېږي چې په قرآن کې يې د وجوهو څخه په يوه وجه

جواب موجود نه وي. د همدې کبله دا کتاب په آخر الزمان پيغمبر صلی الله عليه وسلم باندې نازل شوی دی چې د الله عز وجل د پلوه نه بل کتاب نازلېږي او نه بل پيغمبر را استولی کېږي.

همدا اوس په دنيا کې ډېر تود بحث روان دی او غربي دنيا د طالبانو د حکومت څخه غواړي چې په خپل دريځ کې په څه نرمښت باندې قايل شي. د بي بي سي (BBC) راډيو څخه مو واورېدل چې بين الملل د طالبانو د حکومت څخه تکراراً وغوښتل چې:

الف: مختلط حکومت جوړ کړئ او پخوانيو کمونستانو ته په برخه باندې قايل شئ.

ب: زنانه وو ته ازادي ورکړئ چې په بازارونو کې لوڅ مخونه وګرځي راوګرځي.

ج: او هم اجازه ورکړئ چې په رسمي دفترونو کې د نارينه وو سره بې پردې کاروبار وکړي.

د: او هم دا ومنئ چې زنانه په مکاتبو کې مخلوطه (ګډه وده) زده کړه وکړي.

ه: د غله لاس مه پرېکړئ او د حدودو په اجراء باندې غټه ډېره کېږئ.

ای اسلامي حکومت ته! که تاسو دغه او دغسې نور هغه کارونه ونه کړئ چې مونږ يې درته په ګوته کوو، مونږ تاسو ته د يوه مستقل حکومت په صفت نه شو قائل کيدلی، په اصطلاح تاسو به په رسميت ونه پيژنو.

نو د ذکر و شوو غوښتنو معنی دا ده چې د هغو ايتونو او هغو احاديثو څخه صرف نظر وکړئ کوم چې د زنانه وو په حجاب او د حدودو په هکله نازل شوي دي او يا روايت شوي دي، او په عوض کې يې د غربي دولتونو قوانينو ته ځای ورکړئ.

مونږ د الله عز وجل څخه د طالبانو اسلامي حکومت ته توفيق غواړو چې په خپل دريځ باندې کلک پاتې شي لکه څنګه چې تر اوسه پورې ورباندې کلک ولاړ دي، او هم دوی

ته توصیه کوو چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم پسې نېکه اقتداء وکړي او غریبانو ته هغه جواب ورکړي کوم چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم د وخت مشرکانو ته ورکړی وه، چې په ذکر و شوو ایتونو کې ورته اشاره شوې ده.

اسلامي امارت یا د وعدې مصداق:

موجوده زمانه کې^(۱) یوازې د افغانستان اسلامي امارت دی چې د کفارو څخه عموماً

او د امریکا د حکومت څخه خصوصاً نه ډارېږي، که څه هم پروسکال یې ورباندې کروز توغندي وورول او سړې کال یې ورباندې اقتصادي بندیزونه ولگول خو د دې سره سره اسلامي امارت لکه ونه مستقیم په خپل مکان دی که څزان ورباندې ورشي که بهار؛ په همدغه حال کې یې په زنانه وو باندې شرعي حجاب عملي کړ، د رسمي دواړو څخه یې د کار کولو څخه منعه کړې او هم یې شرعي حدود اجراء کړه او د مختلط تعلیم مخه یې بنده کړه.

الله عز وجل دې وکړي چې په هره برخه کې شریعت عملي کړي او د رشوت مخه هم ونیسي او کوم زارې کمونستان چې چرته غلي او پټ شوي دي هغوی هم د منځه یوسي. ترڅو د یو پلوه همدغه امارت په دې زمانه کې د ذکرې شوې وعدې مصداق وگرځي، او د بله پلوه د راتلونکي الخلیفه المهدي د راڅرګندېدلو زمینه مساعده شي — آمین یا رب العالمین.

مذهب او عقیده: شیخ سلطان عزیز رح په عقیدوي لحاظ د اهل سنت والجماعت د مسلک د علماوو وګروهمند او لاروی و، او په فروعاتو کې یې د حضرت امام ابوحنیفه رح مذهب دخپلو اسلافو او اجدادو په څېر تر پایه دخپل مسلک په توګه پېژانده، دیوه مسلمان او پیاوړې مستدل حنفي په صفت پاتې شوی او دنورو خلکولارو پسې ندی تللی.

خارجي سفرونه:

• پنځه حجونه او دوه عمرې.

• د روسانو په خلاف د جهاد په مهال په سوډان هیواد کې په جوړ شوي نړیوال کنفرانس کې د افغانستان د مجاهدینو یو اته کسيز هیئت د مجاهدینو په استازیتوب ګډون وکړ، شیخ صاحب د دې پلاوې غړی و.

• په ۱۹۸۲م = ۱۳۲۱ش کال د افغانستان د مجاهدینو د اسلامي اتحاد یو پلاوي سعودي عربستان ته سفر درلود، په دې پلاوي کې شیخ صاحب هم موجود و او د وخت له ولي العهد او د وزیرانو د شورا له نائب رئیس امیر عبدالله بن عبد العزیز سره یې وکتل.

• شیخ صاحب د مجاهدینو په هغه هیئت کې هم شامل و، چې په ۱۳۲۴هـ ش کال کعبې ته د داخل شو.

دیوه خطیب په بڼه:

د پېښور د هجرت کلي په جامع مسجد کې یې تریوې مودې د امامت او خطابت دنده په غاړه وه.

د وزارت دنده:

• د مجاهدینو د حکومت د تاسیس په مهال شیخ صاحب د مهاجرینو د چارو وزیر اعلان شو خو دنده یې تر سره نه کړه.

د وحدت لپاره هلې ځلې:

د هغه هیئت غړی و چې د تیر جهاد د مجاهدینو د صف د یووالي د راوستلو او د اختلافاتو د ختمولو لپاره کابل ته تللی و.

همدارنګه یې په دې اړه خپلې انفرادي هلې ځلې هم جاري ساتلې وې او په دې سلسله کې یې په مسلسل توګه ځو ناستې درلودې، چې په کې یې د وخت د تنظیمونو د مشرانو له نماینده ګان راټول کړي وو ترڅو په یوه خبره سره راټول شي.

د شیخ التفسیر مولوي سلطان عزیز صاحب د ځینې استاذانو نومونه:

- ۱- مولوي عصمت الله، د ننگرهار ولايت د غني خيلو ولسوالۍ د گلایي د کلي اوسيدونکی.
- ۲- مولوي عبد الغفار. د ننگرهار ولايت د غني خيلو ولسوالۍ د گلایي د کلي اوسيدونکی.
- ۳- مولوي نور محمد د شمالي د باغ عالم اوسيدونکی.
- ۴- مولوي عبد المنان تگابي، مشهور په پنجشيري مولوي صيب.
- ۵- مولوي عبد الحنان، د شمالي د باغ عالم اوسيدونکی.
- ۶- مولوي عبد الرحيم، د لغمان.
- ۷- د کوه د امان د چيکل مولوي صيب محمد حسين.
- ۸- د کوه د امان د توتون درې مولوي صيب خان گل.
- ۹- مولوي محمد شريف مشهور په کامې مولوي صيب.
- ۱۰- مولوي عبد الشافعي د ننگرهار ولايت د مزيني.
- ۱۱- عبد المجيد کديخيلي د ننگرهار ولايت.

مشهور شاگردان:

د مولوي سلطان عزيز رح شاگردان ډير زيات دي، خو د مثال په ډول يې، د کمونستانو په مقابل کې د اسلامي خوځښت مشهور مخکښان: استاذ محمد ياسر، شهيد مولوي حبيب الرحمن، او شهيد مولوي محمد اکرم همت (خوگياني) د يادونې وړ دي.

علمي آثار:

د عقايدو په ارتباط کتاب، چې لا چاپ شوی نه دی. د ميراث کتاب چې د مريضۍ له امله نه دی بشپړ شوی. المشكلات في تفسير القرآن (د مريضۍ لامله تقريبا په نيمايي کې پاتې شوی).

صرف العزيز، چې تر اوسه پورې درې ځلې چاپ شوی دی او په لومړي ځل په ۱۳۴۳ هـ ش کال چاپ شو.

عزيز التفاسير، ليکنه يې د الله تعالی په توفيق دار الهجرة پاکستان کې د جمعې په شپه په دوو بجو په ۱۴۱۱/۲/۳ هـ ق = ۱۳۲۹۲/۲ هـ ش نيټه پيل شوه، او د الله تعالی په مرسته په ۱۴۲۲/۴/۱۲ هـ ق = ۱۳۸۴/۱/۳۱ هـ ش کال پای ته ورسيد.

ددې تفسير په هکله لاندې معلومات په لوستو ارزې: الفه د تفسير په پښتوروانه ژبه دی او د "عزيز التفاسير" په نامه نومول شوی دی، چې په ديارلسو (۱۳) ټوکو او اووه زره پنځه سوه اويا (۷۵۷۰) مخونو کې، د احاديثو په گډه سمبال، د فقهاؤ کرامو په اقوالو مشتمل، مستند کتاب دی، او د اسرائيلياتو او ضعيفو اقوالو څخه پاک دی.

د کتاب د خلکو د پوهې مختلفو طبقو ته په پام سره د آيتونو ژباړه او تفسير، فقهي او عقيدوي احکام، شان نزول، صرفي او نحوي تحليلونه، د کلمو لغوي او شرعي معناگانې، عبرتتاکې کيسې، د قرآن په رڼا کې ساينسي څيړنې او په روانو مختلفو پېښو تبصرې، د افغاني ټولنې ستونزو ته کتنه، او د هغو پوښتنو ځوابونه په خپله غېږ کې رانغاړي، چې د تلاوت په وخت کېښې چاته په ذهن کې راپورته کېږي، او د پته ورته گڼي نورې لاندې ځانگړتياوې يې د يادونې وړ دي:

د تفسير تگلاره:

اول: په روانه ژباړه کې ځېنې قيدونو ته د قوسونو تر منځ ځای ورکړل شوی دی، تر څو ترې هغه لوستونکي گټه پورته کړي، کوم چې زيات فرصت نه لري او د وخت د کمبود له کبله يې په مضامينو باندې په ځغرده خپل ځان پوه کول غواړي.

دوهم: د ژباړې څخه وروسته د اياتونو د مضامينو خلاصه ليکل شوې ده. البته دا د هغه چا لپاره چې وخت ورسره زيات وي او اوږده بيان ته يې زړه نه تنگېږي.

درېم: بيا وروسته د (توضيحات) عنوان اېښودل شوی دی، تر څو د هغو لوستونکو عمومًا او د هغو علماوو کرامو خصوصًا تنده ماته کړي، کوم چې په موضوعاتو کې ډېر تحقيق او تدقيق خوښوي.

د همدې کبله د ذکر شوي عنوان لاندې مختلف مطالب لکه فقهي احکام، صرفي او نحوي تحليلونه، لغوي او شرعي معناگانې، ځنې گټورې کيسې او متلونه او داسې نور.

د تفسیر طریقه او طرز یې د سلفو صالحینو او ثقه مفسرینو غوندې په لاندې ډول دی:

الف : د قران کریم تفسیر په قران کریم سره.

ب : د قران کریم تفسیر د پیغمبر صلی الله علیه و سلم په احادیثو سره.

ج : د قران کریم تفسیر د صحابه کرامو رضی الله عنهم په اقوالو او ترهغورالاندې د معتبرو اولویو مفسرینو په اقوالو سره، خود دې ترڅنگ یې د عربي لغت او عربي ژبه او نور قوانین هم په تفسیر کې له پامه نه دې غورځولې د مشکلو آیتونو په تفسیر کې یې د معتبرو مفسروینو تفسیرونه د حوالې سره را نقل کړي، او په پای کې یې ځینو او یا یوه تفسیر ته ترجیح ورکړي ده، خو اکثره یې د جمهورو رائي ته ترجیح ورکړي ده.

ه : د متشابها تو په هکله یې تگلاره د اصحابو رضی الله عنهم او سلفو صالحینو ده.

و : د اسرائیلیاتو څخه بهی پاک دی.

ز : فني اصطلاحات یې په ساده ژبه تشریح کړي دي.

ح : د معاندینو اعتراضاتو ته یې غاښ ماتوونکي ځوابونه ویلي دي.

ط : د اهل سنت والجماعت د عقایدو یې کلکه دفاع کړې ده. ک : د لوستونکي په ذهن کې چې کومې احتمالي پوښتنې پيدا کيږي هغه یې ځواب کړيدي.

ل : د شان نزول او د سورتونو ترمنځ یې د ارتباط یادونه کړیده.

م : د لغاتو معنی، صرفي او نحوي تحلیلونه یې کړي دي. ن : فقهي احکام، د فقهاوو آراء او په پای کې یې د خپل حنفي مسلک فیصله ذکر کړې ده.

س : د تفسیر لیکلو په جریان کې د معتبرو او ثقه مأخذونو او مراجعو څخه استفاده کړي ده چې شمېر یې (۱۴۹) ته رسیږي.

اولادونه:

۵ زامن او دوه لورگانې.

زمان: مولوي تبيان الحق عزيز حقاني: له جامعه دارالعلوم حقانيې اکوړه خټک څخه فارغ اوليسانس يې په عربي ژبې او ادبياتو کې ترلاسه کړی دی.

دکتور اظهار الحق عزيز: په عربي ژبې او ادبياتو کې دکتورا (د اسلام اباد نړيوال اسلامي پوهنتون)

نبراس الحق عزيز: د تربيه اسلامي عالي ليسي څخه فارغ شوی، د نړيوال اسلامي پوهنتون د اصول الدين په پوهنځي کې ليسانس اخستی، اوس د ماسترۍ په مرحله کې بوخت دی.

اسامه عزيز: د تربيه اسلامي عالي ليسي څخه فارغ، شرعياتو او قانون پوهنځي کې د ماسترۍ مرحله په (نړيوال اسلامي پوهنتون) کې تر سره کوي.

شهيد حذيفه عزيز: چې د ليسانس په مرحله کې و.

د فراق شيبې:

د وفات نيټه: ۲۰۱۳/۵/۵ م د شپې تقريبا ۳ نیمې بجې د پيښور په نارت ويست هسپتال کې يې د اجل داعی ته لبيک ووايه او دخپل ابدیت په لور روان شو، چې بيا د خيبر پوښتونخوا په نصرت مېنه شمشتو کې يې جنازه کې زرگونو علماوو، مجاهدينو او مهاجرينو برخه واخسته او د درندو اسلامي مراسمو په ترڅ کې خاورته وسپارل شو.

(انا لله وانا اليه راجعون ان لله ما اخذوله ما اعطى وکل شئ عنده باجل مسمى)

الله ج دې يې دانبياوو، صدیقینو او شهداوو په صف کې حشر وکړي آمين

لوکانت الدنيا تدوم بواحد

لکان رسول الله فيه مخلدا

روغن زیتون و اهمیت آن در درمان امراض

محمد موسی (صدیقی)

طب نبوی

3. ابن القیم رحمه الله میفرماید روغن زیتون سرخ بت از مائل به سیاهی بهتر میباشد، طبیعت را بحال میکند، رنگ چهره را روشن میسازد، فعالیت شکم را به اعتدال می آورد، کرمهای شکم را نابود و خارج میسازد، موها را جلا داده تکالیف پیری را کاهش میدهد.

طبق تحقیق ذهبی (رح) موها و جسم را تقویه داده اثرات پیری را کم میکند، اکثراً با نوشیدن اشیاء چرب شکم خراب میشود، اما روغن زیتون چنین نیست بلکه از آن مستثنی است، زیرا با وجود اینکه روغن است برای اکثریت امراض شکم مصلح است.

روغن زیتون که از زمان بسیار قدیم جهت معالجه و از بین بردن امراض گوناگون جسمی مورد استفاده عوام و خواص قرار گرفته است، ذکر زیتون در تورات شریف، انجیل شریف و قرآن عظیم الشان موجود است. میوه زیتون حاوی ویتامین ای، مواد معدنی (همچون پتاس، گوگرد، فاسفر، آهن، مس، منگنز، کلسیم، مواد صمغی، مواد چربی، مانیتول، کاروتن، سودیم، قند، نوعی اسید و روغن میباشد. روغن زیتون در موارد زخمهای باز و بسته، سوختگی، زیبایی و در شادابی پوست تاثیر فوق العاده دارد، در عصر حاضر ماهرین حسن و زیبایی برین متفق اند که تیل زیتون دارای صفات فروانی میباشد با مالش این تیل دردهای کهنه عضلاتی از بین میرود و یا اقل کاهش می یابد و به اطفال نوزائیده بعد از غسل دادن از مالش این تیل برایشان قوت و شادابی حاصل میشود، همچنان برای

روغن زیتون (فارسی)، زيت الزيتون (عربی)، Olive Oil (انگلیسی)

رنگ: زرد مائل به سبزی- مزاج: گرم، تر -

1. حضرت اسید الاتصاری رضی روایت میکند که جناب رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرمودند: کلوا الزيت وادهنوا به فانه من شجرة مباركة (ترمذی، ابن ماجه، دارمی)
یعنی روغن زیتون را بخورید و بدن خود را با آن مالش نمائید زیرا این از یک درخت مبارک میباشد. همین روایت از ابو سعید الخدری رضی الله عنه و در مستدرک الحاکم از حضرت ابو هریره رضی الله عنه نیز منقول است.

2. حضرت علقمه بن عامر (رض) روایت میفرماید که جناب رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرموده است: علیکم بزيت الزيتون، کلوه وادهنوا به فانه تنفع من البواسير (ابن الجوزی)

یعنی نزد شمار روغن زیتون موجود است آنرا بخورید و بر بدن مالش نمائید زیرا این (روغن) برای بواسیر مفید میباشد

حضرت زید ابن ارقم روایت میفرماید: امرنا رسول الله صلی الله علیه وسلم ان تتداوي ذات الجنب بالقسط البحري والزيت. (ترمذی، مستد احمد، ابن ماجه)

رسول الله صلی الله علیه وسلم بما امر کردند که ذات الجنب را با قسط بحری (قسط شرین) و تیل زیتون تداوی و معالجه نمائیم

امراض جلدی اکسیر است، در نشو و نما و از بین بردن خشکی موهای سر نقش بسزای دارد، کمزوری موها و موخوره را هر زائل میسازد و در حفاظت موها از امراض و

توت فرنگی کلسترول خون را کاهش می دهد

یک کارشناس تغذیه گفت: توت فرنگی یا زمینی کلسترول خون را کاهش داده و نقش بسزایی در کنترل فشار خون دارد.

فرزاد بابایی در گفت و گو با ایسنا، توت فرنگی را به عنوان منبع سرشار ویتامین «ش» معرفی کرد و افزود: این میوه حاوی فیبرهای محلول در آب فراوان است که باعث کاهش کلسترول و تری گلیسرید خون می شود. به گفته این کارشناس تغذیه، پتاسیم فراوانی در توت فرنگی وجود دارد که در کنترل فشار خون موثر است و مایعات خون را نیز تنظیم می کند.

وی یادآور شد: ممکن است توت فرنگی برای برخی افراد آلرژی زا باشد و باعث ایجاد کهیر و عوارض پوستی خصوصا در ناحیه اطراف دهان شود و چنانچه این مشکل با دارو مرتفع نشود مصرف این میوه به افراد دارای حساسیت توصیه نمی شود.

به گفته این کارشناس تغذیه، به دلیل آلرژی زا بودن توت فرنگی استفاده آن برای کودکان زیر یک سال نیز مناسب نیست. این کارشناس تغذیه معتقد است: توت فرنگی محل تجمع اکثر میکروبها در این میوه است و توصیه می شود قبل از مصرف برگ توت فرنگی کاملاً جدا شده و خود آن مدتی در آب قرار گیرد تا میکروبها احتمالی موجود در آن خارج شود.

سفیدی زود رس بسیار مفید است مشاهدات اطباء سابقه در رابطه به روغن زیتون بوعلی سینا میگوید روغن زیتون هر گاه کهنه شود طبیعت آن مانند روغن شیرین می گردد وی میگوید اگر روغن زیتون چهار هزار سال کهنه و سابقه هم باشد هنوز هم مفید و قابل استفاده میباشد

کسب نیکه بطور مسلسل و دوامدار با این روغن سر (موهای) خود را مالش و چرب میکنند نه موهای آنها میریزد و نه هم قبل اوقت سفید میشود، با مالش تیل زیتون در اعضا قوت می آید درد عضلات از بین میرود بعض اطباء مالش آنها برای مرگی مفید قرار داده اند، وجع المفاصل و عرق النساء را زائل میسازد، زخمهای دهان را زود مندمل میکند، گلو را صاف میکند تاثیرات زهر را از بین میبرد. اطباء آنها در از بین بدن سنگ تلخه (مراره) نیز مفید قرار داده اند. حتی عده از استادان قدیم روزانه یکمقدار مناسب تیل به مریضان داده که با آن سده های مجاری صفراوی خارج گردیده بعض اوقات در اثناء همین عمل ینگ ویزه ها نیز خارج میگردد اکثریت اطباء به این باورند که روغن زیتون هم غذا است و هم دواء برای امراض گرده که در آن غذاهای دارای ناتروجن مناسب نمیباشد در آنجا روغن زیتون یک غذا، مقید قابل استفاده میباشد به جا های سوزش تسکین میدهد، سوزش روده ها را کاهش میدهد، شکم را ملایم میکند ماهرین هندوستان آنها در تداوی فلج، عرق النساء، دردهای عضلات و مفاصل بیحد مفید یافته است آنها مشوره میدهد که باید بطور اعظمی هم در مالش و هم در خوردن ازین روغن استفاده صورت گیرد

ماهرین جاپانی و افریقای شمالی (ماهرین طب) روغن زیتون را در سرطان روده ها مفید قرار داده اند آنها میگویند که ایشان چنان هیچ شخصی را مشاهده نکرده اند که روغن زیتون را میخورد و به سرطان شکم مبتلا باشد، آنها برین باور اند که تا مدت دراز اگر از روغن زیتون استفاده صورت گیرد و خورده شود با آن مریض سرطان معده و روده ها صحت یاب خواهد شد

دهیوادنامتو ادیب او شاعر ښاغلي گوهری صاحب :

دیمکراسی زموږ اسلامي کلتور د غربي کلتور غلامول غواړي

شعر هغه دی چې پیغام یې پروت وي او زړه ته ولوېږي

کړي له څه مودې وروسته کلنگار، محمد آغې، وردگو، کابل، میدان، ده سبز او جلال اباد ته د علم په زده کړه پسې مسافر شوم.

په دې موده کې کله چې د کلنگار د قلعه غفار په مدرسه کې له مولوي محمد یونس سره دیره وم تقریباً د دولسو یا ديارلسو کلونو په عمر به وم چې د شعر الهام راته وشو.

د څو کلونو تحصیل په موده کې مې صرف، نحو، منطق، حکمت، اصول، فقه او ځینې د حدیثو او تفاسیرو کتابونه ولوستل، کله چې زما عمر دوه ویشته کلنۍ ته ورسید د تعامل سره سم د وخت د حکومت له خوا عسکري خدمت ته جلب شوم، څرنګه چې ما فنون تقریباً سرته رسولې و او د حدیثو او تفاسیرو کتابونه مې هم څه ناڅه لوستلي و د مدرس په صفت مې مجلا وکړه چې له امتحان نه وروسته منظور او له عسکري خدمت څخه معاف شوم او ممتاز بری لیک راکړل شو.

زما ټول استادان زما لپاره د قدر وړ دي خو چې ما ډیر فیض ترې ترلاسه کړیدی د یو څو محترمینو نومونه دادي، محترم استاد کل مولوي محمد ایوب (سجاوندي)، محترم استاد کل مولوي سید اکبر (دلاور) محترم استاد العلماء الحاج مولوي عبدالاحمد (مجاهد) (رح) او په پای کې د

پوښتنه : ښاغلي گوهری صاحب! که څه هم پیژندګلوي ته دې اړتیا نشته ځکه د هیواد هر وګړی ستا له شعرونو سره دومره بلد دی چې ته والیدلی به یې وې، خو ددې لپاره چې نوی او ځوان کهول دې ښه وپیژنې نو هیله ده په خپله ژبه خپل ځان موږ ته راوپیژنې؟

ځواب : دلوی څښتن (ج) په سپیڅلي نامه زما نوم ملا در محمد (گوهری) د ملا نیک محمد زوی په خټه ابراهیم خیل د لوګر ولایت د برکي برک ولسوالۍ د خلیزیو سیمې د ابراهیم خیلو د کلي اوسیدونکی یم.

پوښتنه : زدکړې دې چیرته او تر کومه بریده تر سره کړي او هغه استادان چې ډیر فیض او برکت دې ترې ترلاسه کړی که ممکنه وي نومونه یې راته ووايي؟

ځواب : لومړنۍ زدکړې مې له خپل مشفق او مهربان پلار او د جومات له امام څخه پیل چې داو کلو په عمر د برکي برک د تګاب په لومړنۍ ښونځي کې شامل شوم چې د جومات له سبق سره یوځای مې د ښونځي زدکړې هم په ډیره مینه پر مخ بیولې، له دریم ټولګي څخه چې بریالی شوم مهربان پلار مې وفات شو نو د خپلې ګرانې مور په اجازه او لارښونه مې دیني مدرسه ته مخه کړه، لومړنۍ دیني زدکړې مې د لوګر د پادخواب روغني په مدرسه کې له خدای بښلي مولوي محمد ایوب (سجاوندي) څخه پیل

پاکستان د مردان د قیامیه دارالعلوم سر مدرس او شیخ الحدیث مولانا عبدالرازق صاحب، البته د قرآن عظیم الشان د ترجمې په برخه کې مې له محترم شیخ الحدیث مولانا حمدالله جان صاحب ډاگې او د دارالعلوم حقانیه اکوړې له نامور شیخ الحدیث مولانا شیر علی شاه صاحب څخه فیض حاصل کړیدی.

پوښتنه: د روسانو او کمونیستانو په خلاف دې په جهاد کې عملي ونډه هم اخیستې او که نه، که دې اخیستې وي پیل یې له کومې سیمې او د چا تر قومندې لاندې وو؟

ځواب: هوکې - کله چې د روسانو په مټ او مستقیمه همکارۍ د خلق پرچم له خوا کمونستي کودتا وشوه اسلامي عنعنات، شعائر او قوانین تر پښو لاندې شول چې د یوې لویې غميزې پیلامه وه ددې بدمرغې کودتا دوه درې میاشتې لاندې وې تیرې چې مرحوم حاجی مولانا عبدالاحمد (رح) د کلنگار د الوزیو د دهنو مدرسې ته چې مونږ هلته له مرحوم مولوي سید اکبر (دلاور) سره دیره و راغی او له مولوي سید اکبر (دلاور) صاحب سره یې د جهاد د پیل په هکله څه پټه مشوره وکړه او بیرته ولاړ، کله چې حاجي صاحب رخصت شو مرحوم مولوي صاحب مونږ طالبان سره راټول کړ او د جهاد د دعوت وظیفه یې راوسپارله، موږ هم سم له لاسه د جهاد په دعوت پیل وکړ او صادق مسلمانان او طالبان مو جهاد ته تیارول چې لومړنۍ غونډه مو د مولوي صاحب سید اکبر دلاور په مشرۍ په میروال کې وکړه.

کله چې دلوگر مشهور روحاني شخصیت کلي اخندزاده صاحب د کمونستانو له خوا ونیول شو او مولوي صاحب سید اکبر دلاور یو مشهور دیني او سیاسي څیره وه اود ظاهر شاه په حکومت کې دشوری وکیل وهغه د کمونستانو له خوا تر سخت تعقیب لاندې و نو محبوراً یې پاکستان ته هجرت وکړ او مونږ هم نور تعلیم ته خاتمه ورکړه څه موده وروسته زه هم پاکستان ته مهاجر شوم.

کله چې د جهاد د بناني مرحوم مولوي محمد نبی محمدي د حرکت انقلاب اسلامي دامیر له خوا د کمونستانو پر ضد د جهاد اعلان وشو، په ډلو ډلو افغاني طالبان د پاکستان له مدرسو نه میرانشاه ته د جهاد د زدکړې او تریننگ لپاره تلل، زه هم د جهاد د زدکړې په منظور میرانشاه ته ولاړم او هلته مې څه موده په مامه خیلو سیمه کې د جهاد زدکړه وکړه چې زما د هغه وخت د تریننگ ملگری د زابل ولایت ملا موسی کلیم شهید ملامد داخوند، د غزني قاري بابا، د کابل قاري قیوم او د لوگر شمس الله صاحبزاده د حصارک چې زما د ترورزوي و، بل راجی الرحمن، ملا صادق او شهید ملا عبدالواحد او داسې نور و.

لنډه دا چې مونږ څوارلس تنه طالبان د لوگر ولایت ته په یو سفر راستانه شو، په لوگر کې مولومړی د دعوت او تنظیم چارې د شهید ملا خوشحال او مولوي صاحب حاجي عبدالاحمد په مشرۍ سرته رسولې.

په کال ۱۳۵۸ د ثور ۱۹ نیټه چې د مولوي محمد نبی (محمدي) له خوا په لوگر کې د جهاد یو مخیز پاڅون اعلان شو اوله هیچاسره وسله نه وه چې مجاهدينو ته مو توضیع کړې وای، نو مسلمانانو ته مو هدایت وکړ چې که څوک په کور کې چره یې، گلپټې او یا توره لري راوایې ځلی، سهار ته د لوی خدای (ج) په مرسته په خالي لاسونو په ولسوالۍ او ولایت حمله کوو.

څرنگه چې د لوگر خلک په طول د تاریخ کې مجاهدين دي او د علماؤ خبرو ته غوږ نیسي او عمل پرې کوي، چا ټوپک راواخیست، چا توره راواخیستله چا بیل او چاری، چا سوتي راواخیست، ما په خپله یو چاقو درلود راوامې خيست لنډه دا چې له هر کلي نه واړه زاړه او ځوانان راپورته شول، زموږ له توقع نه پورته په ولسوالیو او ولایت باندې دومره زیات عالمونه ورروان شول چې د خدای (ج) په غیبی مرسته اود الله اکبر په کفر ماتوونکو نارو په لنډ وخت کې د لوگر ټولې ولسوالۍ او د ولایت مقام فتحه او مجاهدينو ته زیاته وسله لاسته ورغله خو څرنگه چې له مونږ سره هوایي

مدافع قوت نه و د ملحدینو د بې شمیره طیارو او ټانگونو په بدرگه مو ولایت بیرته له لاسه ووت خو د برکي برک ولسوالۍ تر دریو ورځو د مجاهدینو په ولکه کې وه چې مرحوم حاجی عبدالاحمد پکې ولسوال وټاکل شو او شرعي حکمونه یې پکې جاري کړل چې له هغه وروسته د کمونستانو یو زیات شمیر ټانگونه او طیارې د وردگو او لوگر ولایت له لوري راغلل چې ډیر بې گناه مسلمانان یې په ډله ایزه توګه شهیدان کړل حتی چې یو مسلمان یې د مسلمانانو د ویرولو په غرض په هلیکوپتر کې پورته کړ، هلیکوپتر ډیر لوړ شو او دا مظلوم مسلمان یې لاندې راوغورځاوه چې ټوټه ټوټه شو.

د لوگر مسلمانان مجبور شول چې د ولسوالۍ انګر پرېږدي، که ددې کیسو او د کمونستانو د ظلمونو لړۍ په تفصیل سره ولیکل شي کتابونه به ترې ډک شي، دلته ما د نمونې او لنډیز په شکل دا څو کرښې ولیکلې.

له هغه وروسته په دوبندي کې د مجاهدینو جهادي مرکزونه تشکیل شول، له هغه ځایه به وخت ناوخته په کمونستانو حملې ترسره کیدلې چې خوشبختانه زه هم ددې بهیر ملګری وم، کله چې د الحاج عبدالاحمد مرحوم په قوماند او مشرتابه په آبجوش کې د مجاهدینو مستقل مرکز جوړ شو او ملا محمدالله شهید یې قوماندان وټاکل شو، ددې مرکز یو فعال غړی زه هم وم.

که زه د خپل جهادي بهیر په جزئیاتو مفصل وګرځېږم دلته یې ګنجایش له امکان نه لرې خبره ده، په لنډ ډول به همدومره ووايم چې د آبجوش له مشهور مرکز نه چې په کمونیزم او روسي ښکیلاک ګرو کومې حملې ترسره کیدلې په زیاترو کې یې ما په فعالانه توګه ونډه لرله چې په لومړي سر کې مې د تګاب ابراهیم خیلو، الفشاخیلو، شیخانانو او مهمندو د مجاهدینو د مسئول په صفت وظیفه اجرا کړې.

پوښتنه: چې کله ګاونډي هیواد پاکستان ته مهاجر شوې هلته چیرته میشت شوې او رومبۍ جهادي بوختیاوې او هڅې دې کومې وې؟

ځواب: د کورنۍ له مهاجر کیدو وړاندې کله چې زه پېښور ته د مجاهدینو د اکمالاتو لپاره تللی وم چون ما د عملي جهاد تر څنګ له شعر، ادبیاتو او اخبار لیکنې سره زیاته مینه لرله د حرکت انقلاب اسلامي د جمعیت طلبه په مرکزي دفتر کې ماته د کار کولو او بوختیا بلنه راکړل شوه چې د مرحوم امیر صاحب مولوي محمد نبي محمدي په امر او غوښتنه مې د عملي جهاد پر ځای په قلمي او فکري جهاد پیل وکړ چې بیا وروسته مې کورنۍ هم را مهاجره او د چرات په جهاد کلي کې میشت شوم.

په لومړي سر کې مې د حقیقت الاسلام جريدې د مسؤل مدیر په حیث کار کاوه چې بیا وروسته د جمعیت طلبه حرکت د فرهنگي څانګې د مرستیال او د مطبوعاتو د عمومي مدیر او د اجرائیه شوری د غړي په صفت دندې ترسره کړې چې په دې لړ کې مو د نوموړې جريدې تر څنګ د (اشار) په نامه مجله چې په پښتو او دري ژبو خپریده، افغاني طلبه کی آواز اردو مجله، قافله نور مجله او راز راز جهادي او اسلامي کتابونه او رسالې چاپ کړيدي چې بیلګې به یې اوس هم له ځینو پخوانیو مجاهدینو سره وي.

پوښتنه: جناب! له کوم جهادي ګوند سره چې تاسو خپل جهادي هاند او هڅې پرمخ بیولې، داسې ویل کیږي چې د نوموړي ګوند مطبوعاتې او فرهنگي چارې ډیرې ګړندۍ نه وي، علتونه یې څه وو؟

ځواب: د پینځمې پوښتنې په محتویاتو کې پوره نه يم درسره موافق ځکه ترخپله وسه پورې مونږ په نشراتو کې چټکتیا کړیده څرنگه چې له نوم نه یې څرګندېږي چې زمونږ جريدې د حقیقت الاسلام په نامه یادیده مونږ به تل زیار ایست چې حقیقت خلکو ته څرګند شي، هسې لفاظي پکې ونه شي، کوم جهادي راپورونه به چې د جهاد له مورچلونو راتلل مونږ به ډیر په دقیقه توګه

خپړل، واقعي خبر به مو ترې جوړاوه بيا به مو نشر ته سپاره او کوم مضامين، مقالې، مطالب او اشعار به چې وروڼو راليږل مونږ د هغوی په هر اړخ باندې نظر زغلاوه چې د کوم جهادي او اسلامي ګوند پر خلاف څه پکې نه وي ځکه حرکت انقلاب اسلامي يو ديني، مذهبي او جامع تنظيم و چې د تاريخ په اوږدو کې يې د هيڅ اسلامي ګوند په خلاف کار نه دی کړی نو مونږ به هم د خپل محبوب مشر په مدبرانه لارښونه په مطبوعاتو کې د تفرقي او تنظيم بازي توري لري کول او بيا به مو نشر ته سپارل چې طبعاً به يو څه ځنډ پکې محسوسيده.

بله دا چې ټولو ته څرګنده ده چې زمونږ د تنظيم مالي وضعه ډيره چربه نه وه له دې سره سره چې ډير لوی او سراسري تنظيم و ډيره کمه بوديجه يې لرله چې علت يې هر چاته معلوم دی، مونږ نشوای کړای چې په دې کمو امکاناتو د جهاد راپورونه او نور مطالب په کم وخت کې راټول کړو نو طبعاً به يو څه ځنډ پکې راټلو چې دا زمونږ په سهلنگاری نه حمل کېږي.

پوښتنه: رښتيا هم چې د حرکت انقلاب اسلامي افغانستان يو لړ علمي او فرهنگي خدمتونه په زړه پورې وو، لکه د تنوير المجاهدين تر عنوان لاندې د تاليفاتو او رسالو لړۍ وه، که په دې باب لږ رڼا واچوی چې تنوير المجاهدين د چا هڅه وه، مهم رول پکې د چا وو، څو ګڼې چاپ شوه، سرپرستي يې چا کوله او دغه کاميابه سلسله ولې د ځنډ ښکار شوه؟

ځواب: محترمه! تاسو د تنوير المجاهدين د رسالو يادونه وکړه دا علمي لړۍ د مولوي محمد نبي محمدي په ځانګړي هدايت، د مولوي عبدالله فيض الباري تر رياست، د هيواد دنامتو شيوخو او علماء کرامو، لکه مولوي صاحب سيد عمر، مولوي صاحب فضل الرحمن، مولوي صاحب عبدالرحمن، مولوي صاحب عبدالواحد پکتيوال او مولوي صاحب شيخ الحديثانو لکه... په هاند او هڅو او د مرحوم مولانا عنايت الله صاحبزاده صاحب چې په (پادشاه

صاحب) يادیده په خاص ابتکار او هلوځلو د مجاهدينو د عبوري حکومت د دفاع وزارت په چوکاټ کې چاپ او نشر ته سپارل کيدې چې البته د تصحيح، کره کتنې او چاپولو دندې يې زما عاجز په غاړه وې چې تر اتو ګڼو پورې د لړۍ په ښه برياليتوب روانه وه کله چې کمونيستي منفور رژيم را نسکور او قدرت مجاهدينو ته انتقال شو، مونږ بيا هم په ډيره مينه کوښښ کاوو چې په خپل آزاد هيواد کې ديننه بيا د تنوير المجاهدين لړۍ جاري وساتو خو له بده مرغه د خپل منځي جنگونو له امله مو ونشوای کړای چې دې لړۍ ته ادامه وکړو او له سقوط سره مخ شوه.

پوښتنه: د حرکت انقلاب اسلامي افغانستان د عمومي امير محترم محمدي صاحب د غوره خصلتونو او ځانګړتياوو په اړه که څه راته ووايي؟

ځواب: د خدای ښلي امير صاحب ټول اخلاق غوره او د يادولو وړ دي چې د هيواد نر او ښځې يې په ښو اخلاقو پيژني بلکې معاندین هم دده د غوره اخلاقو يوي برخې ته د انتقاد ګوته نه شي نيوی چې دا زمونږ لپاره د افتخار او سر لوړۍ ښه ده.

هغه يو متل دی چې مښت نمونه خروار!

زه به د جناب مرحوم امير صاحب مولوی محمد نبي محمدي يوه کيسه د بيلګې په توګه درته وکړم، کله چې د افغانستان ولايتونه يو پر بل پسې له کمونستانو نه مجاهدينو ته تسليميدل په هيواد کې دننه او دباندې د مهاجرينو په خوړو ورو کمپونو کې د فتحو زيري کيدل، د حرکت انقلاب اسلامي يو شمير غښتلي فاتح مجاهدين او قومندانان پيښور ته راغلل او د حرکت انقلاب اسلامي محترم امير صاحب ته يې عرض وکړ چې د هيواد زياتره ولايتونه په بشپړه توګه زمونږ تنظيم ته تسليم شوي دي په نورو ولايتونو کې هم زمونږ ونډه زياته ده اوس ځينې اسلامي ګوندونه غواړي چې په زبردستی سره له مونږ نه دغه ولايتونه ونيسي سره له دې چې مونږ يې د مقابلې پوره توان لرو ستاسو هدايت او

قوماندی ته سترگې په لاره یو که مهرباني وکړی مونږ ته له هغوی سره د مقابلي او جنگ امر راکړی.

جناب امیر صاحب څرنگه چې هر کار او هر حرکت یې له حکمت او تدبیر نه ډک و، خپلو قوماندانو ته یې داسې وویل (زامنو! ما د حرکت تنظیم د قدرت او ځان مطرح کولو په منظور نه دی جوړ کړی بلکې زموږ مطلب له سرو کفارو څخه زموږ د پاکې او اسلامي خاورې خلاصول و چې الله الحمد د یونیم میلیون شهیدانو په ورکولو او د میلیونو مسلمانانو کونډو ویتیمانو په مهاجر کیدو او ستاسو د بې دریغه سر بندنو او قربانیو په نتیجه کې د لوی خدای (ج) په غیبي مرسته دې مقدس ارمان ته ورسیدو، ددې قربانیو بدله به الله (ج) په ورځ د قیامت در کوي، گوري پام کوی چې د وسلې شپیلۍ مو د کوم مجاهد په لوري وانه ږوی.

که د کوم گوند مجاهدینو په ولایت حمله کوله ولایت ورته پریرېدی، که په ولسوالۍ یې حمله کوله هغه ورته پریرېدی، گوري چې د کوم مجاهد وینه در څخه تویې نه شي چې بیا یې په ورځ د قیامت نه زه ځواب ویلی شم او نه هم تاسې، دا زما آخیرنۍ او قاطعه فیصله ده).

د امیر صاحب په دې خبره ټول قوماندانان مایوسه او خپه شول، ساړه ساړه اسویلي یې وایستل، زه هم په دې مجلس کې ناست وم خدای شته زه هم ډیر خپه شوم.

وختونه تیریري، ډیر وخت لانه و تیر چې په کابل کې د قدرت په سر جنگونه پیل شول چې په نتیجه کې یې پنځه شپيته زره د کابل ښاریان شهیدان او ښیرازه کابل په یوه داسې ویرانه بدل شو چې بیرته آبادیدل یې اسانه خبره نه ده.

بیا هم امیر صاحب کابل ته د سولې لپاره څو څو ځله تشریف راوړ تر څو په دې لمبو اوبه تویې کړي خو په جنگ غوښتونکو یې هېڅ اثر ونکړ او په ډیره مایوسۍ به بیرته ستون شو.

کله چې د حرکت قوماندانانو په کابل کې دغه بې ځایه وینې تویدل لیدل نو د مرحوم امیر صاحب په پریکړه یې

آفرین ویل او دا به یې ویل چې که د امیر صاحب په مدبرانه او د حکمت نه ډکه فیصله مو عمل نه وای کړی اوس به موږ هم په دې خونریزۍ کې ککړ و - داوه د خدای ښلي امیر صاحب د ښو اخلاقو یوه نمونه.

پوښتنه: مننه، دروسانو په خلاف د مرحوم امیر صاحب مبارزه، جهاد، خدمتونه له هیچا پټ ندي، خو د امریکایي یرغل په مقابل کې د هغه د صریح دریځ په اړه که څه معلومات را کړي، ځکه داسې خبري هم دیولر حلقو له لوري کیږي چې امیر صاحب د ژوند په ورستیو ورځو کې کرزي ته کوم لیک استولی وو؟

ځواب: تر کومه چې زه معلومات لرم د خدای ښلي امیر صاحب دریځ دروان اشغال په مقابل کې داسې کلک او صریح ولکه دروسانو په خلاف، ما په دې لنډو شپو ورځو کې د مرحوم امیر صاحب داسې یو صوتي فتوی هم اوریدلې چې هم یې امریکایانو ته مشورې ورکړي چې پام د افغانستان په حریم یرغل ونکړي، هم یې گوت څنډنې ورته کړي او هم یې پر خلاف د مقدس جهاد فتوی ورکړي، پاتې شوه کرزي ته د لیک استولو موضوع اول خو زه له دغسې یوه لیک نه خبر نه یم او فرضاً که موجود هم وي، په کلک باور ویلی شم چې هغه به جعلی او هسې به چا د ځاني گټو لپاره جوړ کړي وي.

پوښتنه: گوهري صاحب! اوسنۍ ۱۳ کلنې دیمو کراسۍ افغاني ادب او فرهنگ ته څه ورکړل؟

ځواب: محترمه! کله چې د دیمو کراسۍ کره او ناولی نوم یادیري سم له لاسه ماته د کمونستانو توره دوره راپه یاد شي، هغوی به د کمونیزم پر ځای همداتوری کاراوه ځکه که یې د کمونیستي نظام یادولی د مسلمانانو کر که او نفرت ددوی په وړاندې لاریتیده، اوسني یرغلگرو گومان کاوه چې د دیمو کراسۍ نوم اخیستل له کمونیستي نه لږ نرم دی که رښتیا راباندې وایې دیمو کراسي زه هم نه پیژنم ځکه دا خارجی لفظ دی په اصلي مفهوم یې زه نه یم خبر خو چې ددې لفظ نتیجې ته زه په افغانستان کې گورم دیمو کراسي

یعنې فحاشي، عرياني، اسلام دښمني، خپل سري او خو ډمې راډیوگانې چې زموږ د ځوان نسل اخلاق یې را فاسد کړل، زموږ اسلامي کلتور او افغاني مقدس دودونه یې د غربي کلتور غلام کړل، که تاسې یې په هر نامه یادوي زما له نظره دیمو کراسي زموږ د اسلامي او افغاني دودونو او رواجونو په خلاف ده.

پوښتنه: که د خپلو تالیفاتو او ادبي اثارو په باب معلومات راکړئ؟

ځواب: گرانه زما شعرونه ډیر زیات دي، د لومړنیو شعرونو یوه غټه برخه مې له منځه تللې هغه په دې چې د کمونیستانو له کودتا راوروسته چې جهاد پیل شونو طبعاً د کمونیزم له خوا په کلیو کې تلاشي گانې زیاتې شوې، ما د هغوی له ویرې څه کتابونه غره ته یووړل او هلته مې دا کتابونه او خپل شعرونه چې لا چاپ نه وو په غره کې له یو کمر لاندې خښ کړل، څرنگه چې مونږ په مرکز کې چې په بل غره کې یې موقعیت درلود اوسیدلو کله نا کله به کومه شپه کور ته راغلو او بیرته به په پټه تلو تر څو کلونو پورې له خپلو شعرونو او کتابونو نه وم خبر وروسته له څو کلونو چې ورغلم نه زما کتابونه و او نه مې د شعرونو کتابچې، ټول سیلونو او بارانونو وړي و، له هغه وروسته مې چې کوم گود او مات شعرونه لیکلي دي لومړنۍ شعري ټولگه مې (د وینو دریاب) په نامه په کال ۱۳۶۰ هـ ش بله مې (د لعلونو خزانه) په ۱۳۶۳ هـ ش بله مې (تیر ماښام) په نامه په کال ۱۳۷۱ هـ ش بله مې (سارایی خیالونه) په نامه په کال ۱۳۸۶ هـ ش کې چاپ کړیدی.

البته د شعرونو یوه ټولگه مې د مجاهدینو د حکومت پر مهال چې مولوي والا جان وثیق د اطلاعاتو او کلتور وزیر و چاپ ته تیاره کړې وه او د چاپولو امر یې هم را کړی و په مرکزي کمیټه کې چې زموږ د شپې ځای و د دوستم له خوا د مرمر په لگیدو چې زموږ بستري، کتابونه او زما جهادي اسناد او دغه شعري ټولگه پکې وه وسوځیدل چې د هغو اشعارو هیڅ شی په لاس رانغلل.

بله مجموعه مې (ریښتوني مینه) نعتیه کلامونه دي چې چاپ ته تیاره ده.

بله مجموعه مې د (غوره اشعار) په نامه هم لاتر اوسه له چاپ نه پاتې ده، نور شعرونه هم لرم که ژوند و راټول او ان شاه الله چاپ به شي.

پر دې برسیره لنډې کیسې، داستانونه او ادبي ټوټې هم لرم چې ځینې یې په ورځپاڼو او مجلو کې چاپ شوي ځینې لا پاته دي.

پوښتنه: د تیرو څه باندې ډیر شو کلونو په اوږدو کې د خپلو رسمي او مهمو دندو په اړه هم لږ توضیحات راکړئ؟

ځواب: د جهاد او هجرت د دورې دندې څو مې درته بیان کړي کله چې په کابل کې مجاهدین قدرت ته ورسیدل زه د ښونې او روزنې په چوکاټ کې د معارف د مطبعې د مرستیال په دنده وگومارل شوم چې بیا وروسته د نوموړي وزارت د نشراتو د رئیس مولوی فقیر محمد (خنجری) په غوښتنه او پیشنهاد د نشراتو د مرستیال په صفت وټاکل شوم چې بیا خپل منځي جگړو زور واخیست او د حرکت امیر صاحب له دغه حکومت سره مقاطعه اعلان کړه، ما هم خپلې پښې له دغه ځایه سپکې کړې او په کور کیناستم، کله چې د طالبانو تحریک را مینځته شو لومړی د گردیز د راډیو د ریاست دنده راوسپارل شوه چې بیا وروسته یې د کابل په مرکزي راډیو کې د هنر او ادبیاتو د رئیس په دنده مقرر کړم، تر هغو پورې مې په ډیر اخلاص خپله دنده پرمخ بیوله ترڅو چې غربي ښکیلاک گرو د امریکا په مشرۍ پر افغانستان یرغل وکړ او اسلامي امارت خدای خبر کومې خواته ولاړ بیا زه کور کیناستم او لاتر اوسه په کور ناست یم، خدای خبر وروسته به څه پېښیږي.

پوښتنه: د شعر په رابطه که راته څه ووايي؟

ځواب: د شعر په باره کې به څه درته ووايم، شعر خو هغه دی چې لکه د رحمان بابا، د حمید بابا، د حافظ

د استاد بیدل او نورو کلاسیکو او پخوانیو شاعرانو، اوس خو له شعر نه مسخره جوړه شوې ده لکه چې د حقانيه دارالعلوم باني او مهتمم مرحوم حضرت مولانا عبدالحق (رح) به د عبدالله صاحب په باره کې هغه وخت ویل چې دوی دواړه حیات و چې عبدالله نوښاري دی خدای دې ژوندی لري دده ډیر خواږه خواږه او په زړه پورې اشعار او نعتونه دي خو دده د شعرونو له برکته ټول نوښاريان شاعران شول، له اشعارو نه یې مسخره جوړه کړیده وایي چې

(چرګ زما چرګان زما - ګرځي په ډیران زما)

(ګرځي په ډیران زما - چرګ زما چرګان زما)

زما په نظر شعر هغه دی چې یو پیغام پکې پروت وي، زړه ته ولویږي، نه دا چې نا پیژندل شوي پردي توري راټول کړي نه یې وزن معلوم وي نه یې قافیه معلومه وي آخر چې بله لار ترینه ورکه شي د آزاد شعر نوم پرې کیږي.

زه آزاد شعر نه ردوم خو زموږ د افغاني کلتور برخه یې هم نه بولم، ځینې شاغلي لا دا هم وایي چې تر څو به په شعرونو کې د عربو تقلید کوو، لومړی خو زه له دې ښاغلو سره دا نه منم چې په پښتو شعر کې له عربو تقلید شوی ځکه که د پښتو ژبې د لرغوني او لومړني شاعر امیر کروړ شعرونه وکتل شي هغه ټول مقفا دي لکه چې دی وایي:

زه یم زمري پر دې نړۍ له ما اتل نشته
په هند او سند او په تخار او په کابل نشته
بل په زابل نشته له ما اتل نشته

دغه زار د بیت نیکه مناجات که څوک ولولي هغه هم مقفا دی لکه:

لویه خدای لویه خدایه
ستا په مینه په هر ځایه
غر ولاړ دی درناوي کې
ټولې ژوې په زاري کې

دلته دي د غرو لمنې
زمونږ کیږدی دي په کې پلنې
دا وګړي ډیر کړي خدایه
لویه خدایه لویه خدایه
هسک او مځکه نغښته ستاده
د میرو وده له ستاده
دا پالنه ستاده خدایه
لویه خدایه لویه خدایه

که بیا یې ورسره ومنو چې په پښتو شعر کې له عربو تقلید شوی دا خو ډیره ښه او پر ځای خبره ده ځکه پښتانه الله الحمد ټول سل په سلو کې مسلمانان دي زموږ قرآن په عربي ژبه دی، زموږ محبوب پیغمبر حضرت محمد صلی الله تعالی علیه وسلم عرب دی، موږ که له عربي ژبې په خپلو شعرونو کې تقلید وکړو دا به څه ناروا خبره نه وي بلکې دا به زموږ د کلک ایمان نښه وي او که خدای مکره له عربي او یا بل کوم کلتور نه تقلید کوو او افتخار هم پرې کوو دا خو لا پریده چې خپل اصیل افغاني کلتور تر پښو لاندې کوو بلکې د هغوی کلتور ته په عربي کلتور ترجیح ورکول زما په نظر د ایمان خطر ده چې خدای پاک دې هر مسلمان په تیره بیا مجاهد افغانان ترې وساتي - آمین.

پای

مرکه کوونکی: نیازالله 'حنفی'

اسلامي ٻيو ادوني د (شريعت) دنفاڻي هيا!

هڏاند

ڊيره د خوشحالي خبره ده، چي د اسلام د قسم خور لوډنمنانو په قريب او مکر د عثماني خلافت دنړيدو څخه شاوخوا نهه لسيزي وروسته د اسلامي امت له ځوانانو سره بيا د اسلامي شريعت دنفاذ فکريدا شوي او د تر سره شويو سروي گانو او نظر پوښتنو له مخي په څفرده له خپلو واکمنو غواړي چي دهيوادونو رسمي قانون دې يي اسلامي شريعت شي.

له هغه وخت وروسته چي د لويځو هيوادونو برتانوي او فرانسوي استعمار (يهود و او نصاراوو) د گډي د سياسي په پايله کي د ترکيې ناخلفه او غلام ضميره (مصطفی کمال اتاترک) په (1342هـ / 1924م) نيټه دنړۍ مسلمانان د اسلامي خلافت له هغه نعمته محروم کړل چي دواک ابعاد يي د (اسباب سقوط الخلافة العثمانية) د حوالې له مخي (۲۰۰۰۰۰۰۰) شل ميلونه کيلومتره مربع ځمکه وه، او پدي دومره لويه ځمکه اسلامي خلافت حکومت کاوه، د صدر اسلام له فاتحانو (د خلفاي راشده رضی الله تعالی عنهم په قيادت، د فارسي لښکرو مشر) رستم پهلوان (ته په قادسيي کي ماتې ورکونکي او د دې تاريخي فتحي علمبردار حضرت سعد بن ابی وقاص رض غوندي اتلان، سرشاره اسلامي فاتح خالد بن وليد رض، د دمشق د فاتح ابو عبیده بن جراح

رض، د مصر د فاتح عمر بن العاص رض، د شمالي افريقا د (حرب العباد له) څلور گوني شهکاران (عبد الله بن عمر رض، عبد الله بن زبير رض، عبد الله بن عباس رض او عبد الله بن سعد)، د کسري (يزدگر) د بت کدي نړونکي دنهاوند د (فتح الفتوح) علمبردار (نعمان بن مقرن المزنی رض او د قبرس فاتح معاويه رض) غوندي فاتحانو څخه راواخله تر وروستو اسلامي فاتحانو پوري چي دخپلو معصومو وينوپه تويولو يي د آسيا او افريقا تر (ما وړاء النهر، هسپانيي، روم او شام پوري لهرې لهرې سيمي دخپلو آسونوپه ځغولو سره فتح کړي او د (فتح الفتوح

، حرب العبادله ،فتح الشام ،فتح القدس) او نورو مشهورو تاريخي غزواتو او فتوحاتو غوندي برياليتوبونه يې داسلامي امت دتاريخ تلپاتي حافظې ته سپارلې دي ، چې دادی نن هم دامت بچيان د(صلاح الدين ايوبي ،محمد بن قاسم او نورالدين زنكي) غوندي په اسلامي فاتحانو په ميرانو وياړې او جهادي حماسې يې خپلې وياړنې بولې

اوس چې ځوان كهول دغربي ولسواكي په حقيقت پوهيدلى او دخپلو اسلافوپه څېريادخپلو حكومتونو څخه په خغرده غواړې چې داسلامي هيوادونو نظامي ،اجرائيوي او تقنيني ځواكونه دې د شريعت په رڼا كې ټولنه ورغوي او ټول مدني او سياسي قوانين دې رسماً شرعي شي ،د فطرت دين پر لوريو ستر پرمختگ دى اودې سره ديوه فلاحي معاشرتي نظام درغيدود هيلو غوټې په غوړيدو ښكاري .

داهيلې هغه وخت غوړيږي چې دلويديځ مذهبي او سياسي مشرانو اسلامي نړۍ تر رواني ،اقتصادي او نظامي كلا بنديو لاندې راوستې ،هغه مسلمانان چې ديرغلگرونه دخپل اسلامي حريم دفاع كوي ،خپلې ځمكې دهغوئ په واک كې نه ورکوي اوددوئ دغوښتنو مخالفت كوي ،هغوئ ته ترهگراود هشتگروا يې اوهغه څوك چې خپل نظامونه پر اسلامي بڼه رغول غواړي ،هغوئ هم يا زېښتي ،يا يې تراقتصادي كلا بندۍ لاندې راولي اويابي دبشریت ،ښځود حقوقو اونړيوالو قوانينوناقضين بولي ،ترڅو مجبور شي ،ددوئ غيراسلامي غوښتنې ومنې او سرورته ښكته كړي ،كه منځني ختېځ ته گورو هلته مسلمانان دخپلې لومړۍ قبلې (بيت المقدس) دخپلولوپه جرم تراسرائيلي وحشت سره مخ دي او چې خپله دفاع كوي ،نوبيا دهشتگردي !كه عراق گورونو هلته يې جوړ نظام ړنگ كړ او شيعه گان يې دواك په گدۍ كښينول ،عربي جزيره يې انچ انچ تر خپلې پوځي او سياسي سيوري لاندې راوستې ،يو عربي حكومت هم داسې اسلامي شريعت

نشي نافذولى ، چې دنړۍ مسلمانان پسې اقتداء وكړي ،لويد يځوال افغانستان ته تر زرگونو كيلومتره لېرې واټن نه د هوا او ځمكي له لارې راغلي او دمسلمانانو دا غښتلى اسلامي هيواد يې نيولى ، چې دادى مسلمانانويې پر وړاندې دا دوولس كاله كېږي ،جهاد كوي اودخپلو وينوپه نذرانو ددوئ پر خلاف ولاړ دي ،همداسې نورافريقايي اسلامي هيوادونه لكه صوماليه ،سودان او مالي غوندي هغه هيوادونه چې داسلام بيرغ پكې ولسونو جگ كړي و ،لويد يځو كفري (پاپانو) پسې خپلې خونكارې لښكرې وليږلي او ځمكه يې پرې سره كړه ، پداسې حال كې چې هغوئ هيچاته خطر نه وو ، بلكې خپله خاوره باندې يې الهي ج نظام غوښت ، خوبيا هم پسې دنړۍ كفار وځانونه ورسول او هغه نظام يې له منځه يوړ ، دچيچنيا حالت هم له چانه پټ ندى ، چې هلته مسلمانانو خپله آزادي واخسته ،نودهمدې لويديځوالوپه لمسون روسي وحشيانو چيچنيان له خپل نظامه محروم كړل او دچيچين ولس مسلمان مشران لكه (جوهر دودا يوف ،شامل بسايوف اوسليم) غوندي فكري مبارزين يې په يوه اوبله پلمه شهيدان كړللنډه دا چې دنړۍ پرمخ به يوداسې هيواد هم نوي ، چې هلته داسلامي شريعت بيرغ جگ شوى وي اولويديځوالوته دې ددزغم وړ وي اويادې يې ددې تحمل لرلاى وي ، چې دالله ج دين دې ددنيا په كوم كونج اوكنار كې حكومت وكړي !

خوددې ټولوناخواليو سربيره بيا هم دنړۍ دمسلمانانوسينو كې اسلامي ولولې تاندې اودالله ج ددين سره مېنه اوداسلام روح هماغسې ژوندۍ دى اوديوه سرشاره خلافت اسلامي بڅركي يې له سترگو راوړېږي ،دنويو نظرونو ښتنونه جوتـه شوي چې داسلامي هيوادونوپه نوم چې كوم مملكتونه شتون لري ،خلك يې ديوه شرعي نظام او شرعي قوانينودرسمي كيدو غوښتنه كوي .

چې پدې او اخرو کې په واشنگتن کې مېشت د 'پيو' څېړنيز مرکز وايي په ۳۹ هېوادونو کې يې له ۳۸ زره خلکو نه د ۲۰۰۸ او ۲۰۱۲ کلونو ترمنځ په دې اړه مرکې کړي دي، چې ټولو ورته ويلې، چې دوی خپلو هېوادونو کې د شرعي قوانينو نفاذ غواړي او دا يې ارمان دی، چې دادی رسنيو کې د خپاره شوي دې په زړه پورې انکشاف څو کړنې داسې دي:

دېری مسلمانان غواړي شريعت يې رسمي قانون شي!
يوې نړيوالې سروې موندلې، چې د اسلامي نړۍ دېری وگړي غواړي چې اسلامي شريعت يې د اړوندو هېوادونو رسمي قانون وگرځي، خو دوی په دې کې سره وېشلي، چې څه دې په دې قانون کې شامل وي او څنگه دې پلي شي.

په واشنگتن کې مېشت د 'پيو' څېړنيز مرکز وايي په ۳۹ هېوادونو کې يې له ۳۸ زره خلکو نه د ۲۰۰۸ او ۲۰۱۲ کلونو ترمنځ په دې اړه مرکې کړي دي.

شريعت د اسلام اخلاقي اصول او مذهبي قانون دی.
په اسيا، افريقا او منځني ختيځ کې د پوښتل شويو مسلمانانو دېری يې د دې پلويان دي چې اسلامي شريعت يې د هېوادونو د قانون په توگه ومنل شي.

دا به شرعي محکمو ته اجازه ورکوي چې د طلاق او د ځمکو پرسر کورنيو لاندو په اړه پرېکړه وکړي.

خو له دې سره سره په دېرو هېوادونو کې د سختو سزاوو او په دې ډله کې د غلو د لاسونو له پرې کولو او له اسلام نه بل مذهب ته د اوښتو له کبله د مرگ سزا د ورکړې ملاتړ پر کم و.

مذهبي ازادي!

سروې کې د پوښتل شويو دېری يې بيا د مذهبي ازادۍ پلوي کړي او وايي د نورو دينونو لارويانو ته بايد اجازه ورکړل شي چې خپل مذهبي چارې ترسره کړي.

په ځينو اسلامي هېوادونو کې لږکۍ د تبعيض له شتون څخه شکايت کوي.

دېرو دا خبره هم کړې پر دې باور نه لري، چې گواکې د دوی د دين او عصري ژوند ترمنځ دې کومه ترينگلتيا وي.

په څېړنه کې ويل شوي، چې په ترکيه کې له پوښتل شويو خلکو څخه ۱۲ سلنې يې د اسلامي شريعت د تطبيق پلوي کړې، خو ۵۲ سلنې نورو بيا په تونس، ۷۱ سلنې، په نايجريا، ۷۲ سلنې په اندونيزيا او ۷۴ سلنې په مصر او ۹۹ سلنې په افغانستان کې د اسلامي شريعت د تطبيق په پلوي رايه ورکړې ده.

اندونيزيا کې ۷۲ سلنه پوښتل شويو مسلمانانو د اسلامي شريعت د تطبيق پلوي کړې ده.

د امريکا ۸۱ سلنې مسلمانانو ويلې، چې تاوتريخوالی هېڅ توجيه نه لري.

خو وايي، په بنگله دېش، مصر، افغانستان او فلسطين کې تاوتريخوالی کول جواز لري

"له ۲۰۱۴ وروسته د افغانستان د راتلونکې اټکل نه شي کېدای"

له نيکه مرغه چې ددې سروې له مخې افغانستان په ټوله اسلامي نړۍ کې هغه ځلانده هيواد دی، چې په سلو کې نهه نوې ۹۹٪ خلکو د اسلامي شريعت د تطبيق نظر ورکړی او ورپسې اندونيزيا، نايجريا او تونس دي، ددې سره سره چې لويديځو کفري هيوادونو د افغانانو د بېلارې کيدو لپاره ښې ډيرې پيسې هم په خلکو وويشلې او د اسلام په دين يې ډيری افغانان هم شهيدان کړل او دالری لاهم تنده روانه ده، خو بيا هم همدا افغانان دي، چې په خپل هيواد کې لومړی او بيا په ټوله نړۍ کې د شرعي نظام او د الله ج د کتاب تطبيقول غواړي او ددې لپاره هرې قربانۍ ته چمتو دي!

اسلام کې د انډيوالي معيار

(حافظ شهاب الدين غوري)

آخرت د سرلوړې سبب وگرځي، خو انډيوالي که د الله لپاره نه وي، اسلامي اصول تر پېښو لاندې شي، نو پايلې ناوړه، بيلتون را منځته شي او پالونکې يې تر پېښو لاندې شي.

نن سبا ځيني خلک په غلا رشوت او ظلم او ناوړا کې سره ملګري وي يا د هلک او انجلې، د سړي له هلک سره ملګري را منځته شي، چې دا انډيوالياني هر چاته معلومېږي، چې په گناه سره ملګري شوي دي، نو ځکه ورته خلک د عيب په سترګه ګوري.

خو ځيني انډيوالياني بيا داسې دي چې بظاهر خو مثبتې ښکاري خلک ورته د عيب په سترګه نه ګوري، نيوکه پرې نه کوي، خو حقيقت کې دا ډول انډيوالياني ناوړه، گناه او له اسلامي چوکاټ نه بهر وي.

د کابل او شاوخوا ځيني استوګن يو پردې کس ته انډيوالي بيا د ورورولي لاس ورکړي او وايي چې فلانی برادر خوانده من است، له دې وروسته دوی دواړه په خپل منځ کې لکه سکه وروڼه داسې شي، تردې چې د دوی خويندې، ښځې، موراني هم ترينه پرده نه کوي او د شرعي محرم په سترګه ورته ګوري.

دا عمل د شريعت خلاف دی، ځکه د خولې په وينا څوک

موږ او تاسو ګڼ مضامين لوستي، لکه د ښځې حقوق په اسلام کې، ديموکراسي په اسلام کې، عدل په اسلام کې... او داسې ګڼ نور.

هر ليکوال هڅه کوي، چې په اسلامي اصولو او حدودو کې موضوع تشرېح کړي، جواز او عدم جوازي يې خلکو ته ثابت کړي. نن مو يوې جالبي موضوع ته متوجه کوم.

انډيوال چې د رفيق، دوست او ملګري په معنا ده، د لغت له مخې انډيوال ته ځکه انډيوال ويل کېږي، انډی د اوبښ، اس يا د خره د يو لوري بار ته ويل کېږي، تر څو چې يې دوهم لوری نه وي، نو لومړی لوری نه ټينګيږي، نو ځکه انډيوال يعني د انډي وال ورته ويلی کېږي، په ټولنه کې ګڼ خلک څوک د اس، څوک د اوبښ او څوک د خره په شاه انډيواليزم پالي زموږ او ستاسو په ټولنه کې د انډيوال، ملګري، رفيق او دوست پوره اهميت دی، دوه ملګري تل جوړه گرځي، په غم او ښادۍ کې له يو بل سره منډي تړلې وهي، تردې چې په ځينو مهالونو کې تر خپلوانو هم د انډيوال فعاليت او خدمت زيات وي.

انډيواليزم که د الله لپاره وي، د اسلامي اصولو سره سمه وي، نو پايلې يې مثبتې وي، دوام ومومي، د دنيا او

لښکر په ایمان تلل کیږي نه د افرادو په شمیر.

د یرموک په ورځ مسلمانان د روم د لښکر د زیات شمیر او ډیر والي څخه په ویره کې وو ځکه مورخین لیکي دروم لښکر درې لکه وواو د مسلمانانو لښکر څه باندې دیرش زره او روم په هغه وخت کې ده نړۍ اول قدرت یاسو پر پاوړ حسابیده نو معلومه خبره ده چې هم په په وسلو، سورلیو او زغرو تر مسلمانانو ښه سمبال وواو هم یې د خوراک لپاره پریمانه سامان درلوده چې هومره مسلمانان نه وو حتی یو چا و خالد بن ولید رض ته وویل: رومیان څومره ډیر دي او مسلمانان څومره لږ دي خالد بن ولید رض ورته وویل: ويحک داسې مه وایه بلکه وایه مسلمانان څومره ډیر دي او رومیان څومره لږ دي لښکر په ایمان تلل کیږي نه د افرادو په شمیر او عدد.

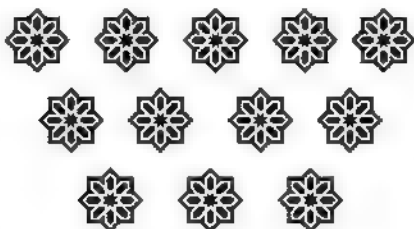
حقیقي ورور نشي گرځیدای او نه هم شرعي محرم گرځیدای شي، په همداسې توگه امپریالیزم، انډیوالیزم او قومیزم زموږ د هیواد په سیاسي میدان له تیرو څو لسیزو څخه خپلي پنځې څښې کړي دي.

رسول الله (ص) فرمایلي دي: اذا وسد الامر الى غير اهلها فانتظر الساعة

ژباړه: کله چې کار اهل کار ته ونسپارل شي، نو د قیامت انتظار وباسه، بظاهر ذهن لري قیامت ته څې ولې په حقیقت کې له لوی قیامت څخه پرته نژدې قیامت ته اشاره شوي، چې غیر اهل ته د کار سپارلو په نتیجه کې به ستا ټول نظام او کاروبار سرچپه شي، که د دکان یا کاروبار غیر اهل ته وسپاري په څو میاشتو کې به کاروبار ختم شي، که یوه اداره غیر اهل ته وسپاري هغه به هم له ناکامي سره مخ شي.

په گڼو حکومتونو کې د واک واگې له کوم لیاقت، صلاحیت، کمال، تجربې څخه پرته خپل ملگري ته سپارلي کیږي، خلک یو بې تجربې کس ته په تجربه کارو، استاذانو او عالمانو اهمیت او فوقیت ورکوي.

د افغانستان روان د کرزي اداره د همداسې انډیوالیزم ښکاره مثال دی، په ټولو دولتي منصوبونو باندې د انډیوالیزم او د خپلوي د اصولو په نظر کې نیولو سره سم نااهله او بې کاره خلک گمارل شوي دي، چې په پایله کې دا حکومت د نړۍ په فاسدو حکومتونو کې شمارل کیږي، ورځ تربلې یې حالت خرابیږي، د قیامت صغری یعنی تباهی په لور روان دی. د انډیوالیزم په پاللو سره د هر قسم گناه، ظلم، خیانت، رشوت، قتل، چور او چپاول دروازي خلاصیږي. ځکه ډېر ځلي مجرم د یو لوړ رتبه چارواکي انډیوال وي، نو نه د هغه په خلاف څوک شکایت کولای شي او نه ورته محکمه سزا ورکولای شي. مشهوره مقوله ده، چې: الملك يبقى مع الکفر ولا يبقى مع الظلم، نا اشنا خبره خودا ده چې په نن زمانه کې ځینې استاذان خپل شاگرد که هر څو نااهله وي، د بل استاذ تر شاگرد څخه بهتر او د کار وړ گڼي.

د هلیبانو پر خلاف د روان پسرلي عملیات

د خالد بن ولید په نوم ونومول شول

ولید بن مغیره نومېده، چې د مکې د بډایو او د اسلام د سر سختو دښمنانو څخه و. حضرت خالد رضی الله عنه هم تر ډېرې مودې له اسلام څخه لرې پاتې و، خو دا چې رسول الله صلی الله علیه و آله یې د مسلمانېدو په هکله دعا کړې وه، نو الله تعالی پرېوړه کړه او په اتم هجري کال په اسلام مشرف شو. نوموړی خپله کیسه داسې بیانوي: «کله چې ما غوښتل د رسول الله صلی الله علیه و آله حضور ته ورشم له عثمان بن طلحه او عمرو بن العاص سره مخامخ شوم، هغوی ته مې د پوښتنې په ځواب کې خپله اراده څرګنده کړه، بیا په ګډه سره ورغلو، سلام مې واچوه،

پیغمبر صلی الله علیه و آله د سلام ځواب راکړ او مسکې شو، ما خپل اسلام اعلان کړ، پیغمبر علیه السلام راته وفرمایل: «ما چې ته د یو معقول انسان په توګه پېژندلې نو همدا مې هیله وه چې

ستا پوهه به تا اړومرو د خیر خواته رهبري کوي.» د موت □ ج □ ه □ : د حضرت خالد د اسلام راوړلو نه دوه میاشتې وروسته کله چې شرحیل بن عمرو غسانی چې د

حضرت خالد بن ولید رضی الله عنه د رسول الله صلی الله علیه و آله د لښکرو سرلښکر او په نړیواله توګه بې ساری نامتو او فاتح سپه سالار و، چې د حق په لاره کې یې داسې بې مثله سرښندنې کړې، چې مېړانه به یې د نړۍ تر وروستۍ سلګۍ پورې د مسلمانانو په زړونو کې ژوندۍ وي. هغه د اسلامي نړۍ یو داسې اتل دی، چې د رسول الله صلی الله علیه و آله له وفات څخه وروسته یې د خلافت پر ټولو بغاوتونو او پاڅونونو ته په ډیره مېړانه د پای ټکی کېښود او د عراق او شام سلطنتونو په فتحه کولو یې پیل وکړ، د مسلمانانو کم ځواک یې پر خورا

قوي نړیوال ځواک بدل کړ، او د اسلام رڼا یې مفتوحه سیمو ته ورسوله. مختصر سوانح یې لاتدي توګه وړاندې کېږي.

نوم او نسب حضرت خالد رضی الله عنه د قریشو د قبیلې د بنو

مخزوم له څانګې څخه و او په اووم پلار «مُرّه بن کعب» کې د هغه د نسب لړۍ له رسول الله صلی الله علیه و آله سره یو کېږي. د هغه پلار

په حمص کې د خالد بن ولید رضی الله عنه جامعہ جیره چې هغه خښ دی.

روم د قیصر عامل وو، د رسول الله ﷺ استازی حارث بن عمیر الاردي ؓ ووژل، د مټې غزا را منځته شوه، رسول

الله ﷺ د شرجیل پر خلاف د زید بن حارثه ؓ په مشرۍ درې زره تنه د خپل استازی د قتل د کساد اخستلو په موخه واستول او هدایت یې وکړ، که زید شهید شو، نو د لبنکر مشري به جعفر بن ابی طالب ؓ کوي او که هغه هم شهید شو نو عبد الله

بن رواحه ؓ به د لبنکر مشروي، که درې واړه شهیدان شوو، نو مسلمانان اختیار لري چې څوک هم د مشري لپاره غوره کړي.

کله چې د صحابه کرامو درې زره کسيز لبنکر مټې ته ورسیدو نو گوري چې دوه لکه کسيز لبنکر یې مقابلې ته په انتظار ولاړ دی، (يعني يو مسلمان او شپږ شپيته کافران)، چې نیم یې روميان او پاتې غسانيان وو. د دوی د کثرت په لیدو سره په لومړي سر کې مسلمانانو مشوره وکړه چې عقب نشیني وکړي، تر څو رسول الله ﷺ ته اطلاع ورکړي او نور امداد ورته را ورسېږي، خو عبدالله بن رواحه ؓ دا مشوره رد کړه، او مسلمانان یې په جگړه راضي کړو، د مټه په میدان کې د دواړو خواو ترمنځ خونړۍ جگړه پیل شوه، چې زید، جعفر او عبدالله بن رواحه رضی الله عنهم یو په بل پسې له سخت او شدید مقاومت څخه شهیدان شوو، د رسول الله ﷺ د تره زوی حضرت جعفر طیار ؓ چې اسلامي لبنکر بیرغ پورته کړ، هغه د جگړې میدان ته په داسې توگه را ووت، چې د خپل اس پښې یې په خپله په توره پرې کړې، د هغه وخت له رواج سره سم په دې معنی وو، چې له جگړې

څخه به په هیڅ صورت کې نه په شا کیږي، غسانې لبنکرو سخت هجوم پرې راوړ، د هغه ښی لاس یې په توره پرې کړو،

هغه بیرغ په چپ لاس کې ونیول، د حملې په بله چپ کې یې چپ لاس هم شهید شو، بیرغ یې د دواړو لاسونو په څنګلو (منګولو) ونيو، تر څو شهید شو، ویل کیږي، چې د هغه په جسم له لس کم سلو څخه زیات زخمو نه را

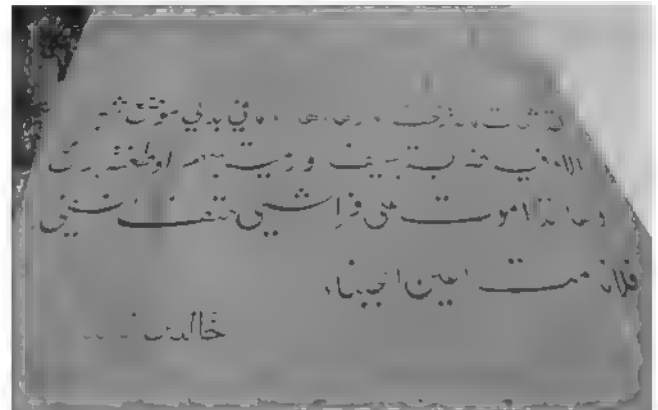
منځته شوي و، له هغه وروسته عبدالله بن رواحه ؓ بیرغ پورته کړو، یو وار بیا جگړه توده شوه، تر وروستۍ سلګۍ پوري یې سخت جنگ وکړ تر څو شهید شو، له هغه وروسته د مسلمانانو د شریکې مشورې په نتیجه کې د لبنکر مشري حضرت خالد بن ولید ؓ ته وسپارل شوه، یا هغه خپله بیرغ را پورته کړو او د لبنکر مشري یې په غاړه واخسته، نو شپه په شپه کې یې د مسلمانانو د لبنکر ټول لوري بدل کړو، میمنه یې میسره ته نقل کړه، مقدمه یې ساق ته او ساق یې مقدمې ته راوست او څه کسان یې لري ولېږل چې د جگړې په اوږدو کې د مرستې لپاره راشي

سهار چې روميانو او غسانیانو ټول فوځ بدل ولید، او هغه پروني کسان ورته ښکاره نشول، هغوی فکر وکړو، چې مسلمانانو ته نور امداد را رسیدلی، خو کله چې د جگړې په اوږدو کې دوې او غبار جوړ شو چې دلالت یې د بل نوي لبنکر په را تګ کول، نو زړونه یې ولړزیدو، او عقب نشیني یې غوره کړه، په همدې توگه خالد ؓ خپل لبنکر په کامیابۍ سره له خونړۍ جگړې څخه را وایست. ویل کیږي چې د همدې جگړې په مهال خالد نهه توري یو پر بلي پسې ماتي کړي

د دې جنگ په دوران کې رسول الله ﷺ په مدينه کې ناست و، يو ناڅاپه يې ترڅنگ ناستو صحابه کرامو ته وفرمايل: «زيد بن عاصم پورته کړ، شهيد شو، الله تعالى ورته بښنه وکړه، ورپسې جعفر بن ابى طالب پورته کړ، شهيد شو او الله تعالى وبابښه، بيا عبد الله بن رواحه بنى نضله پورته کړ، شهيد شو او الله تعالى وبابښه، او اوس هغه چا پورته کړ، چې د الله د تورو نه يوه توره ده او هغه فاتح شو.»

حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه له ۱۲۵ څخه په زياتو جگړو کې برخه واخسته، په يوه جگړه کې يې هم ماتي نه ده خوړلې، ځکه هغه ته رسول الله ﷺ د سيف الله المسلول لقب ورکړی وو، يعنې د الله پرېکونکې توره او په دې کې شک نشته چې د الله تعالى توره باندې څوک نشي برلاسی کيدای او ماتولای يې نشي، نو ځکه حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه ژوند کې نه شکست وخوړ او نه په کوم جنگ کې شهيد شو، هغه داسې وايي:

لقد شهدت مئة زحف أو زهاءها، وما في بدني موضع شبر، إلا وفيه ضربة بسيف أو رمية بسهم أو طعنة برمح وها أنا ذا أموت على فراشي حتف أنفي، فلا نامت أعين الجبناء.

ژباړه: وايي: ما له سلو څخه په زياتو جگړو کې برخه واخسته، زما په بدن کې د يو گوټي په اندازه ځای نه موندل کيږي، چې د توري، نيزې او غشي له گزار څخه خوندي پاتې شوی وي او ټپي شوی نه وي، خو افسوس دی، بيا هم زه په خپل بستر په خپل مرگ مرم، نو پټي دي نشي د بزدلتو سترگي.

توپیر: د حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه له نورو نړيوالو فاتحينو سره يو ځانگړی توپیر لري، هغه داسې، چې خالد بن وليد رضي الله عنه چې څومره فتوحات کړي، هغه ترننه پوري ورسره دي، ولې چنگيز، تيمور، هتلمر، نپولين، سکندر يا نورو چې څومره فتوحات کړي، هغه يې په ژوند کې يا لږ وروسته له لاسه وتلي.

مشهورې ج □: حضرت خالد بن وليد په گڼو جنگونو کې برخه واخسته چې مشهور يې دا دي: د مکې فتحه، د طائف فتحه، د موتې جگړه، د دومة الجندل معرکه، د يرموک جگړه، د يمامې جگړه، د اجنادين جگړه، د حلب فتحه، له دې څخه علاوه د عربو له قبائلو، د فارس او روم له امپراتوريانو سره گڼې جگړې ترسره کړي.

واليانو ته د خالد رضي الله عنه د خط متن: حضرت خالد رضي الله عنه په خپلو جگړو کې تل بريالی و او د کسرا ټولو واليانو ته يې په دې مضمون خطونه لېږل: بسم الله الرحمن الرحيم، د خالد بن وليد لخوا د واکمنو ته اسلام دې وي پر هغه چا چې د سمې لارې پيروي کوي، اما بعد: ټوله ستاينه هغه الله لره ده، چې له تاسې يې پاچاهي واخيسته او ستاسې دسيسې يې شنلې کړې.... هر کله چې زما ليک در ورسېږي نو سملاسي خپل بيعتونه ماته را ولېږئ او فرمان ته غاړه کېږدئ او که نه نو، زما دې په هغه ذات سوگند وي، چې له هغه پرته بل معبود نشته چې زه به خامخا داسې کسان در ولېږم چې هغوی له مرگ سره داسې مينه لري، لکه تاسې يې چې له ژوند سره لرئ. حضرت خالد رضي الله عنه خپل تر اسلام راوړلو وروسته ژوند د اس پر شا، د تورو په برېښنا، د غيشو او نيزو په خلا کې تېر کړ او په هغه ستر عبادت کې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته لوړه څوکه ويلې ده، چې هغه د الله په لار کې جهاد کول دي تېر کړ.

اطاعت: حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه فتوحات په داسې چټکۍ او گړندۍ توگه روان وو، چې خلکو هغه د فتحې زيری وگرځول او په خلکو کې مشهوره شوه، چې خالد رضي الله عنه په کومه جگړه کې وي نو فتحه به اړومرو راځي. له همدې

امله حضرت عمر رضي الله عنه هغه له دې ټولو فتوحاتو، سرښندنو او لاسته راوړنو سره سره له خپلې وظيفې څخه معزول او په کور

د قرآن کریم مینه

يوه سړي نوی واده وکړ او کوبښن يې کاوه... چې خپلې ميرمنې ته قرآن کریم وړيا دکړي او هغې به هم په ډيره مينه ومنله او دقرآن کریم حفظ يې پيل کړ. څه موده وروسته يوه ورځ سړی په خپل کور کې ديوه شي په پلټنه بوخت و چې يو صندوق يې پيدا کړ او دا صندوق يې له دې مخکې نه وليدلی، دا يې دميرمنې ځانگړی صندوق و.

کله يې چې صندوق پرانست په هغه کې يې د قرآن کریم د حفظ شهادت نامه وموندله او عجيبه داوه چې د ده دښځې په نوم وه!! سړی حيران شو چې زه هغې ته اوس قرآن وړيادوم او داده هغه يې دومره موده پخوانۍ شهادت نامه لري.

هغې يې په دې اړه پوښتنه وکړه هغې ورته وويل: تا له ما کله پوښتنه کړې ده چې ستا قرآن ياد دی که نه؟ اوما ځکه نه درته وويل څو يې ته پخپله ماته ديوي ماشومې په خير راياد کړې... کوم ځای مې چې خطا وي هغه به راوښيې او تور به هره ورځ ښه درس درته تيروم، ته به ډالۍ او تحفي راته راوړې... او لابه مې هڅوې (ما نيت کړی څو تاته دا سې ښکاره کړم چې ته زما دقرآن کریم استاد يې څو که دخداي خوښه وه دواړه دقرآن په برکت يوځای جنت ته ولاړ شو ميرمن يې له خوشالي وژړل او د خداي شکر يې ادا کړ چې لوی څښتن صالحه او په قرآن مينه ميرمن ورنصيب کړې ده الله دي ژموږ ټول نارينه او ميرمنې په قرآن مين او داسې دې په قرآن او دهغه په ياد او زده کړه سره يوځای کړي.

اطاعت، نظم او ضبط داسي عظيم مثال ورکړ چې په تاريخ کې يې ساری نشته له چوون او چرا څخه پرته يې اطاعت د حکم وکړو او په کور کيناست. خپل جهادونو او خدمات يې په چا احسان نکړل.

د خالد رضي الله عنه د شخصي ژوند په اړه دومره زيات معلومات نشته، خو دومره ويل کيږي، چې ده له يوې رومي ښځې سره واده کړی و چې له هغې يې يو زوی د عبدالرحمن بن خالد په نامه هم پيدا شوی و.

وفات: د حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه ستر ارمان دا وو، چې هغه د جگړې په ميدان کې شهيد شي، خو د شهادت پر ځای په خپله بستره وفات کيږي. هغه په ۲۱ هـ ۲۴۲ ميلادي کې د شام د حمص په ښار کې وفات شو او قبر يې د خالد بن وليد جامعې کې دی. هغه د خپل وفات په مهال د حضرت عمر رضي الله عنه په لاس د خپل جائداد د تقسيم وصيت کړی وو. د هغه په وفات باندې ژرېدونکو ښځو ته حضرت عمر رضي الله عنه وفرمايل: تاسې حق لری چې پر خالد وژاړئ، خو پام کوی چې په لوړ آواز سره نه او سينې په سوکانو ونه وهي...

د خالد بن وليد رضي الله عنه په نوم د روان کال د عملياتو نومونه يو نيسک فال دی، له دې سره به ان شاء الله کاميابي د افغانانو او د مسلمانانو په برخه شي او صليبيان به مغلوب او مفرور شي.

د يادون □ و □ ده، کله چې خالد بن وليد رضي الله عنه په يمامه کې د نبوت د دروغجن دعوه کونکې مسيلمه کذاب په خلاف لښکر کشي وکړه، نو د صحابه کرامو په خپل منځ کې شعار يا محمدا وه، هلته د نبوت له دروغجن دعويدار سره جگړه وه او اوس د نبی د حرمت پايمالونکو او توهين کونکو سره جگړه ده، نو مجاهدينو ته پکار ده، چې د خالد بن وليد رضي الله عنه په خير خپل منځنی شعار يا محمدا هم د نیک فال په توگه وگرځوي.

* * *

کيناوو، تر څو مسلمانان په دې عقیده شي چې نصرت او کاميابي د الله تعالی په لاس کې ده، حضرت خالد رضي الله عنه د

د مسلمانانو ارزانه وینه !!

"رحيمي"

د څه باندې اوبامليونه خلکو په دې هېواد (برما) کې اته لکه شاوخوا مسلمانان هم ژوند کوي. له تېر ۲۰۱۲ز کال جون مياشتې ۳مې نېټې راهيسې هلته له پنځوس زره زيات مسلمانان د بودايانو لخوا په شهادت رسول شوي. د تاريخي لاسوندونو له درکه "اراکان" پخوا دېر ما برخه نه و. "اراکان" ته اسلام دعوت دستر عباسي خليفه "هارون رشيد" خلافت په دوره کې خوتنو مسلمانو سوداګرو رسولی و، دهم هغوی په لاسو د اراکان خلکو اسلام قبول کړ. کړار کړار د مسلمانانو شمېر اوڅواک سيوا کيد تر دې چې په ۱۴۳۰ز کې هغوی په اراکان کې خپل حکومت جوړ کړ. د سليمان شاه په نوم يوتن دهغه حکومت پاچا غوره شو. هغه حکومت چې تر درې څلورو پېړيو پاته و. په دغه موده کې هلته يې گڼ شمېر مسجدونه او مدرسي جوړي شوي. هم داراز د مسلمانانو د اجتماعي ژواندانه د بنسټيزې او خوشالۍ لپاره يې گټور گامونه پورته کړل چې له امله يې مسلمان رعايا دخپلو چارواکو څخه زيات خوشاله او راضي وو. په ۱۷۸۴ز کې داراکان په اسلامي حکومت د گاونډي هېواد برما د بودايت پال حکومت يرغل وکړ. د يرغل په نتيجه کې يې اراکان په برما کې ضم کړ. په ۱۸۲۴ز کې په برما د بریتاني د غلامۍ دوره شروع شوه کومه چې تر يوې پېړۍ وغځيده، بالاخره په ۱۹۴۸ز کې انگرېزان له برما څخه ووتل. دهغه وروسته برمايانو ازادي تر لاسه کړه، ناڅاپه بودايت پالانو په ټوله برکا کې د مسلمانانو په نېست و نابودولو شروع وکړه، د اسلام او مسلماني پېژندنې د آثارو او نښو په ړنگولو يې لاس پوري کړ. د سليمان شاه په دوره کې جوړ شو کړل شوي مسجدونه او مدرسي يې ړنگي کړي، د مسلمانانو کورونو

او کلبو ته يې اوړونه واچول، چې له امله يې ډلکه مسلمانان برما ته پريښودل شول. کومو مسلمانانو چې دهجرت کولو توان نه لاره هغوی خوران هلته کلابند پاته شول چې بودايانو په بې رحمۍ سره په شهادت ورسول، د مسلمانان اوقاف يې په مال خړوبدل کړل. لودي سپيکر کې يې په اذان بنديز ولگاؤ. د مسلمانانو ماشومان يې له دولتي ښوونځيو وشړل. په دولتي وظيفو يې د مسلمانانو تقررې لغوه کړه. په ۱۹۸۲ز کې د پوځي حکومت راتلو وروسته په مسلمانانو ظلمونه لاهم نور تشديد شول او په همدې (۱۹۸۲) ز کې پوځي حکومت داراکان له مسلمانانو څخه دېر ما تابعيت حق هم واخيست. په دې داراکان مسلمانان نړۍ کې بې هېواده پاته شول.

برما ته اوس "ميانمر" نوم اخلي، د نفوسو ۸۹ سلنه يې بودايت پال جوړوي. مسلمانان پکې ۴ فيصده دي، دېر ما په غربي ايالت "رخائن" کې مېشت روڼنگين مسلمانان تر ټولو دبد ستم او ظلم ښکار دي، او د همدې "رخائن" دويم نوم "اراکان" دی. هلته د مېشت مسلمانانو شمېر ۸ لکه دی. دېر ما بودايت پال دولت وايي: روڼنگين مسلمانان دهند له نيمې وچې ورننوټي دې له دې وچې يې دوئ دېر ما وگړي نه مني اونه ورته برمايي وگړو سره مساوي حقوق ورکوي، دېر ما يا ميانمر په گاونډ کې پروت اسلامي هېواد بنگله دېش راځي. هغه دروڼنگين مسلمانانو په وړاندې خپلې ټولې تړلې بياهم په دې سر پرېه څلور لکه روڼنگين مسلمانان بنگله دېش کې په ناقانونه ډول مېشت دي. يوبل څېر چې له امله يې بودايان مسلمانان دېر ما وگړي نه مني، هغه داهم دی څه مهال چې له بریتاني دهند په نيمه کې وچه ددازادۍ

ترلاسه کولو تحریرکونه روان ووه روښنگین مسلمانانو له ختیځ پاکستان (بنګله دیش) سره دیوځای کېدو غوښتنه کوله، خو هغه مهال داغوښتنه چا سمه وانه وریده. په ۱۹۷۱ ز کې کله چې بنګله دیش له پاکستانه جلا کید روښنگین مسلمانانو خپله پخوانۍ غوښتنه بیا وکړه، خو بنګله دیش ونه منله، داچې دروښنگین مسلمانانو تحریرک تر شا بهرنی ملاتړ اوشاټپونه نه وه دخپل هدف په ترلاسه کولو کې ناکام شو.

دبرما اوسني ولسمشر "تهین سین" ویلي: برمایي مسلمانان دې کوم درېم هېواد کې میشت کړای شي، په وینایې میانمر (برما) یواځې دبودایت دپیروانو لپاره دی.

ښکاره ده چې بودایت مت شپږمه عیسوي کې پیل شوی دین دی، چې ټول دین یواځې د "مهاتابود" په نوم له یوه تن راڅرخي، ددې مذهب پیروانو لوی شمېر په برما (میانمر) منګولیا، کوریا، کمبودیا چین اوجاپان کې اوسي. بودایت مت پال هیڅ یو کتاب خپل لارښود نه مني، کوم کتابونه چې مقدس بولي په هغو کې دهر یوه لارښوونې له بل توپیر لري، خو شیان داسې دي چې دبودایت مت په هره فرقه کې شته "شاکیه مني" دهغوئ مذهبي پیشواته وایي، هغه په مراقبه کولو کې ډېر مهارت لري، په مراقبه د "مهاتپانروان" پورې رسي، دهغوئ په اند مراقبه کول هغومره اهمیت لري څومره چې مونږ مسلمانانو ته لمونځ اهمیت لري، دبودایت مت دین تر ټولو لویه عقیده داده چې هیڅ حالت کې هم د انسان یا عام ژوندي ساکن له وژلو منع کوي. "شاکیه مني" خپل هر درس له دې وعظ څخه پیلوي: چې دهیڅ انسان اوساکن وژل رواندي!! بودایت مت کې له هر نوي بوداییپه دې اړه عهد اخلي، چې هغه به هیڅکله مرګ نه کوي، هیڅ انسان، پر نده مرنده به نه وژني! هر بودایت مت پال چې دقتل د جرم مرتکب شي، هغه سملاسي له بودایت مت نه بیرون ګڼل کېږي، له خپلې میرمنې سره دهغه تن دازدواج اونکاح رشته لغوه کېږي، اولادونه به یې پلار نه بولي او مور و پلار یې هم له اولاد ګڼلو انکار کوي، دهغوئ دلوی پیښوا مهاتا په اړه ویل کېږي چې په ماشومتوب کې هغه یوه پر نده ویشتلې وه ټول عمر دهغه کېږي جرم له امله غمژن و، دتوبي غوښتونکي و او تر مرګ پورې یې دخپل ضمیر په هنداره کې خجالت محسوساوه، ددغه دین یوه ډله "زین مت" نومېږي هغه وایي: یوځل په قصد امرګ کولو قاتل شخص بیا بودایت مت ته نشي داخلیدای، تر قیامت پورې دهغه اړیکې له بودایت

مت سره پریک شول، که هر څوک هغه دویم واري په بودایت مت کې داخل کړي هغه پخپله له بودایت مت څخه بیرون کېږي.

لکه وړاندې مویادونه وکړه چې دبرما ۸۹ اوسیدونکې دبودایت مت دین پیروان دي، هلته چې کوم اته لکه روښنگین مسلمانان میشت دي، هغوئ ملګرو ملتونو د نړۍ تر ټولو په تکلیف اوبد حالت کې ښکېل انسانان ګرځولي، هغوئ په برما کې له ټولو بشري حقونو محروم کړل شوي دهغوئ یو لوی شمېر دبودایت مت پیروانو دظلمونو له امله هند، نیپال، تائي لینډ، اندونیزیا، ملیزیا اوبنگال ته ګډه شوي

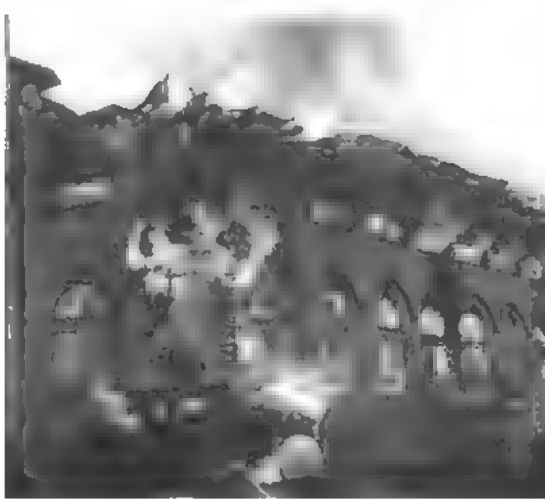
په دې وروستیو کې له عربي هېواد کویت نه خپریدونکې جریډي "المجتمع" پخپل یوه راپور کې انکشاف کړی دی چې په میانمر (برما) کې له مسلمانانو سره هغسې سلوک کېږي کوم چې په قرآن مجید کې د اصحاب الاخذود (دخندک والو) په نوم یاد شوي، یعنې هغوئ به مؤمنانو ته خند کونه وکندل، هغه به یې له اوره ډک کړل بیابنه ورته وروغور ځول، نن په برما کې له مسلمانانو سره هغه سلوک کېږي، چې له امله یې له پنځوس زره څخه زیات مسلمانان په شهادت رسیدلي، دنړیوالې میدیا په مخکې دمسلمانانو کورونو ته اوړونه اچوي، دمسلمانانو جوماتونو او مدرسو ته اوړونه اچوي، دمسلمانانو شتمنۍ اودوکانونه په رڼا ورځ لوټوي، دبودایت مت تر هګرو دټولې نړۍ په مخ کې اعلان کړی دی چې داټوله سېمه به دمسلمانانو له شتون څخه وژگاروي، خوپه دې ټولو باندي دحقوق بشر تنظیمونه چوپه خوله دي، ملګري ملتونه ورباندي غوږ قدرې نه ګروي، هغه صلیبي هیوادونو چې عراق او افغانستان ته یې دخلکو ازاډولو په پلمه ځواکونه رالېږلي ولې غلي ناست دي؟ هم داراز دمسلمانانو دحقونو مدافع تنظیم اسلامي کانفرانس ولې غوږونه ګانه کړي، رابطه عالمي اسلامي ولې یواځې دخبرونو په نشرولو بسیا کړي؟ لنډه چې دنړیوالو ضمیرونه دڅارویو نه هم زیات داحساس اوفکر له صلاحیت څخه محروم شوي

تر کومه چې دمسلمانانو داوسنې حالت پوښتنه ده په دې کې شک نشته چې دایواځي دبرما غمېزه نده اوس مهال نړۍ کې دکشمیر څخه نیولې، تر فلسطین، عراق، شام اوافغانستان پورې مسلمانان داغیارو له لوري دوحشتونو او ظلمونو ښکار دي، او داوبو په څېر دمسلمانانو وینې ارزانه بهول کېږي، په عراق کې یواځې دامریکایې ستم له امله لس لکه ماشومان شهیدان شول، په شام کې دولتي پوځ لاسونه دمسلمانانو په

وینو سره دي . خو هیڅوک د پوښتنې نشته . په اسلامي هېوادو د کفری هیوادو لخوا تحمیل شوي واکمن یواځې دخپلو دواکمنیو د دوام لپاره مجرمانه چوپتیا نیولې . خو که له هر اسلامي هیواد ددې ظلمونو په څېر گون کې د وسلوال پاڅون غږ پورته شو نو هغه سملاسي ترهگر گرځول کېږي پر ضد یې ځواک کارول کېږي . لویدیځ هغه دځان لپاره گواښ کوي ، اودتش په نامه ازادي میدیاله لاري دهغه په خلاف پروو پاڅند کوي

دا خبره نشي هیریدای چې کله شوروي په افغانستان پرغل راوړو . له ټولو اسلامي او عربي هېوادونه مجاهدین په جهاد کې دگډون لپاره راغلل . هغوی دهیڅ کوم لالچ یا معاش په عوض نه وور اغلي ، نه هغوی دلته دخپل حکومت جوړولو اراده درلوده ، هغوی یواځې اویوځې د جهاد په جذبې سرشار دخپلو افغاني ورونو دکومک لپاره راغلي وو . هر کله چې دهغوی د قربانیو په نتیجه کې شوروي مات شو ، او په هم دغه وخت کې فلسطین کې هم داسر ایل لخوا په مسلمانانو زمکه سور تنوره . داسر ایل ترهگر دولت په زرگونو مسلمانان اومسلمانې میرمنې په شهادت رسولي ، ددې ظلم په څېر گون کې چې کله عربي ځوانان پورته شول ، او په دې پوی شول چې ددوی حکومتونه ددې ستونزې په حلولو کې کامیاب نشول . ملگري ملتونه اونوره نړۍ هم داسر ایل په مقابل کې سوږ قدرې نشي کولی او دهغه لپاره د لاسبوڅو او گوداکیو په حیث کار کوي . په دې سره دمسلمانانو دحوصلو بندونه ونړیدل ، اوجهادي خوځښتونه راوټو کیدل نوپه وړاندې یې امریکا اوغرب معاندانه رویه غوره کړ او دهغوی پخپلو لگیاشو هڅط له امله یې نړۍ دیوه لوی جنگ په گراب کې کیوته .

اوس پوښتنه داده چې داوسني حالت راوستو مسؤلیت دچا په غاړه دی ؟ که په فلسطین کې مسلمانانو ته دهغوی روا حقوق ورکړل شوي وای ، داسر ایل دغلبې مخنیوی شوی وای په باور سره داشته حالت به نه راته ، لنډه داچې په عراق ، افغانستان ، فلسطین او کشمیر کې دظلم په خلاف جنگ روان دی ترڅو چې ظلم کېږي . په وړاندې به یې مزاحمت

کولو غوښتنه دي وکړي!

په وړاندې به یې مزاحمت

اوجهاد روان وي . دادظلم په خلاف یونه پای ته رسیدونکی جنگ دی ، اوس داچې په میانر اونورو سیمو کې هم دمسلمانانو په ضد ظلمونه پیل شوي نو مسلمانان اودنورو هېوادو مسلمانان مجبور دي چې هلته هم دظلم په وړاندې دجهاد اومقاومت په شروع کولو فکر وکړي ، داسمه ده چې دبدوایت مت پیروان په دې ډاډمن دي چې دروهنگین مسلمانانو ددفاع لپاره هیڅوک هم نه وور درومي . دهغوی په مخکې دکشمیر ، بوسنیا ، عراق ، فلسطین ، افغانستان او دچیچنیا مثالونه شته چې دنړۍ هیڅ یو اسلامي هېواد په دغویادو هېوادو کې له مظلومو مسلمانانو سره ولاړندی اونه ورسره مرسته کوي خویبادنړۍ ټول مسلمانان داسلامي هېوادو دواکمنو پشان بز دلان هم ندی اولرې نده چې خدای (ک) ځینو ځوانانو ته دومره لوړه روحیه اومورال وښيي چې ددغو مظلومو مسلمانانو دفاع ته ځانونه وروړسوي .

داسمه ده چې دااسلامي هېوادو داوسنیوچارواکو خوبولي احساس ته په پام رښتیا هم راتلونکي وخت به دمسلمانانو لپاره زورونکی وي ، ولې مسلمانان دیوه بااعتماده قیادت د فقدان ښکار دي هرچېرې چې مخلص مسلمانان شتون لري په هغوی دترهگری تور پوري کوي ، په دې لړ کې درسول الله (ص) دلومړي خلیفه ابوبکر صدیق (ره) داوینا دمسلمانانو داوسني حالت عملې انځور وړاندې کوي : چې هر قوم جهادته شا کړه هغه به ضرور ذلیل کېږي ! په اسلامي هېوادو فرض دی چې نړۍ ته یو څرگند پیغام ورسوي چې هرچېرې مسلمان لږکیان میشت دي په هغوی باندې دکیدونکو ظلمونولړۍ دنړۍ مسلمانانو لپاره دزغم وړنده کنه پر ضد به یې په ټوله نړۍ کې دمسلمانانو قهر جني ولولي راوپاري په ټولو اسلامي هېوادونو فرض ده چې هغوی له برما سره هرډول سیاسي اقتصادي اړیکې ودروي ، خو چې هلته دمسلمانانو ژوند اودفاع نه وي ډاډمنه شوي باید مسلمانان ورسره هیڅ ډول راکړه ورکړه ونکړي اوهم هغه ډلې چې دمسلمانانو په قتل کې لاس لري دهغوی دسملاسي محاکمه

افغانستان کې دروسانو د یار اېښکلو لوهڅې

حسین مومند

تېرېږي چې دا به د مسکوله خوا په افغانستان کې د فوځي اډو د جوړولو له پروگرام سره مرسته وکړي او هم به د ناټو او له امریکا له خوا کونو سره د افغانستان نه د وتلو په پروسه کې همکاري وکړي .

پر افغانستان د یرغل نه وړاندې بې له شکه چې شوروي اتحاد ډېر ستر فوځي ځواک و او د ځواک هسته همدا اوسنی روسیه وه چې د ټولې منځنۍ آسیا هېوادونه یې د یوېل پسې اشغالول خو ټوله نړۍ یې دمخنیوي نه عاجزه وه ، د قفقاز ټوله سیمه یې قبضه کړې او شرقي اروپا یې هم تر اشغال لاندې راوستې وه ، نه یې په نړۍ کې له چانه وېره کوله او نه یې هم د چا پرواساتله .

ناټو د شوروي اتحاد د لازیات پر مختګ او قبضو د مخنیوي په موخه رامنځته شوی غربي ستر اتحاد و او امریکا دروسې تر ټولو ستر مقابل لوری و خو رښتیا دا وه چې دا ستر اتحاد او دا ټول متحده ایالات ترې په سختی وېرې کې وو یو ته یې هم دمخنیوي چل نه ورتلو او نه یې په مقابل کې دودرېدلو جرأت کولای شو .

روسانو که په نړۍ کې خپل همدا حیثیت ساتلای وای ، او په خپل داخل کې دا صلاحاتو تر څنګ یې د C.I.A د دسیسو مخنیوي ته توجو کړي وای دا به یې ستر بریالیتوب وای خو دروسانو له بده مرغه چې په افغانستان کې یې دستر زېر ځواکونو د شرمونکو ماتو تاریخونه هېروو ، د قبضو مینې لېونی کړي وو ، د همدې لېونی مینې اود خورا ډېری ناسمې پرېکړې په نتیجه کې روسانو پر افغانستان یرغل وکړ .

د محترم لوستوالو په علم کې به وي چې څو ورځې وړاندې په نړیوالو مطبوعاتو کې داسې حیرانونکي خبرونه او راپورونه خپاره شول چې په ۲۰۱۴ کې د افغانستان نه د ناټو له وتلو وروسته روسیه افغانستان ته د خپلو فوځیانو لېږل او په دې هیواد کې د فوځي اډو جوړول غواړي ، په راپورونو کې راغلي وو چې تر ۲۰۱۴ کال وروسته په افغانستان کې د فوځي اډو د یوې شبکې د رامنځته کولو په موخه دروسې د دفاعي چارو یو شمېر مسئولین د ناټو د مشرانو سره په خبرو بوخت دي او په دې اړه دقیق غور روان دی .

د روسې دا فوځي اډې به د بهرنو ځواکونو تر وتلو وروسته د افغانستان د اردو لپاره د وسلو او نورو جنګي وسایلو او تجهیزاتو د ترمیم او د اکمالاتو د مرکزونو په توګه کار کوي .

په مطبوعاتو کې خپاره شوي دا خبرونه په ګونګو سواو اوازونه وو ولاړ بلکې دروسې یو لړ لوړپوړو چارواکو پخپله هم پدې اړه په خپلو څرګندونو کې دا خبره تائید کړې وه ، د مثال په توګه دروسې د دفاع په وزارت کې د نړیوالو همکاريو د ادارې مشر سرګی کوشیلیف خبریالانو ته وویل : موږ په افغانستان کې د ترمیم خانو جوړولو لپاره پر بېلابېلو لارو غور کوو ترڅو د افغانستان نه د نړیوالو ځواکونو له وتلو وروسته په سیمه کې د روسې حضور پیاوړی شي ،،

همدا راز په ناټو کې د مسکو استازي ((الکسانډر ګروشکو)) ویلي وو چې د جنوبي قفقاز څخه افغانستان ته د اکمالاتو د لارو د غځولو پر امکاناتو غور روان دی ، دروسې له لورې د اکمالاتو دا نوې لارې به د ترکمنستان او تاجکستان په خاوره کې تیرېږي

کله چې روسان پدې پوه شول چې په افغانستان کې يې پر ضد ټول ملت راپاڅېدلی او دروسي ضدنۍ ته جوتنه شويده چې په افغانانو کې دروسانو دمقابلې توان شته ځکه خويي مرستې کوي او غواړي چې روسان په همدې افغانستان کې ماتې وځوري نو دا وخت هم دروسانو نجات ښه چانس و، بايد فکريې کړۍ وای ، دافغانستان تاريخ يې رامنځ ته کړی وای ، له ناغېرۍ يې کارنه وای اخستې او پدې نوم له افغانستان نه وتي وای چې افغانان موږ نه غواړي ، پدې سره به له يوې خوا روسان دافغانستان د وړانولو او پکې د يونيم ميليون مظلومو افغانانو دوژلو د ستر جرم دارتکاب نه خوندي پاتې شوي وای او له بلې خوا به يې خپل حيثيت په نړۍ کې له لاسه نه وای ورکړی خو چې د هوښيارتوب نه يې کار وانه خيست ، حالات يې سم درک نکړل ، په خپلو قوي جنگي وسايلو او ډېرو فوځونو مغرور شول ، د وسايلو په لحاظ يې کمزورو افغانانو ته په کمه سترگه وکتل او ورسره يې په جنگ کې ځان ښکېل کړ نو د همدې کمزورو افغانانو سره په کابولس کلن جنگ کې يې داسې شرمونکې ماتې وخوړه چې له امله يې شوروي اتحاد بېخې له منځه ولاړ ، هغه منځنۍ آسيا چې کابو ۷ لسيزې پرې دروسانو قبضه وه هغه نه يواځې دروسانو د قبضې نه ازاده شوه بلکې پکې د امريکا فوځې اډې هم جوړې شوې او شرقی اروپا يې هم نه يواځې دا چې د قبضې نه ازاده شوه بلکې دروسي د تهديدولو لپاره پکې ناټو د توغندو ضد دفاعی سيستم هم نصب کړ دا دروسانو لپاره څومره دافسوس نه ډک حالت دي چې ددوئ د ناسمې پالیسۍ په نتيجه کې رامنځته شو؟!

د شوروي اتحاد ددې ماتې نه چې کابو يوه لسيزه پس امريکا او نور لويديځ پرافغانستان يرغل کاوه نو دوئ هم دافغانانو تاريخ هېر کړی و او فکر يې کاوه چې دغربيو افغانانو پر وړاندې چې دنړۍ دهر هېواد دروازه وتړل شي او له يولورې هم ورسره مادي مرستې نه کېږي نو امريکا او ټول لويديځ سره به ديوې ورځې د مقابلې توان هم ونلري .

دخدایې طاقت او نصرت نه منکرو ، دقربانۍ دمفهوم نه ناخبرو او يواځې پر مادي وسايلو او مادياتو يقين لرونکو لويديځوالو د اډومان ځکه کاوه چې د دوئ په فکرونو کې دا خبره راسخه شوی وه چې دروسانو ماتې دافغانانو سره دنړۍ د مادي او فوځي مرستو په نتيجه کې يقيني شوی وه خو چې کله افغانانو په ډېرو کمزورو وسايلو داشغالگرو مقابلې شروع کړه او اشغالگرو هم

ومنله چې نه يواځې دا چې مجاهدينو کې زموږ سره د مقابلې توان شته بلکې موږ ته يې مشکلات هم پيدا کړيدي نو دا وخت و چې بايد روسانو که ښکاره نه وای له پټولارو مجاهدينو سره مرستې کړی وای ، تر څو يې له يوې خوا د امريکا نه خپل انتقام اخستې وای او له بلې خوا يې د امريکا د شر نه دټولې سيمې دخلاصون په افغاني ستر روان مقاومت کې د مرسته کوونکو په لست کې نوم راغلی وای خو دروسانو له بده مرغه چې دا جرأت يې ونکړ نو لږ تر لږه بايد روان جنگ کې يې دټولې سيمې دغصبولو په اراده دراغلي غاصب دښمن سره خواخوږي نه وای او بېخي بې طرفه پاتې شوي وای خو متاسفانه چې روسان د بې طرفۍ دا توازن نه ساتي او وخت ناوخت داسې اقدامات او اظهارات کوي چې ډېر نامناسب او حيرانونکي وي .

داسمه ده چې امريکا او متحدينو په افغانستان کې شکست خوړلی دی دا شکست که دومره روښانه دی چې ددوئ لپاره ترې انکار ناشونی دی نو همدومره ستر هم دی چې هضمول يې ددوئ لپاره خورا ډېر گران دي نو ځکه غواړي چې دشرم دالوی پنډ په آخر کې بل چاته ورپه اوږه کړي ، پخپله له دې هېواده پښې سپکې کړي بل څوک راميدان ته کړي او شکست بيا ټول رامنځته کړي هېواد ته منسوب کړي ، په ډېر ستر مهارت او هنر C.I.A ددې هدف دلاسته راوړلو لپاره روسيه په خپلو لومو کې رابښکېلول غواړي .

غربي رسنۍ شپه او ورځ په دې هڅو کې دي چې طالبان سيمې ته يو ستر خطر وښايي او تل دا وايي چې په ۲۰۱۴م کې د امريکا د وتلو نه پس که طالبان ددې فکر سره يوځای پر کابل واکمن شي چې دوئ پر مختللي امريکا او ټول لويديځ ته ماتې ورکړيده نو دسيمې هېوادونو لکه منځنۍ آسيا چين او روسيې ته به دوئ ډېر ستر گواښ وي .

دحيرانتيا وړده چې کومه خبره دتبليغاتې کمپاين برخه وي په غربي رسنيو کې نشر شي هماغه خبره بيا يولي روسي مشران تکراروي چې همدا C.I.A غواړي .

پر افغانستان د يرغل کولو نه لادمخه امريکا دمنځنۍ آسيا دهېوادونو نه دمليار دونو ډالر روسي ساخت وسلې اخستې وې ، ددې وسلو نرخ کم و ، افغانستان ته نېږدې و چې ورباندې دانتقال مصارف نه راتلل ، افغانان يې په کارولو پوهېدل او ترڅنگ يې امريکا غوښتل چې افغانان د لويديځ دعصري وسلو سره دبلدتيا نه لری وساتي اوس

د همدې وسلو شتون دروسانو رابښکېلولو لپاره د وسيلې په توگه کاروي او روسان ددې وسلو د ترميم په حيله دلته راولي .

دغربي رسنيو نه دالهام اخستلو په لړ کې روسان داهم وايې چې واک ته د طالبانو په رسېدو به دمخدره موادو هغه قاچاق نور هم تېز شي کوم چې دافغانستان نه دمنځنۍ آسيا له لارې روسې او بيا تر لويديځ رسېږي ، دې قاچاق په منځنۍ آسيا او روسې کې يوه ستره مافيارامنځته کړيده چې له امله يې د روسې دولت کې ستر اداري فساد رامنځته کړيدی ، ددې ترڅنگ په ۹۰مې لسيزې کې دامود سپيندنه اخواته په تاجکستان او ازبکستان کې رامنځته شوی حالت هم روسان رايادوي چې پکې داسلامي حکومت راوستلو غوښتنې رامنځته شوی وې او په ترڅ کې يې ددولتونو ضد وسله وال مقاومتونه هم پيل شوی وو .

دموضوع په ټولو اړخونو کې غږېږو نو خبره به ډېره اوږده شي خو په لنډو به دومره ووايو چې دا وخت ډېر حساس دی روسان بايد په خپلو اقداماتو او څرگندونو کې ډېر له احتياط نه کار واخلې او کوښښ وکړي چې ځان د C.I.A د دسيسو نه لرې وساتي .

روسانوچې په افغانستان يرغل کړی و په اسلامي نړۍ کې يې پر ضد ډېره زياته کرکه رامنځته شوی وه خو کله چې د امريکا په مشرۍ کې صليبي اشغالگرو پر افغانستان اوورپسې په عراق يرغل وکړ او روسان په دې دواړو يرغلونو کې دغربي ښکېلاک داتحاد برخه ونه گرځيده نو هم يې اقتصاد په نسبي ډول پياوړی شو اوهم يې پر وړاندې اسلامي نړۍ کې نفرت تقريباً له منځه ولاړ چې دابايد روسان د ځان لپاره ستره لاسته راوړنه ومني .

دنړۍ ټول ژمن مسلمانان هغه څوک خپل دښمن گڼي څوک چې دمسلमानانو پر ضد دښمني اعلانوي ، پرې يرغلونه کوي زېرمې يې غصبوي اوځمکې يې اشغالوي . که روسان افغانستان ته راشي نو دنړۍ مسلمانان به دخپل دې هېر کې دښمن سره بياپه دښمنۍ اخته شي دا دښمني به بيا دهغه روسې لپاره ډېره گمراهه وي چې په ميليونونو مسلمانان يې دنفوس برخه ده او دمسلمانانو سره په يوې سيمې کې قرارلري ، چې همدا امريکا غواړي .

امريکا په تلوتلو کې هم دشکست دشرم نه ډک پيټي روسانو ته ورپه اوږه کوي او هم يې مسلمانانو سره په سترې دښمنۍ اړوي .

تر کومه چې دطالبانو دخطر خبره ده نو طالبان خو وړاندې هم پر همدې افغانستان واکمن وو او په گاونډيو هېوادونو ياله گاونډيو پرته خو دې څوک کوم کمزوری هېواد وښايې چې دطالبانو له لورې ورته خطر متوجې و؟

د طالبانو پاليسۍ نه ټوله نړۍ خبره ده چې دخپل هېواد او خپل ملت غم راخستي دي چې خپل هېواد ازاد کړي ، پکې امن او سالمه اداره رامنځته کړي ، خپله خپلواکي يې وساتلای شي د تجاوزگرو يې وژغوري او ترقي ورکړای شي دابه يې ستره لاسته راوړنه وي .

داستره روسيه او زموږ دغربيانو له لورې ورته د خطر ونو متوجې کېدل ؟!

که ټوله نړۍ زموږ ددې پاليسۍ نه خبره وي نو روسان ترې ولې نه دي خبر او ولې دچاپه لمسون نامسئولانه حرکت اواظهار کوي ؟

روسان چې په ۹۰مې لسيزې کې په تاجکستان او ازبکستان کې دمسلحو مقاومتونو خبره ده نو هغه مهال خو نه طالبان وو او نه په افغانستان کې داسې قوي اداره وه چې واک يې دې ټولو سيمو ته غځېدل وای د هېواد نه بهرون به يې دکوم خو څښت رهبري څرنگه کړی وای ؟ څرنگه چې ازادي ددې هېوادونو داوسېدونکو غوښتنه وه نو اسلامي نظام يې هم غوښتنه وه داجدا خبره ده چې الهام به يې له افغانانو اخستی و

دمخدره موادو د قاچاق خبره چې روسيه کوي نو په دې خو ټوله نړۍ اعتراف کوي چې دمخدره موادو قاچاق داوسنۍ ادارې دراتلوسره ډېر زيات شوی او دوزيرانو په سويه تنان پکې ککړ دي ، نړۍ شاهد ده چې طالبان د کوکنارو په کر سخت بنديز لگولی و او په وروستي کال کې يې دخپل واک لاندی سيمو کې دکوکنارو کر صفر ته راکوژ کړی و ، دپته په پام سره به داويل سم وي طالبان به دمخدره موادو قاچاق هم بېخي له منځه يوسي .

نوروسان بايد دسيمې نه دستر شر او فساد يانې امريکا او ناټو په تلو زموږ په څېر خو شاله اوسي ، دطالبانو سره څپرونه ونه کړي د طالبانو نه مطمئن وه اوسې دسي . آی .ای په لومو کې راغېږنه شي او نه دلته د بې اطمینانۍ دنوي حالت د رامنځته کېدولامل شي .

مقاله څنگه وليکي؟

(شپونکی)

- ۱- مقاله بايد متوسطه وي.
- ۲- ليکوال يې دخپل رواني، عقيدوي تر او، تأثر او قناعت له امله ليکي.
- ۳- الفاظ او جملې يې واضحه، له لغوي پيچلتيا او ادبي صنعتونو ليرې وي.
- ۴- منځپانگه يې تخيل نه، بلکه حقائق او دلائل وي.
- ۵- دافکارو او حل لارو په مطرح کولو کې يې منطقي (عقلي) تسلسل رعايت شوی وي.
- ۶- داسې موضوع ور کې مطرح شوې وي چې د ټولنې داصنافو او افرادو په فکري او عملي ژوند پورې تړاو ولري.
- ۷- مخاطب ته ور کې ديو څه د کولو او ياديو څه په خلاف د دريدلو توصيه او لارښوونه شوې وي.

دمقالي دليکلو پلان

دمقالي دليکلو پلان درې مرحلې لري چې د مقالي لپاره د موضوع انتخاب، د مقالي هدف ټاکل او د مقالي لپاره د عنوان انتخاب دي. د موضوع انتخاب:

ليکوال بايد د ليکنې لپاره داسې موضوع انتخاب کړي چې په هکله يې کافي معلومات ولري. او دا ځکه چې که يې معلومات نيمگري او يا سطحي وي نه يوازې دا چې مقاله به يې پر لوستونکو خپل تاثير نه پرېباسي بلکه د ليکوال پر شخصيت هم بده اغيزه کوي او لوستونکي يې نورو مقالو او ليکنو ته هم په کم نظر گوري او نه يې لولي.

د کافي معلوماتو د درلودلو تر څنگ د اهم ډيره ضروري ده چې مقاله دې داسې موضوع کې وي چې د ټولنې ور ته ضرورت وي. او د لوستونکو لپاره په زړه پورې والی او د دوی د ژوند په کوم اړخ پورې تړاو ولري.

دليکوالی په اصنافو کې (مقاله) تر ټولو مهم او پراخ صنف دی چې دهغې په قالب کې ليکوالان او د فکر خاوندان ټولنې ته خپل افکار او نظريات وړاندې کوي او دهغې له لارې د ټولنې افراد مطلوبو کارونو، دريځونو او نظرياتو ته متوجه کوي، او له نامطلوبو کارونو، دريځونو او نظرياتو پرېښودلو ته يې هڅوي.

دمقالي ليکل هم دليکنې د نورو اصنافو په څير خپل اصول، قالب او ځانگړتياوې لري. که چيرې د مقالي په ليکلو کې دغه اصول، قالب او ځانگړتياوې مراعات شي نه يوازې دا چې د مقالي، خاطرې، خبر، راپور، څيرنې، تبصرې او ادبي ليکنې تر منځ به توپيرونه او ځانگړتياوې مراعات شوې وي. بلکه ليکوال به خپل مقصد او مفاهيم هم په واضح او رسا ډول د لوستونکو مخې ته اېښي وي، او هغوی به يې هغه هدف ته درسيډلو لپاره له ځان سره ملگري کړي وي چې دې يې ور رسول غواړي دا چې زمونږه ټولنې ته د ډير څه دليکلو ضرورت دی، او د ليکلو لپاره په زرگونو موضوعات هم لرو. نو بايد ليکل ور ته پداسې ډول وشي چې ور کې د ليکنې د اصنافو مشخصات او اصول رعايت او د مطلوبو اهدافو لوري ته دهغوی لارښوونه شوې وي دا دې پدې ليکنه کې د (مقالي) دليکنې په اړه ددې علم د پوهانو دنظر خلاصه وړاندې کوم:

دمقالي تعريف:

مقاله هغه متوسطه (نه ډيره اوږده او نه ډيره لنډه) ليکنه ده چې ليکوال ور کې يوه موضوع دخپل تاثير، قناعت، او اعتقاد له ليدلوري په ساده ټکو، پوره وضاحت، د حقائقو او دلائلو په رڼا کې د منطقي تسلسل په رعايتولو ددې لپاره مطرح کوي چې د ټولنې اصناف او افراد د مطلوبو کارونو، دريځونو، نظرياتو او عقائدو لوري ته متوجه کړي، او د نامطلوبو کارونو، دريځونو او نظرياتو په خلاف يې له ځان سره ملگري کړي.

په پورتنی تعريف کې لاندې ټکي مشخص شوي دي.

دښو موضوعاتو د انتخاب لپاره دا ضروري ده چې ليکوال دې دخپلې ټولنې له دين، فرهنگ، تاريخ، اجتماعي قضايوو، سياسي او عسکري جرياناتو، فکري جهتونو، عنعناتو او رواجونو، او دسيمې دهيوادونو او ولسونو له حالاتو باخبره وي. او ددې کار لپاره دا ډيره ضروري ده چې ليکوال پدې ټولو ډگرونو کې په مطلوبه اندازه مطالعه وکړي. رسنۍ تعقيب کړي، دمقابل لوري له هغو معلوماتو څان خبر کړي چې هغه يې له خلکو پټ ساتل غواړي، او هم بايد د موضوع په انتخاب کې د زمان عنصر مراعت کړي، ځکه چې ډير داسې موضوعات دي چې که په خپل وخت او زمان کې ونه ليکل شي خپل اهميت له لاسه ورکوي.

دهدف ټاکل :

دمقالې دليکلو لپاره دهدف ټاکل د مقالې د کاميابۍ له عواملو څخه دی. د مقالې لپاره دهدف ټاکل له ليکوال سره پدې کې مرسته کوي چې بايد څه وليکي؟ او څنگه يې وليکي؟ يعنې هغه څه ته به په مقاله کې ځای نه ورکوي چې په موضوع پورې تړاو نه لري، او پداسې ډول به يې نه ليکي چې لوستونکی دهدف لوري ته نه بيايي.

دمقالې هدف دليکوال په ذهن کې وي، پدې ډول چې :

آيا ليکوال غواړي چې لوستونکی دې يو بد شخص، يوه باطله ډله او يا دچاپو بد موقف ددې لپاره وپيژني چې دهنه په خلاف ودرېږي او مقابله يې وکړي؟

آيا ليکوال غواړي چې خلک يو داسې موضوع او مسؤليت ته متوجه کړي چې له خلکو هير شوی دی؟

او يا دا چې آيا ليکوال غواړي ديوې موضوع په اړه هغه واقعيتونه او حقائق راوسپړي چې يو چاله لوستونکو څخه پټ کړي دي، او يا يې دعامه ذهنيت د بيلارې کولو په مقصد په اړولي شکل خلکو ته وړاندې کړي دي، او يا داسې نور.

دمقالې عنوان :

دمقالې لپاره دغوره عنوان ټاکل تر ټولو مهم کار دی، او دا ځکه چې همدغه عنوان دی چې لوستونکي د مقالې لوستلو ته راجلبوي، کله کله ډير جالب عنوان د کمزوري مطلب لوستلو ته هم لوستونکي راماتوي، او کله د کمزوري او مبهم عنوان له امله يوې ډيرې مهمې موضوع ته هم د لوستونکي پام نه وړاوړي.

دعنوان ټاکل له ليکوال سره پدې کې هم مرسته کوي چې د موضوع له چوکاټه ونه وځي.

دښه عنوان صفات :

۱- عنوان بايد محدود وي.

۲- واضح او دمقالې آيينه وي، يعنې د موضوع تصوير ور کې ښکاره شي.

۳- عنوان بايد پدې دلالت وکړي چې مقاله ديوې موضوع په اړه ده، داسې نه وي چې ډيرې موضوع گانې په يوه عنوان کې کتار شوې وي.

دمقالې برخې

مقاله عموماً په درې برخو ویشل شوې وي چې مقدمه، متن او خاتمه وي

مقدمه :

د مقالې مقدمه بايد پداسې يوې جملې پيل شوې وي چې موضوع ته د لوستونکي پام ورواړوي.

دمقدمې په جمله يا جملو کې بايد د موضوع هدف بيان شوی وي.

اختصار ور کې مراعات شي، او د کيفيت او کميت په لحاظ له موضوع سره تناسب ولري.

دا چې اوس په دنيا کې د معلوماتو د عموميت او ډيرښت زمانه ده او د ډيرو موضوعاتو په اړه خلک له مخکې يو څه معلومات لري نو ځکه اوس اوږدې مقدمې دخلکو نه خوښيږي، بلکه غواړي چې په لنډو د موضوع متن ته ور داخل شي او د مطلب ټکي ور کې وگوري. نو په کار ده چې مقدمه لنډه، توجه راجلبوونکي او په زړه پورې وي.

متن :

متن د مقالې زړه دی، ليکوال د مقالې په متن کې موضوع شرح کوي، تحليلوي يې، او د لوستونکي د پوهولو په مقصد د وضاحت لپاره مثالونه وړاندې کوي.

په متن کې بايد لاندې ټکي په پام کې ونیول شي :

۱- د پيښو تاريخي او د افکارو منطقي تسلسل رعايت شي، پدې معنی چې ليکوال چې کله پيښې بيانوي نو گډې وډې يې بيان نه کړي، بلکه دهغو د پيښيدلو تاريخي او زماني تسلسل ته يې پام وي، او همدارنگه چې کله افکار او نظريات بيانوي نو بايد پداسې ډول يې بيان کړي چې د اسبابو، علتونو، عواملو او نتايجو تر منځ منطقي او معقول تسلسل رعايت شوی وي.

۲- تعبیرونه باید دقیق وي. او معلومات په پوره وضاحت بیان شوي وي.

۳- د اشخاصو، ځایونو، اداراتو او ارقامو په لیکلو کې ډیر دقت وشي، هسې نه چې دیوه څه پر ځای بل څه ولیکل شي، او یا د یو چا قول بل چاته منسوب شي.

۴- د بې مناسبتې او بې موده الفاظو او ډیرو مرادفاتو له لیکلو دې ډډه وشي. او همدارنګه دې په علمي، سیاسي، او عقلي لیکنو کې له لفاظۍ او د ادبي صنعتونو له کارولو ځان وساتي.

۵- که په مقاله کې ځینې افکار جزئیات لري نو پکار ده چې جزئیاتو ته شمیره ورکړل شي. او په ښه ډول یو له بله جلا کړل شي. تر څو لوستونکي ته په رانه ډول د موضوع ټول جزئیات په مخکې کیښودل شي خاتمه:

د مقالې خاتمه هم د مقالې په هیکل کې مهم ځای لري چې باید لاندې ټکي ورکې رعایت شي:

۱- خاتمه باید لنډه وي.

۲- خاتمه باید د لیکوال د مقصد لنډیز وي.

۳- په خاتمه کې باید هغه نتیجه راویستل شوي وي چې لیکوال یې لوستونکي ته وړاندې کول غواړي.

۴- په خاتمه کې باید واضح، قوي او پریکنده الفاظ وکارول شي. او دا ځکه چې د خاتمې الفاظ به هغه وروستي ټکي وي چې د لوستونکي تر سترګو تیریږي او دهغه په ذهن کې پاتې کیږي.

د مقالې ځینې ډولونه

مقاله دوظیفې او مقصد په اعتبار بیلابیل ډولونه لري چې مهم یې په لاندې ډول دي:

۱- سرمقاله

سرمقاله یا افتتاحیه هغه مقاله ده چې د پېښو او قضایاوو په اړه د یوې نشرېې د پالیسۍ رسمي نظریېاوې.

د سرمقالې په لیکلو کې باید لاندې ټکو ته پام وشي:

۱- سرمقاله به د تحریر رئیس او یا د تحریر د هیئت یوه داسې غړی لیکي چې هم دخپلې نشرېې پالیسي ښه ور معلومه وي. هم د لیکل کیدونکې مقالې د موضوع حیثیت او ابعاد ور معلوم وي. او هم د صلاحیت په لحاظ پداسې یو موقف کې وي چې پر سرمقاله د مترتب کیدونکو آثارو او نتائجو ځواب وویلی شي.

۲- د سرمقالې په لیکلو کې دې محافظه کارۍ او پوره احتیاط وشي. او د الفاظو او کلماتو په انتخاب کې دې له پوره دقت څخه کار واخیستل شي.

۳- سرمقاله باید د تازه موضوعاتو او روانو جریانونو په اړه ولیکل شي. او د لوستونکو د قانع کولو په مقصد دې د ارقامو په یادولو او د قوي دلائلو په وړاندې کولو تر کیز وشي.

۴- د سرمقالې په لیکلو کې دې هڅه وشي چې د ټولنې عمومي ذهنیت مخاطب کړای شي.

۵- په سرمقاله کوبښن کیږي چې په هغو مهمو سیاسي، اقتصادي، اخلاقي او ټولنیزو موضوعاتو لیکنه وشي چې په ټول هیواد او هیوادوالو پورې اړه لري.

سرمقاله هم درې برخې لري چې مقدمه، متن، او خاتمه دي، خو د مقالې له نورو ډولونو سره یې فرق پدې کې دی چې سرمقاله عموماً لنډه وي. خو د ضرورت په وخت کې یې اوږدول هم بد نه ګڼل کیږي.

۲- وصفي مقاله

وصفي مقاله هغه مقاله ده چې لیکوال په هغې کې د کوم شخص ځای او یا کومې پېښې وصف بیانوي، په وصفي مقاله کې دلائل، شواهد، عقلي او فلسفيانه استدلالونه او مناقشې نه وي. بلکه په هغې کې د یو چا یا یو څه کیفیت، حالت، ځانګړتیاوې او موقعیت په الفاظو کې تصویرېږي.

په وصفي مقاله کې باید لیکوال لاندې ټکو ته پام وکړي:

۱- لیکوال باید په وصفي مقاله کې د شخص، ځای، پېښې او جریان په هکله معلومات پداسې ډول بیان کړي چې لوستونکي داسې احساس وکړي لکه په خپلو سترګو کې چې دا هر څه لیدلي وي.

۲- لیکوال دې کوبښن وکړي چې د موصوف شخص، ځای، او یا بیانیدونکې پېښې او جریان ټول اړخونه په متناسب ډول په خپله مقاله کې راوغواړي، تر څو لوستونکي ته نیمګړي تصویر نه بلکه تصویر له خپلو ټولو اړخونو سره په مخ کې کښیږدي. مثلاً که لیکوال په یوه کلي کې د واده په مراسمو کې پر خلکو د امریکایانو د بمبارد یوه پېښه بیانوي نو باید لاندې پوښتنې یې په مقاله کې په طبیعي ډول ځواب شوې وي:

- بمبار د شوی کلی چیر ته ؤ؟ لوی ؤ که وړوکی؟ دخلکو ژوند بڼه یې کوم ډول وه؟
- د چا په کور کې واده ؤ؟ د واده خاوند څوک او څه ډول انسان ؤ؟ او څنگه رالوی شوی ؤ؟
- د واده تر تیبات څنگه نیول شوي ول؟ څوک ور ته راټول شوي ول؟ راټول شوو خلکو څه څه کول؟ څه وخت ؤ؟
- د طیارو د راڅرگندیدلو په وخت کې خلکو څه وکړل؟ آیا چا گومان کاوه چې واده به بمبار د شي؟ بمبار د څنگه شروع شو؟ بمونه چیر ته ولگیدل؟ د بمونو له لگیدلو سره سمدستي څه پېښ شول؟ دخلکو حالت او حواس څه ول؟ د اور او دورو تر کښیناستلو وروسته خلک څنگه راټول شول؟ څه پېښ شوي ؤ؟ څوک وژل شوي ول؟ څوک زخمیان ول؟ په څه حالت او کیفیت کې لویدلي ول؟ چا څه ډول چيغې او زغیروي کول؟ کور ته څه ور پېښ شوي ؤ؟
- خلکو له زخمیانو سره څه وکړل؟ شهیدان یې څنگه خوندي کړل؟ پدې حالت کې له خلکو سره د طیارو د بیا راتلو او دنور څه د پېښیدلو ویره وه او که نه وه؟
- زخمیان چا څنگه چیر ته یوړل؟ شهیدان چا څنگه چیر ته بنځ کړل؟
- خلکو د حکومت او امریکا په هکله څه ویل؟ او څه ډول احساسات یې درلودل؟
- راډیوگانو او میډیا ددې پېښې په اړه څه وویل؟ حکومت او امریکا دا پېښه څنگه توجیه کړه؟
- دکور ، واده ، شاه ، ناوې ، خوشحالیو او رنگینو تصویر په څه تبدیل شو؟

دا خو یوازې د یوې پېښې مثال ؤ چې که چیرې لیکوال ددې پېښې په اړه د پوښتنو ځوابونه په یوښه ډول تصویر کړي نو لوستونکي به داسې احساس کړي چې یا خو ددې پېښې شاهد ؤ ، او یا یې هم د هغې دقیقه ویدیز لیدلې ده .

۳- تحلیلي مقاله

تحلیلي مقاله هغه مقاله ده چې لیکوال په هغې کې هغه پېښې او قضیې تحلیلوي او عمق ته یې ځان ور سوي چې د ټولنې عمومي ذهنیتې مشغول کړي وي .

لیکوال په تحلیلي مقاله کې پېښې او واقعیتونه په تفصیل سره راسپړي . دهغو او هغو ته د ورته نورو پېښو او واقعیتونو ترمنځ دروابطو ، مشابهتونو او مماثلتونو د پیدا کولو کوښښ کوي . او بیا له هغو څخه دهغو نظریاتو او نتایجو استنباط کوي چې غواړي د لوستونکي مخې ته یې کښېږدي .

په تحلیلي مقاله کې باید لیکوال لاندې ټکو ته پام وکړي :

۱- تحلیلي مقاله د شواهدو ، دلائلو ، منطقي او عقلي استدلال پر بنسټ ولاړه وي ، نه پر تخیل او عواطفو .

۲- په تحلیلي مقاله کې لیکوال موضوع په پوره آزادۍ ، زړور تیا ، او علمیت مطرح کوي . په تحلیلي مقاله کې د نشرېې د پالیسۍ رعایتول ضرور ندي .

۳- دا به ډیره ښه وي چې تحلیلي مقاله په یو ځل په مکمل ډول نشر شي ، او په قسطونو ونه ویشل شي . ځکه چې په قسطونو ویشل یې مطلوبه نتیجه د لوستونکي ذهن ته نشي رسولی .

تحلیلي مقاله هم درې برخې لري چې مقدمه ، متن او خاتمه ده . په مقدمه کې باید پېښه ، واقعیت او یا قضیه په مختصر ډول یاده شي .

په متن کې د یادې شوې موضوع تاریخچه ، پس منظر ، ابعاد ، جزئیات ، له نورو پېښو سره دهغې ارتباط او ددې پېښې دلالتونه وڅیړل شي .

او په خاتمه کې یې نتیجه دکومې مشورې ، طرحې ، وړاندیز او یا دریځ نیونې په شکل کې راوویستل شي . نو ویلي شو چې په تحلیلي مقاله کې خاتمه تر ټولو اهمه برخه وي .

تحلیلي مقالې عموماً د موجودو پېښو او روانو جریانونو او دهغو قضایاو په اړه چې د ټولنې عمومي ذهن یې مشغول کړي وي او هم دهغو سیاستونو او تگلارو په اړه لیکل کیږي چې د ټولنې پر سیاسي او اجتماعي ژوند حاکمې وي .

۴- کالم

کالم هغه مختصره مقاله ده چې یوه جریده دهغې لپاره دخپلي یوې صفې یوه برخه (ستون) په منظم ډول دکوم لوی ، مشهور ، پاڅه او د ټولنې په حال او نبض د باخبره لیکوال په اختیار کې ورکړې وي . او هغه هره ورځ او یا په هره شماره کې دهغې له لارې خپل افکار ،

څو عمومي خبري

په ليکوالۍ کې څو عمومي او ضروري خبرې دي چې رعايتول يې دهر ليکوال لپاره په کار دي چې ځينې يې په لاندې ډول دي :

۱ - ليکوال بايد په هر ډول ليکنه کې د پوځو، سپکو او بې مروتۍ ژبې له کارولو ډډه وکړي . ځکه چې دغه ډول ژبه د ليکوال شخصيت او دهغه د افکارو او نظرياتو مقبوليت ته زيان رسوي . او د لوستونکو باور ورباندې له منځه وړي .

۲ - ليکوال بايد د دلائلو ، شواهدو ، اقتباسونو ، او د اقوالو په راوړلو کې منصف او امين واوسي . ځکه چې ليکوال د ټولنې د اجتماعي استاد او لارښود حيثيت لري . که يو ځل يې خلک په يو مضمون يا کتاب کې بې انصافي او د امانت او صداقت نشتوالي وويني ، نورو مضامينو او کتابونو ته يې هم خلک د بې اعتمادۍ په نظر گوري .

۳ - ليکوال بايد ليک نښې (علامات ترقيم) په خپلو خپلو ځايونو کې ولگوي تر څو يې په جملو او عبارتونو کې د وصل او فصل مشکل دماهيږي په فهم کې اختلال رامنځته نه کړي .

۴ - فقري (پراگرافونه) بايد ډير اوږده نه وي . په ليکنه کې د پراگرافونو د بيلتون نشتوالي د لوستونکي د ستونزې سبب گرځي .

۵ - ددې لپاره چې په ژبه کې خالصيت راشي ژبه خوسه کاله شاته بياول ندي په کار ، بلکه ښه خبره داده چې خلکو ته په آشنا ، عام فهمو کلماتو او تعبيرونو خبره وليکل شي . خير دې که هغه عام فهم او پيژندل شوي لفظ په اصل کې د کومې بلې ژبې وي . خولهخانه جوړ وشو او ډيرو زرو او له کاره لويډلو الفاظو استعمال مضمون يې خونده کوي او د لوستونکي پام له معنی څخه الفاظو ته ور اړوي . خو ددې خبرې معنی دنده چې ژبه دې د بلې ژبې په الفاظو داسې مسخ شي لکه د پيښور (انگرېزي ځېلو) دولتي مامورينو چې له (پښتو) څخه (انگلستو) جوړه کړې ده .

دا دمقالې په اړه څو خبرې وې چې دخپل ولس د ځوانو ليکوالو په خدمت کې مې پدې هيله وړاندې کړې چې دخپل مسلمان ولس په ژوند پورې اړوند په زرگونو موضوعگانې په ښه او معياري شکل وليکي .

نظريات ، خاطري ، طرحې او د پيښو او قضايو په اړه خپلې انگيرنې او برداشتونه له خپل ولس سره شريکوي .

کالم په عمومي ډول د جريدې په يو ثابت ځاي کې وي . او تل له هماغه يوه عمومي عنوان لاندې خپريږي ، که څه هم چې موضوعات يې بيل بيل وي .

کالم د ليکوال د شخصي احساساتو ، ناملاتو ، او تاثيراتو زيربنده وي . دنشرې په پاليسۍ پورې اړه نه لري ، او ليکوال په هغه کې په ډير بې تکلفه ډول لوستونکو ته خپل افکار داسې وړاندې کوي لکه يو ډير صميمي دوست چې خپل بل صميمي دوست ته د زړه حال ليکي .

په کالم کې ليکوال هڅه کوي چې خپل افکار په ساده الفاظو ، داستهفهام او تعجب د تور په کارولو تقريباً د طنز په روحيه ، او خپل مقصد زياتره د مثالونو او لنډ کيسو په ترڅ کې بيان کړي .

په کالم کې چې څومره د طنز ، کيسې ، متلونو ، او ادبي تعبيرونو خواږه ډير وي په هماغه اندازه ليکوال خپل مقصد او افکار لوستونکي ته په آسانه او مؤثر ډول رسولی شي .

کالم هم درې برخې لري چې مقدمه ، متن ، او خاتمه ده . مقدمه د يوه مختصر تمهيد په شکل کې وي . په متن کې د کالم ليکوال خپل اصلي مقصد بيانوي ، او په خاتمه کې خپل نصيحت ، لارښوونه ، او مشوره د لوستونکي مخې ته ږدي .

دښه کالم ليکلو لپاره لاندې ټکو ته توجه په کار ده :

۱ - کالم ليکونکي بايد د ټولنې له روزمره احوالو ، پيښو ، ستونزو ، پرمختگونو ، اخلاقي او رواني وضعيت څخه ځان باخبره وساتي ، مطالعه وکړي ، راډيو واورې ، انټرنټ او د معلوماتو نور مراجع وگوري ، خلک وغږوي ، د فکر او نظر له خاوندانو سره ناستې ولري ، او موضوع په دقت سره انتخاب کړي .

۲ - د کالم لپاره عمومي عنوان بايد ښه توجه جلبوونکی عنوان وي .

۳ - د کالم ليکونکي بايد د کالم ليکلو ته ملتزم وي او ناغه ور کې ونه کړي ، ځکه چې دناغې په صورت کې خپل لوستونکي له لاسه ورکوي

۴ - په ليکنه کې داسې تعبيرونه وکاروي چې د ټولنې تقريباً ټول خلک ورباندې پوهيږي .

۵ - په کالم کې موضوع په ډيره ژور تيا او تخصصي او تحليلي ډول مطرح نه کړي ، ځکه چې په هغه صورت کې بيا له کالم څخه تحقيق او يا تحليلي مقاله جوړيږي چې هر څوک يې نه لولي .

عبدالرؤف حکمت

د افغانستان د ملي جهاد د پياوړتيا لپاره

امريکا څه کم دوولس کاله وړاندې په افغانستان برید وکړ ، دوی په پیل کې فکر کاوو چې دغه هیواد به ډیر زړ تر خپل گورټ لاندې راولي او دخپلې خوښې نظام او پوځي اډې به په کې جوړې کړي ، دهمدې فکر په اساس کله چې مجاهدین د امریکایي یرغل د پیل په مهال له جبهه یي مقاومت څخه د چریکي جنگ په خوا دتغیرو وضعیت په حال کې وو ، بې تجربې امریکایانو په ډیره پیره خپله بریا یقیني وبلله ، او ددفاع وزیر دونالد رمسفیلډ په خوله یې دافغانستان د جگړې چې دوی د (تلپاتې ازادۍ عملیات) نوم ورکړی وو ، پای اعلان کړ .

په لومړیو دوو دریو کلونو کې امریکایان او نړیوال په پوره توگه باوري وو چې دافغانستان کیسه یو طرفه شوه ، نوځکه یې دعراق شخړه پیل کړه ، دامهال نړیوالو مطبوعاتو هم خپله مطبوعاتي ترمینالوژي داسې عیاره کړې وه ، چې له افغانستان څخه یې دمقاومت دیومخیز ختمېدو انځور ورکاوو ، دوی په مقاومت لگیا مجاهدین (طالب پاتې شوني) بلل ، او افغانان یې مکررا (له جگړې ستړی اولس) باله ، هغه مهال دمجاهدینو روان مخفي مقاومت هم امریکا ترزغم لوړ باله نو ځکه یې د پخلاينې شورا په نوم یوه جرگه جوړه کړه او له طالبانو یې د روان خالخال خوځښت دپای ته رسولو غوښتنه وکړه ، خو دامریکایانو دې غوښتنې ته هغه مهال دپکتیکا یوه مجاهد شاعر شهید نورالله درویش داسې معنادار ځواب ویلي وو .

مه کوه دېس دکیسې ، چاوبل چې بس کیږي جنگ
ما خو لا شروع نه دی ، اوس به شروع کیږي جنگ

د رښتیني جنگ شروع

سره له دې چې دامریکایانو په خلاف دافغانانو جهاد دیرغل له لومړۍ ورځې څخه تقریبا په درست افغانستان کې روان وو ، خو په لومړیو څو کلونو کې دغه جهادي عملیات تر ډیره حده مخفي ، دکمیت له اړخه لږ او داغیز

له اړخه کمزوري وو ، خو څرنگه چې افغانان دخپلو عاداتو له مخې هميشه پردي يرغلگر په سړي سينه له پنبو غورځوي ، دامريکا په خلاف هم دافغانانو جهادي خوځښت کرار خو پله پسې او تدريجي پرمخ روان وو ، ۲۰۰۵م او ۲۰۰۶م هغه کلونه چې دافغانستان په زياتره برخو کې علني جهادي اوښتون راغی ، چې ورپسې په زياتره جنوبي ، جنوب ختيځو ، مرکزي ، لويديځو او يوشمير شمالي ولاياتو کې اطرافي سيمې دمجاهدينو لاسته ولوېدې .

ددې جهادي اوښتون په پايله کې ديرغلگرو او داخلي ملگرو سلطه يې ترښاري سيمو او ځينو لويو لارو پورې محدوده شوه ، دجگړې وضعيت له بنسټه تغير شو ، امريکايان او ملگري يې په خپلو اډو کې محصور شول او له يرغليز وضعيت څخه دفاعي وضعيت ته په شا شول ، جهادي عملياتو فوق العاده زور واخيست تردې چې امريکايان په دې وويړېدل چې که په خپله تگلاره له سره غور و نه کړي شايد داطرافي سيمو غونډې ښاري او مرکزي سيمې هم دمجاهدينو لاس ته ولويږي ، په دې مرحله کې دمجاهدينو په خلاف دامريکايانو پوځي عمليات چې په مختلفو نومونو يې اعلانول يو په بل پسې ناکام شول ، ځکه امريکايانو او ملگرو يې دشمير له اړخه دومره عسکر نه درلودل ، چې له ښارونو بهر قرارگاډې جوړې کړي ، او په عملياتي سيمو کې پاته شي ، نوځکه به له عملياتو وروسته امريکايان بيرته خپلو مراکزو ته ستنيدل او په عملياتي سيمو کې به مقاومت له نويې روحې سره راپورته کيده .

د سرتيرو د ډيرښت ستراتيژي

بارک اوباما په ۲۰۰۹م کال کې داسې مهال دامريکا واکمني ترلاسه کړه ، چې په افغانستان کې دامريکايانو وضعيت تروروستی کچې بد حالت ته رسيدلی وو ، اوباما دافغانستان په ماموريت کې دبدلون (چينج) په شعار دغه انتخابات گټلي وو نوځکه يې دې مسئلې ته

داولويت حق ورکړ ، اوباما ته امريکايي پوځي ستراتيژي جوړوونکو مشوره ورکړه چې دعراق تجربې ته په پام سره که چيرې په دې هيواد کې دسرتيرو شمير زيات شي ، کيدای شي ، افغاني مقاومت له منځه يووړل شي ، دغو پوځي ستراتيژيستانو داوباما دستراتيژۍ په نامه دافغانستان دجنگ لپاره نوې تگلاره وټاکله ، چې له مخې يې دافغانستان دجنگ امريکايي مشر ديويد مکرڼ عزل او په ځای يې دستينلي مک کرستل په نامه نوی څلورستوريز جنرال وټاکل شو ، ددې نوې جنګي ستراتيژۍ بنيادي توکي افغانستان ته دلسگونوزروتازه دمواامريکايي سرتيرو ليرل وو ، ترخوپه کليوالو سيمو کې له طالبانو سره له جنگ وروسته پوستې جوړې کړي دغه ستراتيژي چې لويديزو مطبوعاتو ورته سخت تبليغات وکړل ، بارک اوباما د ۲۰۰۹م په پای کې اعلان کړه .

خو دامريکايانو ددې نوي جنګي تگلارې داعلان په مهال دافغانستان اسلامي امارت په خپل غبرگون کې ويلې وو چې دسرتيرو د ډيرښت ستراتيژي به يوازې دامريکايي عسکرو تلفات زيات کړي ، هغه اټکل چې وروسته کټ مټ رښتيا وخوت .

له ۲۰۰۹م ميلادي څخه د ۲۰۱۱م ميلادي ترپايه پورې هغه کلونه وو چې امريکايانو په کې دسرتيرو د ډيرښت ستراتيژي پلې کوله ، په دې کلونو کې دامريکايي عسکرو تلفات او جنګي مصارف دبل هروخت په نسبت زيات وو ، دومره زيات چې امريکايي عسکرو داوږدې زمانې لپاره نه شواى برداشت کولای ، داوباما دستراتيژۍ دتطبيق په وروستيو کلونو کې په افغانستان کې نوی امريکايي مشر جنرال ديويد پيټراييس دې نتيجې ته ورسيد چې دسرتيرو د ډيرښت ستراتيژي له غوڅ شکست سره مخامخ ده ، او دوی نه شي کولای په داډول فرسايشي جنگ کې داوږدې مودې لپاره ترسل زره زيات سرتيري وجنګوي ، دغه مهال امريکايانو ته په په افغانستان کې کټ مټ داسې جنجال ورپېښ وو لکه په ۱۹۷۲م کې چې په

ویتنام کې ورپېښ وو د ۲۰۱۱ م کال په منځنیو میاشتو کې دفرانسې مشهورې ورځپاڼې (نوول آبزرور) په خپل یوه تحلیل کې ولیکل (اوباما دافغانستان په جبهه زاره کې کټ مټ داسې نښتی ، لکه ریچارډ نیکسن چې په ویتنام کې نښتی وو ، او دنوموړي لپاره دهماغې ویتنامي لارې څخه پرته بله هېڅ لاره نشته ، ترڅو له دې ډنډه پښې وباسي)

همدا بن بست او دسرتیرو دډیرنښت دستراتیژۍ شکست ددې لامل شو چې امریکایانو دافغانستان لپاره په نوې تگلاره غور پیل کړ چې وروسته تحلیل گرانو (دجنگ افغاني کولو ستراتیژي) نوم ورکړ.

دجنگ افغاني کولو ستراتیژي

دا اصطلاح امریکایانو لومړی ځل د ویتنام په جنگ کې مستعمله کړه ، په ویتنام کې چې دکلونو جنگ په ترڅ کې د امریکایي پوځ بیلابیلې ستراتیژۍ یو په بل پسې له شکست سره مخامخ شوې ، په پای کې دې نتیجې ته ورسیدل چې امریکایي پوځ نه شي کولای په دې هیواد کې بریا ته ورسېږي ، خو مخامخ شکست هم باید ونه مني ، ددې لپاره چې د ویت کنگ مقاومت کوونکو په وړاندې امریکایي پوځ مخامخ شکست نه وي خوړلی ، امریکایانو د ۱۹۷۳ م کال له پیل سره سم د جنگ د ویتنامي کولو په ستراتیژۍ کار پیل کړ ، دوی په جنوبي ویتنام کې خپل اجیران او محلي کرابي عسکر تروروستۍ کچې اعمال او اکمال کړل ، ترڅو یې له ویت کنگ مقاومت کوونکو سره مخامخ کړي او په دې توگه دخپل پوځ دایستلو فرصت ترلاسه کړي.

په افغانستان کې امریکایانو چې له وړاندې یې دافغاني مرتزقه عسکرو په روزنه کار پیل کړی وو ، د ۲۰۱۱ م له پیل وروسته یې دې پروگرام ته توجه څو برابره زیاته کړه ، دغه راز یې په کلیوالو سیمو کې دمحلي پولیسو(اریکیانو) په نوم دسلوالو دگمارلو کار هم پیل کړ ، ترڅو دامریکایانو له وتلو وروسته اشغال شوي سیمې وساتي .

په تیرو څو کلونو کې امریکایانو تقریبا ۳ لکه افغاني قواوې اردو ، پولیس او اریکیان اماده کړي دي ، ترڅو دامریکایانو تر تښتې وروسته نیابتا ددوی جگړه پرمخ بوزي .

په دې لړ کې امریکایان له ډیرو هغو سیمو وتلي هم دي چې دمنځنۍ کچې جهادي مقاومت په کې موجود وو ، او نیت لري په نږدې راتلونکي کې له یوشمیر هغو سیمو هم ووزي ، چې جهادي خوځښت په کې قوي دی .

دامریکایانو نوي جنگي قومندان جنرال جوزف دانفورډ څو ورځې وړاندې وویل چې راتلونکی کال به ددوي دافغاني ملگرو دازموینې کال وي ، دجنگ افغاني کولو ستراتیژي چې امریکایان یې دمسئولیت ورسپارلو بهیر بولي ، تراوسه یې جریان نه دی تکمیل شوی ، او یوازې په لږو سیمو کې عملي شوي ده ، مگر هغه پېښې چې ددې ستراتیژۍ دپوښښ سیمو کې لیدل کیږي داسې معلومیږي چې دتیرو په شان دامریکایانو دغه ستراتیژي هم له شکست مخ کیدونکي ده ، او کومه نتیجه به ورنکړي .

دجنگ افغاني کولو ستراتیژۍ شکست

بادغیس چې دافغانستان په شمالي لویديځه څنډه کې پروت دی ، په شمالي افغانستان کې ترټولو مشهوره جهادي سیمه بلل کیږي ، بهرني عسکر په ۲۰۰۲ م کال کې ددې ولایت په مرکز قلعه نو کې میشت شول ، په ۲۰۰۷ م کال کې په دې ولایت کې جهادي پاڅون په ټول قوت سره پیل شو ، تردې چې پراخې سیمې دمجاهدینو ترواک لاندې راغلې ، امریکایان اړ شول چې په ۲۰۱۰ م کال کې دې ولایت ته زرگونو تازه دمه عسکر ولیږي ، ترڅو په اطرافي سیمو کې میشت شي ، په دې لړ کې امریکایانو دبادغیس په مرکز سربیره په بالامرغاب ، قادس ، مقر ، دره بم او غورماچ ولسوالیو کې گڼې محکمې قرارگاوي جوړې کړې ، خو څرنگه چې امریکایان په دې عملیاتي سیمو کې پرلپسې له بریدونو سره مخامخ وو بالاخره یې په سیمه کې

داربکیانو په استخدام پیل وکړ او زرگونو محلي خلکو ته یې وسلې وویشلې ترڅو د امریکایانو تر شاتګ وروسته دغه سیمې وساتي ، امریکایانو د ۲۰۱۲ م په پیل کې له بادغیس څخه شاتګ پیل کړ ، خو ورسره په ټولو تخلیه شویو سیمو کې داربکیانو او داخلي عسکرو د تسلیمۍ بهیر هم پیل شو ، چې په لویو ډلو کې تردې چې شمیر یې سلگونو رسیده له خپلو ټولو امکاناتو سره له مجاهدینو سره یوځای کیدل ، تردې چې د ۲۰۱۲ م کال تر پایه د بادغیس حالات بیرته داسې شول لکه په ۲۰۰۹ م کال کې چې وو ، یعنې امریکایان یوازې په مرکز کې شته او د مرکز او ولسوالیو ټولې اطرافې سیمې د مجاهدینو په ولکه کې دي .

دا یوازې بادغیس نه دی بلکې فاریاب ، فراه ، غور ، سرپل ، لوگر ، وردګ ، پکتیا او ګنې نورې هغه سیمې چې امریکایانو ترې خپل یو شمیر عسکر ایستلي دي ، دغه ډول پېښې په کې تکرار شوي دي ، چې د امریکایانو تر ټولو وروسته سیمې بیرته د طالبانو لاسته ورغلي وي .

امریکایان په دې ستراتیژۍ کې په افغاني اجیرو ځواکونو حساب کوي ، چې ددوی له تېښتې وروسته به جګړه وغځوي ، خو تراوسه چې لیدل شوي ، ددوی زیاتره یاخو د جګړې اراده نه لري ، بلکې د امریکایانو له تېښتې وروسته تسلیمېږي او د مجاهدینو دعوت او ارشاد کمیسایون له لارې ورته د ژوند د خوندیتوب تضمین ورکول کیږي ، لکه په تیرو څو اوونیو کې چې په ننگرهار ، فاریاب ، لغمان ، پکتیکا ، فراه ، هلمند ، روزګان او نورو ډیرو سیمو کې سلگونه اربکیان او محلي پولیس له وسلو سره له مجاهدینو سره یوځای شول ، او کوم یې چې په جګړه ټینګار کوي هغوی دا توانمندی نه لري چې د امریکایانو لخوا ورسپارل شوی کار سرته ورسوي .

په تیرو څو میاشتو کې په بدخشان ، فاریاب ، جوزجان ، غزني ، هلمند ، کندز او نورو ډیرو سیمو کې د داخلي عسکرو درنو تلفاتو ، د سیمو ازادۍ او

د مجاهدینو فتوحاتو ونډه ، چې د امریکایانو د نیابتی افغان جنگیالیو جګړه ایزه وړتیا خورا کمزورې ده ، او په هېڅ صورت نه شي کولای ، د امریکایانو لخوا ورسپارل شوي سیمې وساتي .

وروستیو څیړنو ښودلې چې دا جیرې اردو یوه لویه فیصدي عسکر د پوځ له لیکو د تېښتې په حال کې دي ، له بلې خوا د کابل په سیاسي واکمنۍ کې د فساد پراخ شتون هم د بهرنیو تمویلونکو غوندې د جنګیدونکو عسکرو مورال وژلی دی ، هغوی له دې سوال سره مخامخ دي چې جګړه د چالپاره کوي ، امریکایان چې څه موده وړاندې یې اربکیان یوه کامیابه پروژې بلله ، په دې وروستیو کې یې د پروګرام هم له سخت زوال سره مخامخ دی ، د ظلم ، وحشت ، بد اخلاقي ، غلا او نورو رسوايو له امله اربکیان له ولسي نفرت او انتقام سره مخ شوي دي ، څه موده وړاندې په پکتیا کې یوه مشهور غله چې امریکایانو د نیمې پکتیا داربکیانو ټیکه ورکړې وه ، له ټولو پیسو سره تېښتیدلې دی ، له دې څخه معلومیږي ، چې دغه کسان هم د امریکا د ملګرتیا خیال نلري بلکې یوازې ترې پیسې شکوي ، د طالبانو لخوا په غزني کې داربکیانو تکراري قتل عام او د فاریاب د پراخو سیمو له تصفیې څخه ښکاره شوه ، چې دغه خلک چې امریکایي پوځیان یې خپل ځای ناستي بولي ، د جګړې تاب نلري .

دا ټول ددې دلائل دي ، چې د نیابتی جګړې له لارې د امریکایانو د کامیابۍ تصور او داشغال داوډ ډلو فکر په بشپړه توګه غلط دی ، او لږې نډه چې په ۱۹۷۵ م کال کې د امریکا د نیابتی ویتنامي جنگیالو د فضیحت بار شکست غوندې د امریکایانو افغاني ځایناستی هم له عبرتناک شکست سره مخامخ شي .

د بروکسل ناستې په حقایقو سترگې پټې کړي !

خپير احمد

د اندرس فوگ دغه ډول نظر او اوتې پوتې کومه نوي خبره نده ، بلکې د افغانستان داشغال له رومي ورځې تراوسه پورې چې کله د امريکا اوناټو قوتونه په افغانستان کې له دروند او پريکنده پوځي گوزار سره مخ شوي او مجاهدينو ورته حيرانو کي مالي او ځاني زيان اړولی نود هغود پټيدو او توجيه لپاره يې له دغه ډول تورو نواستفاده کړي او يو بې بنياده او بې ربطه عنصر يې پکې راگډ کړی دي چې هغه ځيني گاونډي هيوادونه دي .

په دې خبره کې شک نشته چې گاونډي هيوادونه په خاص ډول پاکستان او ايران به په افغانستان کې دخپلو ځاني گټو او مصالحو د خوندي کولو لپاره څه هلې ځلې کوي ، خودا خبره هيڅ عقل او منطق نه مني چې دغه گاونډي هيوادونه دې د امريکا ، ناټو او غربي نړۍ له دومره پراخ حضور او شيطاني جال سره سره له مجاهدينو سره پوځي او مالي مرسته وکړي او يادې هغوی ته په خپل هيواد کې خوندي کمپونه او دروزني مرکزونه په اختيار کې ورکړي .

د بلجيم هيواد په پلازمينه (بروکسل) کې د اپريل په ۲۲ د ناټو او هغو هيوادونو چې افغانستان ته يې پوځيان ليرلي د بهرنيو چارو وزيرانو او استاڅوپه گډون غونډه ترسره شوه ، دنوموړې ناستې موخه که څه هم د کابل ادارې لپاره دمالي لگښتونو څيرل او پوره کول وه او په دې هم بحث کيده چې څنگه له افغانستان څخه د بهرنيو عسکرو وتلو او په ساده ټکو د پښو سپکولو لپاره زمينه سازي وکړي

خود ناټو عمومي منشي (اندرس فوگ) د دې په خاطر چې د ناټو او امريکا په روان پوځي او سياسي شکست پرده واچوي نو په حقایقو يې سترگې پټې کړي او په هغو چټياتو يې سخوند ووايه چې له تيرو ۱۲ کلونو راهيسي يې ناټو ، امريکا او غرب دخپلو مسلسلو ماتو او شکستونو پرمهال وهي !!؟

د ناټو په ورستي ناسته کې د ناټو عمومي منشي دخپلو پرسوده خبرو په دوام کې وويل : پاکستان بايد وسله وال پرې نه ږدي چې له خاورې يې گټه واخلي ، هلته په کې پناه ځای پيدا کړي او له هغه ځايه پر افغانستان بريدونه وکړي .

ولایت اوله پاکستان سره په پوله پرته سیمه هم نه وه ، ولې دناټو او امریکا تکنالوجی په دې بریالی نشوه چې اته بهرني اتباع پیدا او دمجاهدینو له لاسو یې ازاد کړي .

معلوماتو یې چې دولس اوبیا داسلامي عقیدې په روح مالوماتي پرگنې هیڅکله دالراو شیطاني تکنالوجی نشي تابع او تسخیرولی .

مونږ دبروکسل دناستې متدصدیانو او چارواکو ته وایو: ستاسو ددغو پوځو تبلیغاتو اوبې ځایه تورو وخت تیرشوی ، نړی افغانستان ولس پوهیږي چې اصلي خبره اوجریان څه دي اوولې دوی په ډاگه داخبره نکوي چې هغوی نور دافغان ولس په وړاندې ماته خوړلې اوټولې ستراتیژیانې یې شنډې اوخنثی شوي دي .

ښه اوپرځای قضاوت او تصمیم دادی چې هرڅومره ژرکیدلای شي له افغانستان څخه دخارجي قواوو وتلو ته زمینه سازي وشي اولدې زیات دافغان مظلوم ولس دکړولو ، شکنجه کولو اووژلولو تگلارې ، دبروکسل دناستې گډونوال لاس په سرشي افغانستان پریږدي چې دهغوی له چتر اوفرمایش پرته یوازاد ، مستقل او اسلامي نظام اوهیوادولري ، کنه روانه تپل شوې جگړه به دجگړې عاملین اوتمویلونکي رابښکیلوي اوترهغوبه یې نه پریږدي ترڅو یې چې دپخواني شوروي اتحادپه سرنوشت نه وي اخته کړي .
انشالله

ګاونډیو هیوادونو اوپه خاص ډول پاکستان دهغو طالب مشرانو په نیولو او اسیرولو چې صرف دتداوي اویادنوروبشري اړتیاوودپوره کولو لپاره هغه هیوادته تللي صرفه نده کړي بلکې نیولي یې دي ، درنې شکنجې یې ورکړي اوان یوشمیریې امریکایانو اوکابل رژیم ته یې په لاس ورکړي .

امریکا ، ناټو اوغریبان په دې ټکي ښه پوهیږي چې کوم مقاومت ددوی په وړاندې روان دي هغه سل په سلو کې ولسي رنگ او جذبې لري اودولس په قوت اومرستو څرخیریږي اوپه دې خبره کې هم ابهام نشته چې دخارجیانوپه وړاندې جنگ اومزاحمت افغان ولس مقدس جهاد اوسپیڅلي مبارزه بولي .

که چیرې دخارجیانوپه وړاندې روان مقاومت ولسي صبغه اوروحيه نه درلودی نویا ولې دافغانستان په گوډ گوډ کې جگړه روانه ده ، پکارخوداوه چې تنهپه هغوولایتونو کې خارجیان اودهغوی تالیختي تارومارکیدلای چې هغه له ګاونډي هیواد سره پوله اوگډ سرحدلري چې له امله یې مجاهدینو دورځې حمله کړي وای اودشپي له پلوه ګاونډي هیوادته اوږیدلي وای .

اوس خودهيواددجنوب په ځای په شمال اوجنوب غرب حوزه اومرکزي ولایتونو کې هم دجهادمیدان توداوبڼه گرم روان دي ، دناټو عمومي منشي دغو حقایقوته څه ځواب لري ؟

ددې ترڅنګ هغه ابله ورځ چې دلوګرولایت په ازړې ولسوالۍ کې دناټو پرمختللي چورلکه سره له مجهزو پوځي افسرانو اوعسکرو دمجاهدینو له لورې ولکه اوونیول شول هغه څو کوم سرحدي

د پنجوايي د فاجعې دوسيه څنگه شوه

سيد سعيد

عسکرو پرغو کورونو يرغل کړی او په همدې کورونو کې يې په جلا-جلا خونو کې په خوب بیده ماشومان، ښځې او بوډاگان له يوه مخه ويشتلي چې زياتره شهيدان شوي دي، امريکايانو د شهيدانو جسدونه يوې کوټې ته راټول کړي او بيا يې سوځولي هم دي.

ديادي شوي پيښې په اړه امريکايي چاراکو او کرزي خفگان ښکاره کړ او دايې ديوليوني پوځي عمل وباله، خود عيني شاهدانو په وينا په دغه جنايت کې يو پوځي لټارنه دی، بلکې ډير عسکرچي په دوو بيلو بيلو د لومشتل وو پکې ښکېل دي. دوی وويل چې: «يو عسکر څنگه کولای شي چې د يوې شپې په يوه برخه کې په دوو کليو کې پرله پسې په غو کورونو کې خلک ووژني او بيا يې رايوځای او سوځوي؟ دا څنگه ليونی دی چې ځان نه وژني، خپل ملگري نه وژني، خوا فغانان وژني؟!، په توره شپه په کومه کنده او ويا له کې نه لويږي، لاره نه ځني ورکيږي او بيرته سيده ځي خپل مرگ ته سهي

داسې هيوادوال به کم وي چې د پنجوايي د تېر (۲۰۱۲) ز، کال د مارچ د يوولسمې له فاجعې څخه خبر نه وي، هغه بوږنونکې پېښه چې د پنجوايي ولسوالۍ په زنگاوات سيمه کې د شپې له خوا امريکايي پوځيانو او ولس تنه ولسي وگړي د ښځو او کوچنيانو په گډون بې پلې شهيدان کړل او بيا يې په اورو سوځول.

د عيني شاهدانو په وينا چې په دغه شپه يې ۱۲-۱ بجې پورې د الوتکو پرغونه اوريدل خو گومان يې کاوه چې کومې بلي خواته به ځي، د دوی په وينا ځکه د ډېر بکو (چنوکه او پاچي هليکوپرو) او ازونه يې نه دي اوريدلي، نو بېخه شول چې پلي عسکر به سيمې ته نه وي راغلي. خوشبېه وروسته يې پرله پسې د دوزوا وازونه واوريدل، ورپسې يې د ښځو او کوچنيانو د ارونکي چغې اوناړې واوريدې. تر ښه درنگ وروسته چې د دوزوا چيغوا وازونه خپ شول له کورونو څخه راووتل مخ د دوزوا چيغو پر خوا ورغلل، فضا، دوينو، غوښواو باردو گنگسونکې بوی نيولې ده. که کوري چې يو گړی مخکې امريکايي

سلامت خات رسوي !!». د عيني شاهدانو دوينا په اسيا
س چي: وهمدغه کلي ته امريکايي عسکر په
څومو تروکي ورغلي دي اوبيا يې په دغه وحشت لاس
پوري کړی دی .

پورته ذکر شوي خبري د پيښي شاهدانواد
شهيدانو وارثانومخامخ کړزي او تيم ته يې واورولې
، کړزي هم ومنل چي: «هو! د اعمل يو کس نشي کولای
«، يرغلگرواود کابل ادارې په تېره کړزي له ولس سره
تينگه ژمنه وکړه چي قاتل پوځي (رابرت بېلز) ته به
سزا ورکوي او په افغانستان کي به محاکمه کيږي

که څه هم دولسي خلکو په ويناددغي پيښي عاملين
۱۵- ۲۰ تنه پوځيان وو، خودنيوا کترو له خوا هغه
يو تورت شوی عسکر (رابرت بېلز) هم د پلټني په پلمه
له افغانستان څخه وايستل شو.

رابرت بېلز د امريکا په يوه پوځي محکمه کي
ظاهر ادرويشت تنوپه مرگ ژوبله تورن شو، تر پيښي
يوه مياشت وروسته يوه ډله امريکايان زنگاوات ته
د شواهد وراټولو لوبه نوم وکړل، څو کوم راپور يې
وراندي نه کړ.

د پيښي دوه مهم عيني شاهدان يوپه بل پسې
ووژل شول ، اغالاچي د يادي شوي پيښي يوفعال
شاهد ؤ، د جون پر ۲۳ مه د کندهار- بولدک په لويه
لار په يوه مرموزه ترافيکي پيښه کي ووژل شو. دغه
رازيوبل تن (حبيب الله) چي دخپل پلار حاجي
محمد نعيم د وژلو عيني شاهد ؤ، د سپټمبر پر ۲۵ مه
سهار چي له کور څخه خپل باغ ته روان ؤ امريکايي
پوځيانو وواژه .

کله چي ۲۰۱۴ ز، نومبر کي رابرت بېلز محکمي ته
حاضر کړ شو، له کندهاره دويو کنفرانس له لاري
د قربانيانو يو ولسو تنو قربانيانو شاهدي پرې ورکړه
، خود بېلز محاکمه څومياشتني نوره هم وځنډيده
، دوی د رابرت بېلز د اعدام غوښتنه وکړه
، مگر معلومه نده چي دغه تورن پوځي به کله
اوڅنگه محاکمه کړ شي

محکمي به د ورته پيښو څخه وروسته
ديرغلگروخوا کونواو کابل ادارې
ويندويانوادعا کوله چي پرمجاهدينو دخوابي
بريد په ترڅ کي ملکي خلکو ته هم زيات اوښتي
دي او په دې تور به يې چي مجاهدين ولسي
وکړي د سپر په توگه کاروي، دخپلي گناه پيښي
دمجاهدينواور ورته غورځاوه . ولي د يادي شوي
پيښي د عيني شاهدانوله خولې چي په دغه ځای کي
نه طالبان موجود و او نه هم کوم کس
پر يرغلگرو حمله يادزي کړي دي ، نو داخل يې بيا قاتل
يوازي يو پوځي او هغه هم ليونی ونوماوه .

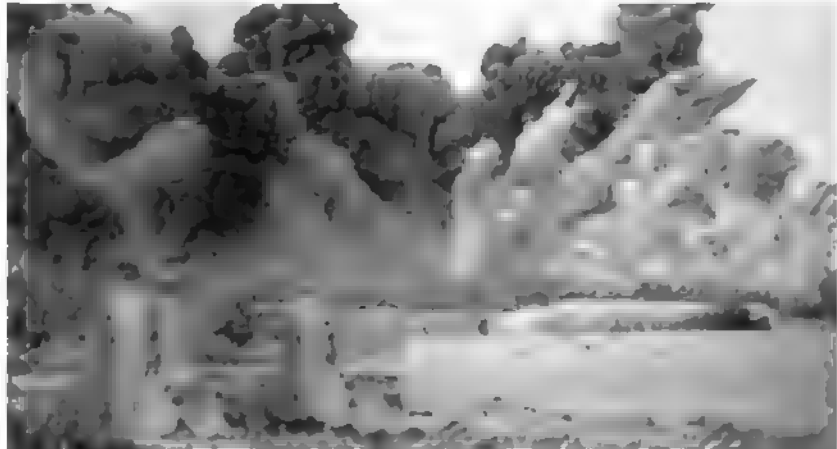
که فرض کړو چي همدا جنايت يوه پوځي کړی
او هغه هم د دوی په ويناليونی ؤ، نوليونيان په پوځ
کي شاملول اوبيا د جگړې کرښي ته بېول څنگه
توجيه کوي ؟.

داند پيښي ورپوښتنه دا ده چي يرغلگروخوا کونه
په هڅوسيو کي چي هلته د دوی قرار گاوي وي

اونسبتادولایت اوولسوالی مراکزوته نژدې وي هېدا
 ډول وحشت ترسره کوي، نوپه هغو سیمو کې چې
 دمجاهدینو تر کنترول لاندې دي اودوی یوازې
 د شپینو عملیاتو په مټ هماغه سیمونه دورنگه مجال
 تر لاسه کوي د مظلومو هیوادوالو سره به څه ډول
 چلند کوي؟، ځکه چې وهما غوسیمو ته نه د پلټنې
 پلوی ورتلای شي اونه هم دبشر د حقونو مدافعین
 او ژورنالیستان دومره زحمت کوي چې سیمې ته
 ولاړ شي اود مظلومو افغانانو حالت په خپلو سترگو
 وويني اوبیا یې ږغ تر نړیوالو ورسوي.

نور باید څوک د غربیانو په تېره د امریکایانو د

بشر دوستۍ په
 دعواوو او د فانون
 او اوصولو درعايت
 په شعارونو ونه
 غوليري، ددوی
 د تاریخي
 وحشتونو د شني
 پرته چې ارامه نړۍ
 یې دا ورپه بڼی
 بدله کړې ده

هېدا اوس اوس چې د دنیا په کومو ځایونو کې ويني
 بهیري په مستقیم او غیر مستقیم ډول هېدا د
 بشر د حقونو علبردارات پکې ښکېل دي. عمل په
 ډیر بربریت او تکبر په افغانستان، عراق، فلسطین
 ، صومالیا، مالي، یمن او..... کې پر مظلومانو د وحشت
 او ظلم میچني چلوي، هیڅ مقررات نه پیژني هغه
 قوانین چې نور یې په نه عملي کولو مجرمین گڼي
 ، خپله یې یو په بل پسې ترېښولاندې کوي. دوی
 اصلا هغه انسان ډوله درنده گان دي چې
 د مظلومو ولسونو وینې څښي، هېرکي یې شپېلي
 او پر کوپړیو یې اسمان ځکي ودانی جوړي کړي دي.

که راشو د بحث اصلي موضوع ته د پنجواييې
 د فاجعې له دویمې څخه د امریکایي چارواکو ظلم
 ، غولونه او درغلي ښه جوته شوه ، چې تر یو کال
 وروسته یې هم له خپله اړخه نومول شوي
 اوتائید شوي معلوم قاتل ته کومه سزا ور نه کړه
 . یو وار یې له شلوقا تلو څخه یوازې یو تن په گوته
 کړ، بیا یې همدایو (رابرت بېلن) په لیوننتوب تورن
 کړ او اوس چې لیونی په سدر اغلی هم یې محاکمه له
 یوې ورځې بلې ته ځنډوي . که رابرت بېلن ته شل
 کاله اوباعبري بنده لانت شي ، کوم د نړیچۍ به
 بیا پلټنه کوي چې نوموړی رشتیا هم په زندان کې
 دی او که په نړیواله کچه د امریکاله پراخاوتیت

و پرک پوځي
 ا د وځخه په کومه
 یوه کې یې په
 دنده بوخت دی .
 دنړۍ په حاکم
 وضعیت کې د ظالم
 او مظلوم ، کمزوري
 او زورور ترمنځ
 عادلانه محاکمه

محاله ده ، ځکه مدعي علیه هم وکیل دی ، هم قاضي
 او هم سپاهي . مدعي ته یوه ، خو ، خورا مؤثره لار خلاصه
 ده ، هغه ډیر غلگرو پر ضد یې سیبیل لاه جهادی
 ، د همدې لاري کیدلای شي چې له یوې خوا د جهاد فریضه
 له غاړې واوړي ، هیواد ازاد شي او د اسلامي نظام نفاذ ته
 زمینه مساعده شي اوله بلې خوا خپل
 اودنورو مظلومانو زړونو پر یخ او غچ ترې واخیستل
 شي .

موري : هيڅکله نه ويده کيدې ترڅوبه چې زما سترگوته دخوب پرکالي نه وه راغلې ، ترهغوبه دې راحت احساس نه کاوه چې زماپه سترگو او مخ کې به دې خوښي نه وه ليدلې ، که به ماخندل تابه هم پرته له کوم دليله خندل ، که به زه غمگين وم تابه پرته له کوم سببه ژړل ، دجرم له ارتکاب مخکې به دې زما اشتباه منله اوله عذرويږلو وړاندې به دې زه معاف کولم !

موري : هرچا به که زما تعريف کاوه هغه دې تصديق او ه اکرکه زه به يې درته داخلاقو ستوري اود څوارلسمي سپوږمۍ په څير ياد کړم ، څوکه به چا زما بد درته ويل هغه به دې دروغجن باله که څه هم هغه کس به په عدالت او صداقت کې نوماندي وو او هرچا به امين گانه !

موري : ستاد دې دومره مهربانيو او نيکيو په مقابل کې څه ځواب ووايم ، په داسې حال کې چې خپله مهربانه گيډه دې زما د حمل لپاره جای گرځولې وه ، خپلې شيدې دې زما غذا گرځولې وي ، زما د خوشبختۍ په موخه دې د سرتوروينستان سپين کړل ، زما لپاره دې خپل قوي وجود کمزوری کړ او ملا دې زما داسايش لپاره کړوپه کړه

موري : زه اوس څه ډول ستادهغو او ښکو درناوی اوبديل وړاندې کړم چې کله به دې زما په ليدو او خوښۍ لپاره تويولې او کله بدې زما په غم اودرد کې بهولې ؟

موري : کله دې چې زه نوراني مخ ته گورم نودهغه لوی کتاب د زرينو صفحو شغلې او انگار راته بريښي چې زما درنجونو اودردونو لوی لوی داستانونه پکې پټ اوله ورايه ځليږي او تنها زما د سختيو د تحمل روايتونه اوصحنې پکې ليدل کيږي .

موري : زما ټول وجود ستا په وړاندې د شرمندگي او کمترۍ احساس کوي ، په هغه مهال چې زه تاپه زړېدوې او تکليف کې وينم اوزه په ځوانۍ او تندرستۍ کې

لوی شوم ولې دمور په ذهن کې اوس هم وړوکی يم ، په ژيرې کې مې سپين ولگيدل لاهم دمور په قضاوت کې کمکی يم ، هغه تنها هغه څوک ده چې اوبښکې ، شيدې او وينې يې رانه فدا کړي ، ټولو خلکو هير کړم او ټوله دنيا راته متغيره او بدلې وگرځيده خو پرته له مورڅخه !

موري : کله به چې په سفر تللم څومره اوبښکې دې راپسي تويي کړي ! او څومره خوبونه دې په ځان حرام کړل او په هغه مهال به چې زه نه وم څومره به نارامه او غمجنه وي !

موري : کله به چې زه له سفر څخه راغلم په قدمونو او وجود کې به دې ناڅاپه حرکت او ځواني وغوړيده اوله زياتې خوشالي نه به دې له سترگو څخه اوبښکې جاري شوي او چې کله به له کوره تلم نو په مړاوي او غمجن زړه او اواز به دې راسره په مخه کوله .

موري : په څومره سختيو او کړاوونو دې زما حمل گرځاوه ، په څومره دردونو او مشقتونو دې دنيا ته راوړم او په څومره نوازش ، لوبولو او چلولو دې زه په غيږ کې نيولم .

افزایش اسلام آوردن کودکان در انگلستان

تحقیقات و بررسی های انگلیسی نشان می دهد که در طول ۶ سال گذشته، روز به روز به تعداد مسلمانان این کشور افزوده می شود. به گزارش سنی پرس به نقل از المدينه نیوز، مسلمانان انگلیسی در طول ۶ سال گذشته حدود ۴۷ درصد افزایش یافته اند و تعداد مساجد آنان به ۱۵۰۰ مسجد رسیده است.

محققان مرکز تحقیقات انگلیسی «گیتسون» با تاکید بر افزایش روی آوردن به اسلام در بریتانیا، بیان کردند که بسیاری از زندانیان انگلیسی به اسلام روی آورده و مدارس نیز شاهد اسلام آوردن دانش آموزان بوده اند. «الکساندرا» دختر «لارن بوث» خواهر همسر نخست وزیر سابق انگلستان «تونی بلر» در ماه رمضان گذشته به اسلام ایمان آورد. وی با اشاره به این که همیشه با مادرش نماز می خواند افزود: «اسلام آرامش خاصی به مادرم داد»

وی همچنین در ادامه با تاکید بر این که عشق به خدا و نقوای الهی را آموختم و شهادتین آرامش و اعتماد ویژه ای به من داد، اضافه کرد: بعد از پوشیدن حجاب معلمان و مدیران به من احترام گذاشتند و برای دانش آموزان مسلمان نماز خانه اختصاص دادند.

«جرج رندیف» ۱۴ ساله نیز با بیان این که هیچ گاه به تنش های موجود در مورد اسلام توجهی نکرده بود خاطر نشان کرد «عشق به مناره ها» باعث ارتباط وسیع وی با اسلام شد و این ارتباط با سفر به کشورهای اسلامی افزایش یافت.

وی با دانش آموزان مسلمان مشورت کرده و بعد از به دست آوردن اطلاعاتی در مورد اسلام از روی اینترنت، به خانواده اش اعلام کرد که قصد دارد که اسلام را به عنوان دین بپذیرد که البته با اعتراض آنان روبه روند.

«شیلارود» ۱۵ ساله در جنوب لندن گفت: اسلام عشق حقیقی است. وی که از یک سال قبل اسلام را پذیرفته بود بر این عقیده است که روزی اسلام تمام انگلستان را فرا خواهد گرفت.

کارشناسان بر این عقیده اند که کاهش تردد به کلیساها در انگلستان، قوانین طاقت فرسای یهودیت و مسیحیت و قواعد اخلاقی که در جامعه انگلیسی وجود دارد باعث ایجاد کمبودهای روحی و وسیعی برای ساکنان این کشور شده است که اسلام به راحتی می تواند آن ها را پر نماید.

یم اوتنه امساتکوي او دځمکې خواته له یوې نه بلې ورځې ته میلان پیدا کوي

مورې :هغه وخت چې ټولودوستانو ماته شاګړه ، ته یواځې هغه څوک وي چې له ماسره وفاداره پاتې شوي ، هغه مهال چې نوروراسره خیانت وکړاوصمیمي یارانوراسره دفریب اودوکي معامله وکړه ؛ خوداتنهایته وي چې په مهربان اولورونکي زړه دې راسره لطف اوبرخوردلاره ، له تسلی دکې خبرې به دې راته کولې اودعاوې به دې راته کولې .

مورې : دخلکوپه منځ کې دلوی والي احساس کوم ، ددوستانو اوهمخولوپه کتارکې دمرتبې سوچ وهم ؛ ولې ستاپه مخ اوفکرکې زه اوس هم وړوکي اوماشوم یم !

نوګراني اومهرباني مورې !

همدالحظه نورستاپه مقابل کې دعجزاوشرمندګی سرتیټه وم ، ټول لقبونه اومرتبې له ځان څخه ځنډم ، مال اودبدبه بې مانابولم ،

ځکه چې ته زما مشفقه اولورونکې موربي اوزه دې ځوی یم ، ته زما دعقیدت اومنزلت مرجع اومنبع یې اوزه دې فرمانبردارخدمتګاربیچي یم ، ته زمامدسه اوزه دې شاګردیم ، ته ونه یې اوزه دې میوه یم !!!

اوداچې ته زمالپاره دحقیقي مینې اومهربانیوسرچینه اوزمالپاره هرڅه یې ، نولطفاماته اوس اجازه وکړه چې لاسونه اوپښې دې چپ کړم اودپښواوقدمونوخواورې دې په سترګووموښم !

رَبِّ اغْفِرْ لوالدی وارحمهما کما ربتیانى صغیرا.

ای مهربانه ربه ! زما مور اوپلار په خپل مغفرت اومرحمت کې ونغاړه ، لکه څنګه یې چې زه په وړوکیتوب کې وپاللم . (عبید تنویر)

د جمهوري رياست د ماني مداري

ليکونکي: حنان ميرزى

خو پښتانه هم بايد پوه شي چې کرزى د پښتنو ندي او فارسي واناډي دي هم پوه شي چې د فارسي واناډو ندي ، همدارنگه ازبک هزاره ، ترکمن اونور قومونه دي هم پوه شي چې دهغوى هم ندى اوحتى ټول افغانان دي پدې پوه شي چې د سره افغان ندى

، بلکي صرف دامريکا يا نو دي او بس

چې له کله کرزى ته دولسمشرى چوکي اومانې وردالې شوي ده نو هغه داسې عجائب او غرائب نړيوالوته عرضه کړه چې دوستان او دشمنان ، خواص او عوام ټول ورته حيران پاتي دي ، اوکه محترم لوستوال نه خپه کېږي دابه ووايم : چې پخوا مود شاه شجاع او بېرک کارمل نو مونه اوريدلى وه خو کرزى هغه دجا په خبره ددتيرو وختو د ټولو گوداگانو رکاد مات کړچې دادى دولس ديارلس کاله يې شه په هسکه غرانگه بغير دهېڅ قسمه شرم او عاره دخپلو بادارنو خدمت کول لا سه چې دخدمت پوره حق يې اداکړاودادى اوس يې سترگي پټې کړي اوپه جرأت يې وويل چې د کابل دفاع په وزارت حمله دامريکا خادمانو کړيده ، آخر دابه کوم مخ په کومه خوله په کومو سترگو!

ايا په افغانستان کې سه چې په نړى کې به هم امريکاله تاخه بل کوم غټ او وفادار مخلص او حلقه بگوش غلام بيداکړي وي ؟ چې نه

دغلامى ټول کارونه خو ته په ډير صداقت او مهارت سره کولای شى مطلب داچې دامريکايانو ستا په شان مخلص او وفادار خادم وي دبل چا خدمت ته سه ضرورت نلري ددوى دهر قسم خدمت لپاره ته بس يې ؛ افغانان اوس سه ناخه بيدار شوي دى ستا په دي مداريتوب اوس نه تير اوځي .

په بازارونو اوبازاري ميلو کې به مداريان هر چا ليدلي کتلي وي چې په سومره چالاکۍ خلک په زان را ټولوي ، بيا کله خلکو ته د مار ټوکړى د خلطې څخه راوباسي مار نه ښکاره کوي بلکي د طاقت او خطرناک شکل اوصورت په باب يې تيز بيان کوي ، بيا کله نولۍ د ټوکړى څخه راوباسي دهغه کمالات او خصوصيات وښيي ، اوبيا سه تيل راوباسى بيا سه گولۍ راوباسي اوداسې نور.....

خلک په انتظار اوشوق کې پريدى په دې وخت کې ورته خپله دکاندارى شروع کړي اوخپل سه دخرڅلاو ټوکي خلکو ته راوباسي نوخلک يې زرزر واخلي چې مداري دمار اونورو کمالاتو اوعجائبو ښکاره کولوته اوزگار شي نو بيا دمار د ټوکړى سر خلاص کړي مار ترې لږ راوباسي خلکو ته يې په خپل لاس کې نيولى وښيي په زمکه يې نه خوشي کوي بيرته ټوکړى کې واچوي سر پرې بند کړي په دې وخت کې خپل نور سه ددوکاندارى سامان ورته ښکاره کړي

کله په آخر کې بيا خلکو ته دا هم ووايي چې شه اوزگار يې زى ولاړ شى خپل کاروکړى بس قصه ختمه کړي ، سامان ټول اوجيب دک کړي پخپله مخه ولاړ شى .

داسې بازاری مداريان به هرچاليدلي کتلي وي خو په رسمي ارگان اوچوکات کې به چا لاتراوسه مدارى نه وه ليدلى چې دادى درسمي مدارى توب ابتکار هم ښاغلي ! کرزى ترلامه کړ ، د کرزي درياست کلونه هم د ميلي دمداري پشان وه کله چېن واغوندي ، کله قرقول ، کله وژاري او کله وخاندي کله په افغانانو درکه وکړي کله بيا په امريکايانو [البته : پس له دې چې له هغو اجازه واخلي] او پدى دوخت کې دى خپله دوکانداري کوي پښتنو ته زان په پښتو خپله وي اوفارسي زبانو ته زان په فارسي او چاته په چېن او چاته په قرقول او چاته په سه اوچاته په سه چې دانولۍ اداگانې اومداري تويونه يې دخپلي سوداخرڅولو اودکاندارى کولو لپاره دى

اربکیان (ملېشه) د تاریخ په آینه کې

لیکنه: حافظ محمد خراساني

سترگه هم نه گوري، په اول قدم کې اکمالات پرې کم کړي، په دوهم قدم کې قانون ورته متوجه او بيا يې په تدريج سره ختم کړي. تاريخ ثابته کړي چې په ځينو وختونو کې دا ډول مليشي د هيواد د اصلي وگړو سربېره هغه نظام ته هم په ستره بيه تمامي شوي، چا چې دا ډول مليشې را منځته کړي وي، تردې چې په ځينو مهالونو کې بيا همدا نظام په خپل لاس د را منځته کړې شويو مليشو له لاسه ختم شوی دی.

سوډاني اربکيان:

سلطان صلاح الدين ايوبي چې کله په نظامي ډگر کې را څرگند شو، نو په هغه وخت کې د خلافت مقام ډېر زيات ضعيغه شوی وو، د وخت خليفه (العاظم) د خپلو عوامو د ايل کولو لپاره سوډاني اربکيان را منځته کړي وو، چې مشر يې د ناجي په نوم و، مصريې د هغوی منگولو ته سپارلی وو، د مصر اصلي استوگن د هغوی د ظلم او وحشت له لاسه تر پوزي را رسيدلي وو، کله چې سلطان صلاح الدين د مصر والي مقرر شو، نو د سوډانيانو ايل کول ورته په سترزيان تمام شوو، تردې چې د هغه په خلاف همدې سوډاني مليشو د هغه وخت له صليبي يرغلگرو سره هم لاس يو کړ، په پای کې يې د وخت له خليفه څخه هم بغاوت وکړ، خو سلطان ايوبي د دوی ټول چلونه په ډېر حکمت له خاورو سره خاوري کړل، مصريان يې د دوی له ناورين څخه وژغورل، مصريې تر خپل گرت لاندې راوست.

اربکی چې جمع يې اربکيان ده، د لغت له مخې د سيمه ايز قومي لښکري ډلگۍ غړي ته ويل کيږي، په بله ژبه ترينه په سيمه ايزي مليشې هم تعبير کيږي، هغه کسان هم د اربکيانو په رديف کې راځي، چې له کوم مقصد څخه پرته د بل چا لپاره په پيسو جنگيږي، يا يې کوم دولتي نظام د عوامو د خپلو لپاره په غير قانوني توگه را منځته کړي. اربکيان يا سيمه ايزه مليشه د تاريخ په اوږدو کې په گڼو مهالونو کې را منځته کړې شوي ده د اربکيانو د را منځته کيدو اړتيا يو ځواک ته په هغه وخت کې پيدا کيږي، چې ځواک ته يې خطر متوجه شي. په گڼو مهالونو کې يو يرغلگري بل ظالم حکومت چې د خپلو نيولو شوو سيمو يا د خپل رعيت په ايل کولو يا ارام کولو کې پاتې راشي، د خپل سلطنت اکثر وگړو ته خپل حق نه ورکوي، حکومتي واک کمزوری شي، رعيت د هغوی په مقابل کې خپل غبرگون ښکاره کړي، په دولتي چارواکو او مسئولينو باندې بريدونه پېل کړي، د خپل حق د غوښتنې آواز پورته کړي، نو په دې وخت کې حکومت يا يرغلگر د خپل ځان او واک د دفاع په موخه د قومونو ځينو لچک او شريرو خلکو ته د مرستي لاس ور اوږد کړي، هغوی اکمال کړي، پيسې او هر قسم وسله يې په خدمت کې کيږدي، داسې ډول کسان تر هغه مهال پوري له قانون څخه پورته او بالا وگرځوي، ترڅو د دوی موخې نه وي تر لاسه شوي، خو کله چې د دوی موخې تر لاسه شي، بيا ورته د خاوري په

د غزانو طایفې اربکيان:

د غزانو طایفه یوه ترکي نژاده طایفه وه، د دوی شمیر تقریباً څلوېښتو زرو کورونو ته رسیدو او دغه طایفه پوند او مالداران وو دوی اصلاً د ماوراءالنهر او د ترکستان په اخیښو برخو کې د ختلان او جغانیان په ولایت کې اوسیدل (ختلان او جغانیان دوی سیمې دي دا دواړه سیمې د سیند شمالي خوا ته پرته دي د ختلان د تخارستان په مقابل کې او جغانیان د بلخ په مقابل کې واقع دي له دغو منطقو څخه د غزانو طایفه د افغانستان سیمو تخارستان او بلخ ته راغله) حدود العالم ۲۷ مخ).

کله چې د ترکانو یوې بلې قرغز نومې طایفې چې پر غزانو زوروره وه، پر غزانو باندې یرغل وکړ، ډیری زیانمن کړل، له خپل وطن څخه یې وشړل نو غزان له خپل وطن څخه افغانستان ته راغلل او د طخارستان په سیمو کې میشت شول بیا د بلخ حاکم چې د سلطان سنجر له خوا هلته حاکم و، غزان د بلخ سیمو ته دعوت او راوستل او د هغورمو او گډو ته یې د بلخ په ځمکو او سمسورو ورشوگانو کې ځای ورکړ، سلطان سنجر سلجوقي له هغوی څخه د کال (۲۳) زره پسونو د محصول په توګه تر لاسه کول، او د ضرورت په مهال به یې د دښمن په خلاف ترینه ګټه اخسته.

د سلطان سنجر دا اقدام چې د ملي ګټو پر خلاف وو، نو د ناوړو پایلو په نتیجه کې د عام افغانانو د سخت زیانمن کیدو سر بیره د سلطان سنجر حکومت هم پکښې له منځه ولاړ. غزان په څه خبره له سلطان سره وران شول، نو سلطان لومړی د بلخ حاکم ته امر وکړ، چې غزان وتریې د بلخ حاکم چې پر غزانو باندې لښکر ورووست، غزانو هم مقابلې ورسره شروع کړه چې په نتیجه کې یې د بلخ د حاکم لښکر مات او د بلخ حاکم او د هغه زوی ووژل شو.

د دې پیښې له اړوندو سره سم سلطان سنجر د غزانو د ترتیې او زموږولو د پاره لښکري تیاري کړې او د غزانو پر طایفه باندې یې یرغل وروړ (۵۴۸ هـ) غزان هم چې زیات نفوس او پوره زور یې تر لاسه کړی وو، په ډیره دلوري د سلطان سنجر د لښکرو مقابلې ته راووتل، او له زیاتو خونړیو جګړو

څخه وروسته د سلطان لښکرو ماتې وکړه او ډیر لښکریان او لوی لوی افسران یې په دغه جګړه کې ووژل شول. سلطان سنجر پخپله مغلوب بلخ ته ولاړ، له هغه ځایه مروې ته ولاړ غزان بلخ ته پسې ورغلل بلخ یې لوټ او تاراج کړ. له هغه ځایه مروې ته پسې ورغلل سلطان سنجر یې اسیر کړ، ښار او خزاني یې چور کړې او زیات خلک یې ووژل له هغه ځایه غزان نیشاپور ته پسې ولاړل د نیشاپور ښار یې هم چور او تاراج کړ. بیا طوس ته پسې ولاړل د طوس ښار یې هم چور او لوټ کړ. لنډه دا چې د غزانو طایفې د خراسان ډیر ښارونه چور او لوټ کړل او خراسان د دوی د وحشت او فساد په اثر خراب او تباه شو او زیات علماء، فضلاء او لوی لوی اشخاص د دوی له لاسه محو شول.

پخپله سلطان سنجر څلور کاله د غزانو په لاس کې بندې و خو په (۵۵۱ هـ) کې په کوم ترتیب و تبتید خپل مرکز مروې ته یې ځان ورساوه هلته له ډیره غمه او غصې څخه ناروغ او مړ شو (۵۵۲ هـ). همدا غزان وو، چې د سلطان سنجر سلجوقي ډیر قوي حکومت یې ونړاوه او د خراسان اکثرې سیمې یې دوه ځلې چور او چپاو کړې او د سلطان سنجر له مړینې څخه وروسته غزانو له سلطان محمود سره چې د سلطان سنجر پر ځای ناست و سختې جګړې وکړې مروې یې ورڅخه ونيوله بیا سرخس ته پسې ولاړل هلته یې هم له ده سره جګړې وکړې او اولس زره عساکر یې د سلطان محمود ووژل د سرخس او طوس ښارونه یې چور کړل بیرته مروې ته راغلل او د دوی د فساد او طغیان لمن نوره هم اوږده شوه، د غور او غرجستان پر سیمو یې هم تعرضونه وکړل، د خلکو مالونه به یې لوټول او په همدغو وختونو کې د غور پاچا سلطان سیف الدین د دوی د مدافعي د پاره لښکري وایستلې.

وروسته بیا غزانو بیرته خپل پخوانی استوګن ځای بلخ ته راغلل، او د خطر له پاچا سره هم وجنګیدل -

پر غزني باندې د غزانو حمله او د هغه ښار فتح

په (۵۵۷ هـ) هجري کال د غزانو طایفې له بلخ څخه پر غزني باندې حمله وکړه. په دغه وخت کې په غزني کې خسرو شاه پاچا و، او خسرو شاه چې د غزانو له طایفې سره د جګړې او

دوی هم زیات مري په افغانستان کې پاتي شوي دي، له هند څخه د انگریزانو له وتو څخه وروسته همدې ملیشو ته رسمي بڼه ورکړل، په حکومتې چوکاټ کې راوستل شوه، چې د قبائلو او د طورخم په لویه لار کې د همدې ملیشو بېلگې اوس هم تر سترگو کیږي.

دوستمي ملیشه:

د روسانو په مقابل کې د جهاد په اوږدو کې له سخت مقاومت څخه وروسته روسان تېښتي ته مجبوره شول، نو د خلقيانو د جمهور رئیس نجیب سره یې په شریکه مشوره له ازبکانو څخه جوړه دوستمي ملیشه را منځته کړه، ترڅو د مجاهدینو په خلاف ترینه کار واخلي، دوستمي ملیشې واقعاً د وحشت بازار گرم کړی وو، په زرگونو افغانان یې شهیدان او بې کوره کړل، د افغانانو لپاره د ناسور دانه جوړه شوه، دا ملیشه تر اوسه پورې د خارجیانو په مرسته په پښو ولاړه ده، ځینې سیمې یې تر خپل نفوذ لاندې راوستي دي، د الله تعالی عجیب شان وو، داکتر نجیب چې کله له شکست څخه وروسته له هیواده پښې سپکولې، نو د ده په خپل لاس جوړه شوي دوستمي ملیشې له لوري ونیول شو او د تورو تمبو شاته ور تیل وهل شو.

د عصمت مسلم (جبار) ملیشه:

په همداسې توگه داکتر نجیب بیا د جنوب لوري د پښتنو په منځ کې د عصمت مسلم ملیشه را منځته کړه، چې له ډیرو ظلمونو وروسته طالبانو ته په لاس ورغی او په ټانگ پورې یې را خړوند کړو او د دې ملیشې په تابوت یې وروستی میخ ټک وهل.

عراقي ملیشه:

په اسلامي هیواد عراق چې کله امریکا یرغل وکړ، نو هغوی هم له سخت مقاومت سره مخ شوو، خو امریکایانو له یو لوري له عراقي شیعې گانو څخه د ملیشې په توگه کار واخیست او له بل لوري څخه یې د مجاهدینو په منځ کې د نقاق اور ته لمن ووهله، چې په خپل دې کار کې دوی تر ډیره حده پورې کامیاب هم شول. د ملیشو او اربکیانو د رامنځته کولو په اړه د انگریز جاسوس سل کاله پخوانۍ سپارښتنه:

ډبلیو آر ایچ مرک ((انگریز لیکوال)) چې د فرنگي دورې په اوږدو کې په پېښور کې کمشنر هم پاتې شوی. په ۱۸۸۴ ل کال کې یې د ژورنالست په توگه په جلال آباد کې انگریز لښکر ته جاسوسي کوله، هغه خپل مشرتابه ته د لالپوري د

مقابلي توان نه درلود، نو له غزني څخه لاهور ته ولاړ. او غزني د غزانو په لاس کې ولوید. په دغه وخت کې د غزانو مشر (زنگي بن علي بن خلیفه شیباني ؤ) او پوره دولس کاله غزني د غزانو په تصرف کې ؤ. (تاریخ کامل ۹۹-۱۰۰-۱۳۷ مخونه- روضة الصفا ۴ جلد ۱۱۳ مخ) طبقات ناصري د کابل چاپ ۴۱۵-۴۱۷ مخونه جامع التواریخ ۲۰۲ مخ- تاریخ فرشته اول جلد ۵۲ مخ).

د شهاب الدین له خوا د غزني فتح

وړاندې ولیکل شوو، چې له (۵۴۸) هجري کال څخه د سلطان سنجر په وړه اشتباه د غزانو وحشي او زوروره طايفه د افغانستان پر شمالي برخو د خراسان پر سيمو مسلطه شوه او د سلطان سنجر سلجوقي خورا قوي او معروف حکومت يې له منځه يووړ. بيا د افغانستان منځنۍ برخې ته راغلل د غزني ښار او په هغه پورې مربوطې سيمې يې قبضه کړې. غزان په داسې اندازه مقتدر او زورور وو، چې د دوی له مقابلي څخه ټول خلک عاجز او حيران پاته وو. خو د شهاب الدین محمد (سام) غوري د تورې او شجاعت په اثر دا مشکل رفع او غزان یې له وطن څخه وشړل.

سلطان شهاب الدین پر غزانو باندې له خواو شا څخه شدید یرغل راوړد د هغوی استحکامات یې ورمات کړل غزانو ماتې وکړه او پښتنو غزان پسې تعقیب کړل او خورا زیات یې ورڅخه ووژل، نور و تښتېدل غزني بیرته د پښتنو لاس ته ورغی (۵۲۹هـ). (طبقات ناصري د کابل چاپ ۴۲۱ مخ).

د جزي اشتباه له امله غزان له (۵۴۸) هجري کال څخه بیا تر (۵۲۹هـ) پورې یعنی یویشتم کاله د افغانستان پر ځینو سیمو باندې مسلط وو او له خپل وحشت سره سم زیاتې تباہ کاری او خراب کاری وکړې خو د شهاب الدین محمد سام د توري په زور له منځه ولاړل او بیا یې خبر نشته چې څه شول.

هندي اربکیان:

د انگریزانو امپراتوري چې کله په هند خپته واچوله، نو د همدې هیواد د ساتلو او د مجاهدینو د فعالیت د مخنیوي په موخه له هندوانو، سکانو او مسلمانانو جوړه ملیشه را منځته کړه، دې ملیشې انگریزانو ته زیات خدمتونه ترسره کړو، په افغانستان د انگریزانو د درې واړو حملو په مهال هم ورسره همدا ملیشه ملگري شوي وه، چې تعبیر ترینه په تور لینگیانو کیدو، ځکه خو د انگریزانو د هر شکست په مهال د

مهمندو په اړه پوره دقیق راپور په هغه وخت کې وړاندې کړ، کله چې فرنگیانو په جلال آباد د دوهم یرغل لپاره د اتلسمې پیړۍ په وروستۍ لسیزه کې ځان چمتو کول، دا راپور نشر ته په کتابې بڼه سپارلی شوی دی، د کتاب نوم دی The Mohmands، انگریز لیکوال د افغانستان له ملایانو څخه سرته کولی، خپل لښکر ته یې له هغوی څخه د ژغورنې په موخه گڼې ځانگړې سپارښتنې کړي دي، د اربکیانو او ملیشو د رامنځته کولو مشوره یې ورکړې ده، هغه خپل لښکر ته وړاندیز کوي، چې په افغانستان کې د ملایانو رېښې ډیرې ژوري دي، له هغوی سره د مقابلې او د هغوی د را پرځونې یواځینی حل دا دی، چې د ملایانو په مقابل کې اخوند ډوله او دنیا پرست ملایان، پیران، پاچا صاحبان او صاحبزاده گان تقویه او را مخکې کړل شي، ترڅو له دې لارې د ملایانو د نفوذ مخه ونیول شي، او د مجاهدینو د فعالیتونو د مخنیوي لپاره له قومونو څخه اربکیان او ملیشي مطرح کړل شي، ترڅو په خپل کور کې ورته غم جوړ شي.

صلیبي ملیشي:

په افغانستان د صلیبي یرغل څخه وروسته صلیبیان له سخت مقابله سره مخ شوو، تقریباً د لسو کلونو په اوږد مهاله موده کې د هغوی لاستې راوړنې ورځ تربلې په کمیدو شوې، مخالفین یې ورځ تربلې قوي او ځواکمن شوو، دوی په خپلو ټولو وعدو او دعوو کې پاتې راغلو، نو د طالبانو د واک د کمزوري کولو لپاره صلیبیان له خپل شیطاني سوچ سره سم اربکیان رامنځته کړل، ترڅو له یو لوري خپله ناکامۍ پرې پټه کړي او له بل لوري څخه د اوږد مهال لپاره افغانان په کورنۍ جگړو بوخت وساتي. دا اربکیان نه اخلاق لري، نه ورته اسلامیت مطرح دی او نه افغاني دود او دستور ته اهمیت ورکوي. صلیبیان خپل رامنځته کړې شوي اربکیان ته هر قسم امکانات په لاس ورکړل، زیاتي تنخواوي ورته مقرري کړې او د دوی هر قسم وحشت یې له قانون څخه بالاتر وگرځاوه.

تاسو چې پورته د څومره اربکیانو او ملیشو تذکر و لوست، په دې ټولو کې خطرناک ترین او ناوړه پایلې لرونکې

اربکیان د اوس مهال صلیبي اربکیان دي، ځکه پخواني اربکیانو به تر یو ځانگړي قوم او سیمې پورې تعلق درلود، نو د هغوی مخنیوی به آسانه وو او آینده ته به یې هم کومه ستونزه نه پریښوده ولې اوسني اربکیان ډېر زیات خطرناک په دې دي، چې دوی په هر قوم او هره سیمه کې رېښې لري، دوی د طالبانو وگړي له نزدې پیژني او طالبان د دوی یو یو وگړي پیژني، نو د یو بل د وژنې په پایله کې په گڼو ځایونو کې کورنۍ او حتی قومي دښمنیاني را منځته شوي، چې کیدای شي د ډېرو کلونو په تیریدو هم دا اور مړ نشي، له همدې امله ولسي او قومي خلک باید خپل رسالت سرته ورسوي، تر خپله وسع پوري هڅه وکړي، چې اربکیانو ته د تبارز لپاره ځای ور نکړي، په لوی لاس خپل او د سیمې امنیت په اوبو لاهو نکړي، او خپله سیمه د جنگ میدان جوړ نکړي، په همداسې توگه د طالبانو له مشرتابه څخه هم غوښتنه کیږي، چې د همدې اربکیانو په مقابل کې په ډېر احتیاط له نرمي او حکمت، له سیاست او دعوت، له سوچ او غور، له زړ او زور څخه کار واخلي او دا ستونزه ژر ختمه کړي، کنه نو خدای مکره دا اربکیان به د اوږد مهال لپاره د افغانانو لپاره د ناسور دانه جوړه شي او په ټول هیواد کې به یو ځل بیا د پخوا توپکیزم په خبر انارشیزم را منځته شي. اربکیان هم باید پوه شي، چې غریبان یې د خپلو موخو لپاره استعمالوي، او یوې داسې بې مقصده جگړې ته یې ورتیل وېلي، چې صلیبیان خپله پکښې له خپل ټول ځواک او قوته ناکام شوي، د ناکامۍ په صورت کې خو خپل انجام وینئ، خو د کامیابي په صورت کې به تردې هم له ناوړه انجام سره مخ شي او امریکایان به مو په خپل لاس د صدام په څېر په دار او د مشرف په څېر د تورو تمبو شاته کړي، ځکه دا د صلیبیانو پخوانۍ شیطاني عادت دی، چې د ضرورت او مشکلاتو په مهال د خپل محسن مړۍ په خپل لاس ور کېږي او د مرگ غیږې ته یې سپاري نو پایله به مو د دنیا او آخرت نقصان او تاوان وي.

خرقه مبارکه

د مبارکي خرقې جوړښت:

هغه متبرکه خرقه چې په اوس مهال په کندهار کې پرته ده؛ د اوس د پستو وړيو قلمي چپنه ده. د رسول الله (ص) او دده مبارک د کورنۍ د اهل الاطهارو په مبارکو لاسونو گڼل شوې ده، دواړه لستوني يې تر لمنې لنډ دي، رنگ يې شين بخون دی او تېزه ځلا لري. استراو د لمنې څنډه (حشه) نه لري. تر عادي جگوالې لنډه ده، د مخ دوه بره يې څه ښورېدلې او په وړين تاريې گڼلې دي.

لنډه تاريخچه يې:

دا سپېڅلې او مبارکه خرقه به رسول الله (ص) د ژوند تر وروستيو کلو پورې، د حجت الوداع، رنځ او رحلت په نېرېدو ورځو او شپو کې اغوستله.

د تاريخونو په استناد، رسول الله (ص) تر رحلت څه موده وړاندې حضرت عمر فاروق (رض) او حضرت علي (رض) ته دا وصيت وکړ، چې دا خرقه به ابي عمرو او يس بن العامر القرني ته وسپاري.

دده مبارک (ص) له وصيت سره سم حضرت عمر (رض) او حضرت علي (رض) دا متبرکه خرقه يمن ته يووړله او سيد التابعين ويس قرني (رح) ته يې وسپارله، نوموړی د دې زېري په اورېدو سره د الله تعالی دربار ته پر سجده شو، د شکرانې دوه رکعت له مونځ يې اداء کړ او دا مطهره خرقه مبارکه يې واغوستله او بيا يې د ژوند تر وروستيو وختونو پورې له ځانه نه بېلوله.

حضرت ويس قرني کله چې په ۳۷ هـ کال کې د معاويه (رض) په وړاندې د حضرت علي (رض) په ملاتړ د صفينو په جنگ کې او په بل روايت په ۳۲ هـ کال کې په شهادت رسېدلی، بيا دا مبارکه خرقه د مکې معظمې په حرا غار کې خوندي کېدله، له هغې وروسته بيا د شيخ دوست محمد پر لاس بغداد ته يووړله شوه او د يلدام بايزيد بن سلطان مراد بن سلطان ارخان بن سلطان قرا عثمانلو تر پاچهۍ پورې په بغداد کې پرته وه او وروسته د گوډ تېمور په امر له بغداد څخه سمرقند ته ولېږدول شوه.

په ۱۰۲۴ هـ کال کې د ختيځ ترکستان واکمن ابو سعيد اوغلان غوښتل چې دا مطهره خرقه د شيخ محمد حبيب او شيخ محمد نياز په لاس له سمرقند څخه چيني ترکستان ته يوسي، خو پردغه مهال شيخ اقا محمد او شيخ نظر محمد دا متبرکه خرقه بلخ ته را ورسوله او تر ۱۱۰۹ هـ کال پورې هلته پرته وه.

بل پلو ته علامه عبدالشکور رشاد (رح) کاږي، چې دا مبارکه خرقه بلخ ته تر راوړلو وړاندې په بخارا کې پرته وه او د خپلې همدې خبرې د سپيناوي لپاره د استناد له پاره د امير البحر سيد علي او خواجه بهاؤ الدين حسن بخاري نثاري روايتونه نقل کوي.

امير البحر سيد علي، چې په ۹۲۳ هـ کال سمرقند ته تللی، وايي: هلته ده د هغه قران شريف زيارت وکړ، چې د حضرت علي (رض) په خط د حضرت عثمان (رض) په خلافت

کې ليکل شوی و. د دې ترڅنگ يې هلته د رسول الله صلی الله عليه وسلم مبارکه چوخه او کڼاوې هم ولېدلې. دا متبرکات په گورامير کي پراته ول.

همداراز خواجه بخاري نثاري په خپل کتاب مذكر احباب کې چې د ۹۷۴ هـ کال تاليف دی، د نبوي خرقې شتون په بخارا کي بنيي او ميا فقير الله ننگر هاري ثم شکارپوري په خپل ۷۴ مکتوب کي، چې د حاجي مولاداد کندهاري په نامه لېږل شوی دی، کاري: ((...ولي بغداد جاء بها اولاد شيخ دوست محمد واحفاده الى البلدة الفاخره بخارا...))

ارواښاد عزيزالدين وکيلي (د کندهار خرقې شريفې تاريخچه) نومي کتاب کې ليکي: په ۱۱۰۹ هـ کال کي دوو کسانو شيخ محمد ضيا او شيخ نياز غوښتل، دا نبوي خرقه د بدخشان او چترال له لاري هندوستان ته يوسي؛ خود بدخشان حاکم مير يار بېگ، کله چې له دې ناوړه نيت څخه خبرېږي، خپل سپاره گماري، څو داسپېڅلي امانت راوگرځوي او د گوزگون په کلا کې يې خوندي کړي، او له همدې ورځي راهيسې د گوزگون ښار نوم په فيض آباد واوښت.²

په ۱۱۸۱ هـ کال د لوی احمد شاه بابا اشرف الوزرا شاه ولي خان له شپږو زرو سپرو سره له کندهاره بلخ او بدخشان ته واستول شو. دا چې د بخارا حکمران شاه مراد بېگ د افغانستان په شمالي سيمو کي ياغيان پارول، په دغه کال په خپله لوی احمد شاه بابا د هرات له لاري ميمنې او اندخوی ته ورسېد او بلخ او شبرغان يې د ياغيانو له شره پاک کړل. همداراز په دې کال کې احمد شاه بابا د نبوي متبرکي خرقې د لايښه خوندیتوب له پاره حکم ورکړ، څو دا مطهره خرقه د هېواد سياسي مرکز او پلازمېنې اشرف البلاد کندهار ته راوړسول شي. د دې حکم د تطبيق لپاره شاه ولي خان بامېزی له خپلو سپرو سره بدخشان ته واستول شو.

د تاريخ سلطاني مؤلف سلطان محمد خان خالص په دې اړه کاري: کله چې دا مطهره خرقه د کندهار خواته راوړل کېده، په وروستۍ شپه د دې متبرکي خرقې صندوق د اوزبکو متوليانو له خوا پرانيستل شو او د خرقې داوړو تر منځ د رسول الله صلی الله عليه وسلم د مبارک لمس پر محل د نبوت مېړد نوموړو متوليانو له خوا اخيستل شوی او بيا بخارا ته وړل شوی دی.³

دا مطهره خرقه له فيض آباده څخه تر کندهاره پوري په څو مزلو کي ايښوول شوې ده، کله چې کابل ته راوړسېدله، لومړی ځل د ده افغانانو په مسجدې سرای کې او وروسته د کابل د اوسني ښار په لوېديزه کې د غره په لمنه کي پر يوه ډبره کېښودله شوه، چې اوس هلته د سخي شاه مردان زيارت موقعيت لري.

بلاآخړه د ۱۱۸۲ هـ کال د لومړۍ خور پر نهمه د شنبې په ورځ دا مطهره خرقه اشرف البلاد ته راوړل شوه او د احمد شاهي ښارد لمر خاته خواته په زړه جامع کې د څه مودې لپاره امانت کېښودل شوه. په ۱۱۸۳ هـ کال کې د دې متبرکي خرقې د تولی لپاره لوی احمد شاه بابا د کندهار له يوې درنې کورنۍ څخه حاجي عبدالحق اخوندزاده الکوزی د حاجي ملا شکرزوی او د حاجي ملا زلال لمسی وټاکه، چې د شاه زمان په زمانه کې لاژوندي و.

د خرقې شريفې ودانۍ:

لوی احمد شاه بابا د دې مطهري او سپېڅلي خرقې د ايښودلو لپاره دوه پوړيزي ودانۍ ته ختگران او بنيان وگمارل او دا تصميم يې لاره، چې د دې ودانۍ په لومړي يا کښته پوړ کې به د ده مقبره وي او په لوړ پوړ کې به دا نبوي خرقه ښوول کېږي، خود ستر ټولواک تر مړينې وروسته د ځينو ځيرکو او مذبرو علماوو په مشوره تېمور شاه سدوزي دا پرېکړه وکړه، چې دا مطهره نبوي خرقه بايد د پاچهانو له نامه او زيارتونو سره تړلې ونه گڼل شي، ځکه بيا هر پاچا د

²- د سيف لودين دیکنه، ويکی پډيا، پېر دیکنه ذوال پوهنغونډ.

³- تاريخ سلطاني ۱۴۴ - ۱۴۵ مخونه

دې خرقې وړلو او لېږدولو ته زړه ښه کوي. نو په دې غرض د لوی احمد شاه بابا په حکم رغېدلې دوه پوريزه ودانۍ د ده مقبرې ته ځانگړې شوه او د هغې ودانۍ لمر خاته خواته يوه بله ودانۍ د خرقې شريفې لپاره واچول شوه، چې په ۱۱۹۰ هـ کال همدې ودانۍ ته دا مظهره او متبرکه خرقه له زړې جامع څخه راوړل شوه او تر ننه پورې دلته پرته ده.

د خرقې شريفې لپاره د سپينو زرو پنجره د سردار نصرالله خان په امر د لوی ناب په وختو کې جوړه شوې ده.

د علامه رشاد په ياد اېستو کې د وکیل صاحب نور محمد خان پوپلزي له خولې څخه دا روايت راوړل شوی، چې د خرقې شريفې د زیارت دروازه، پنجره او د سپينو زرو هگۍ غلام قادر زرگر جوړ کړي دي. د ده دوکان د حاجي لال جان تر مسجد لاندې په ښکاره بازار کې و. امین سړی او په زرگري کې ماهر و. له افغانانپور و څخه و، په ۱۳۳۴ هـ س کال کې لا ژوندی و. ویل کېږي چې تر دې مهاله دوه ځلې خرقه شريفه بهر را ایستل شوې، لومړۍ ځل په هرات کې په ۱۳۱۸ د وبا ناروغي د خپرېدو د مخنيوي لپاره او بل ځل هم د اسلامي امارت د واکمنۍ پر مهال.

ښه به وي چې لاندې کرښو کې هغه نظم راوړل شي، چې محمود طرزي د کندهار او خرقې شريفې په باب ليکلی او اوس مهال د خرقې شريفې د ودانۍ پر دېوال د صوفي عبدالحمید خان په خط په ښکلې ښه په کال ۱۳۲۷ هـ کې ليکل شوی دی:

خوش اب و خوش هوا و لطافت نثار شد
شیرین بود که نام خوشش قندهار شد

فخر رسول محمد مختار کز شرف
علم به نور او شده از جهل بر طرف

یک خرقه مقدس از ثوب پاک خویش
بهر اویس کرده عطاء در زمان پیش

آن خرقه مقدس پاک این زمان کجاست
پرسي کجا بگویی که در قندهار ماست

این است فضل باقی این شهر بی نظیر
قدسیتش قیّتس کن ای ذات خوش ضمیر

در این ولایتست اراضی پُرشرف
انهار بس بزرگ دران جاری هر طرف

اقوام پر صلاح اصیل دلاوري
در روی شان ستاره چو شیران غاوري

د شرق نابغه شاعر علامه محمد اقبال د ۱۳۱۲ هـ کال د لړم په میاشت کې کله چې له کابل څخه کندهار ته ولاړ؛ نو هلته یې د خرقې شريفې تر زیارت کولو وروسته دا څو بیتونه وليکل.

قندهار آن کشور مینو سواد
اهل دل را خاک او خان مراد

کوی آن شهر است ما را کوی دوست
ساربان بر بند محمل سوی دوست

خرقه آن بر رخ لا ییخیان
دیدمش در نکته ((لي خرقتان))
دادم ارا نعره الله هو

ماخذونه:

- ۱- د کندهار زیارتونه، علامه عبدالشکور رشاد (رح)
- ۲- جغرافیایي یاد اېستونه، علامه رشاد (رح)
- ۳- اراکوزیا، عبدالقدوس نجیب کندهاری
- ۴- ښوونځی، درې میاشتنۍ مجله،
- ۵- د افغانستان لنډ تاریخ، علامه حبیبی
- ۶- انټرنیټ.

مهمان نوازی در فرهنگ اسلامی

(مولوی رضا رخشانی)

یکی از صفات بسیار پسندیده و مکارم اخلاقی - که اگر در هر فرد وجود داشته باشد، فضیلت بزرگی محسوب می شود - مهمان داری و مهمان دوستی است؛ این خصیصه از قرون متمادی در جوامع مختلف بشری وجود داشته است. پذیرایی از مهمان باعث ایجاد انس و آشنایی بیشتر، شرکت دادن دیگران در ثروت خود، احترام و بزرگداشت مردم و گذشت مالی است و اقوامی که بهره بیشتری از این سجتۀ اخلاقی دارند، همواره به آن مباهات و افتخار می کنند.

رزق ما با پای مهمان می رسد از خوان غیب
میزبان ما است هر کس می شود مهمان ما

(صائب تبریزی)

یکی از صفات برجسته اعراب در عصر جاهلیت مهمان نوازی آنها بوده است. حتی بعضی از طوایف عرب شبها در صحرا آتش روشن می کردند تا چنانچه غریبه ای وارد منطقه شان شد، آتش را ببیند و به مهمانی آنها برود. این خصلت پسندیده با ظهور دین اسلام در بین جوامع و پذیرش آن از طرف مردم بیش از پیش در جامعه اسلامی ثبت و جاودانی شد. در منابع اسلامی روایات فراوانی در تشویق این خصلت ارزنده اجتماعی ملاحظه می کنیم. از سوی دیگر مهمان داری سنت همه انبیاء بوده است، به ویژه حضرت ابراهیم علیه السلام که پدر میزبانان لقب یافته بود، در قرآن کریم یکی از داستان های مهمان نوازی وی چنین بازگو شده است: «هل أتاک حدیث ضیف ابراهیم المکرمین إذ دخلوا

علیه فقالوا سلاماً قال سلام قوم منكرون فراغ إلى أهله فجاء بعجل سمین» [ذاریات: 24-26]؛ آیا خبر مهمان های بزرگوار ابراهیم به تو رسیده است در آن زمان که بر او وارد شدند و گفتند سلام بر تو! گفت: سلام بر شما! مردمان نا آشنا و ناشناسی هستید. به دنبال آن پنهانی به سوی خانواده خود رفت و گوساله فربه ای را - که بریان کرده بودند، برای ایشان آورد. بخشنندگی و مهمان داری حضرت ابراهیم علیه السلام در این صحنه آشکارا جلوه گر است. همین که مهمان ها سر می رسند و بر او داخل می شوند و می گویند: سلام، و او پاسخ سلام ایشان را می دهد، در حالی که آنان را نمی شناسد و با ایشان آشنایی ندارد. برایشان خوراک تدارک می بیند و جالب این که خوراکی زیادی فراهم می کند که برای ده ها نفر کافی و بسنده است، در حالی که فرشتگان طبق برخی روایات سه نفر بودند، رانی از این گوسالۀ چاق هم برای آنها اضافه بود. امروزه متأسفانه این سنت انسانی حتی در جوامع اسلامی محدود شده و یا تقریباً برچیده شده است. مردم مهمان داری را فقط محدود به دعوتی های رسمی آشنایان و اطرافیان خویش نموده و تمایل چندانی برای پذیرایی از مسافر و غریبه بی پناه از خود نشان نمی دهند، شاید دلایل این امر فضای حاکم مادی گرایی بر جامعه، زندگی شهرنشینی و ضعف هنجارهای اخلاقی در میان مردم باشد.

انگیزۀ شرکت در محافل مهمانی

یک فرد مسلمان با این انگیزه در جلسه مهمانی حضور می یابد که پذیرفتن دعوت مسلمان سنت و موجب استحکام پیوند برادری و دوستی و باعث اجر و پاداش معنوی است.

در فرهنگ دینی ما مبنای شرکت یا عدم شرکت در یک مهمانی هرگز این نیست که چون میزبان فردی فقیر است و توقع تهیه غذای به اصطلاح چرب و نرم نمی‌رود، باید با طرح عذر و بهانه از اجابت دعوت وی طفره رفت و بر عکس به خاطر پر کردن شکم با کمال حرص و ولع بر روی سفره افراد متمول حاضر شد.

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم در حدیثی ارشاد می‌فرمایند: «لو دعیت الی کراع لقبلت» [صحیح بخاری، کتاب الهبة، باب القلیل من الهبة]؛ (اگر شخصی برای پاچه گوسفندی مرا دعوت کند، قطعاً آن را خواهم پذیرفت). بنابراین وقتی هدف از دعوت کردن مهمان اظهار محبت میزبان نسبت به مهمان بوده و از روی اخلاص و صمیمیت مهمان را به منزل خود دعوت می‌کند، باید با کمال محبت، بدون در نظر گرفتن موقعیت اقتصادی و اجتماعی فرد، به دعوت وی لبیک گفت. از همین رو آن حضرت صلی الله علیه و سلم هیچگاه دعوت افراد عادی و مستمند جامعه را رد نمی‌کردند و حتی گاهی رنج و مشقت دوری مسافت منزل میزبان را نیز به جان می‌خریدند. به راستی هنگامی که میزبان و مهمان چنین هدف مقدسی داشته باشند، بستر مناسبی برای صفا و صمیمیت ایجاد شده و حضور در آن محفل باعث نورانیت و پاداش معنوی خواهد شد.

آداب قبول دعوت

1. بدون عذر. مانند اینکه نگران دچار گردیدن به گناه باشد. دعوت کسی را رد نکند.
2. دعوت دور و نزدیک را بپذیرد و اگر هم زمان به دو مهمانی دعوت شد، دعوت فرد اول را پذیرفته و از دومی معذرت خواهی نماید.
3. در میان دعوت کننده ثروتمند و مستمند تفاوت قایل نباشد و دعوت هر دو را قبول کند، زیرا نپذیرفتن دعوت انسان فقیر سبب رنجش خاطر وی گشته و نوعی تکبر و خود برتر بینی به حساب می‌آید.
4. با نیت احترام به برادر دینی خود دعوت او را قبول کند، تا از این روش اجر و ثوابی هم کسب کند.

وظایف میزبان

در مهمان داری، میزبان و مهمان نسبت به یکدیگر وظایفی دارند که باید آنها را رعایت کنند. هرگاه مهمانی به منزل آید باید آداب مهمان داری را رعایت و احترام او را به جا آورد، البته منظور این نیست که در پذیرایی و خوراک و نوشیدنی به اسراف و ریخت و پاش و تکلف بپردازد، چرا که سنت و شریعت بر اعتدال و میانه روی تاکید دارند، بلکه منظور این است که پس از استقبال از مهمان و روبه‌رو شدن با خوش رویی با وی، جایی مناسب برای نشستن، استراحت و خواب برایش فراهم سازد، قبله منزل و جای طهارت و وضو و... را به او نشان دهد، اگر پس از وضو و شستن دست و صورت جان پاک ای به او می‌دهد که دست و صورتش را خشک کند، نباید جان پاک ای باشد که مورد استفاده خود و فرزندانش است.

وسایل نظافت و پاکیزگی و رختخوابی که در اختیار او می‌گذارد حتماً باید پاک و تمیز باشد و قبل از اینکه وارد حمام شود باید وسایل شخصی و خانوادگی را که دیدن آن برای مهمان مناسب نیست بردارد، حرمت خانواده و احترام مهمان و میزبان اقتضا می‌کند که لباس و وسایل زنانه دور از دید مهمان باشد. مکان مناسبی جهت استراحت در اختیار مهمان بگذارد تا در فضایی دور از سرو صدای بچه‌ها و به هم خوردن ظروف آشپزخانه استراحت کند.

آماده کردن غذای مورد علاقه

یکی از خصایل نیکوی میزبان، به ویژه در دعوتی‌های دوستانه و خودمانی، این است که از مهمان بپرسد غذای مورد علاقه‌اش چیست؟ اگر توانست آن غذا را برای وی تهیه کند، در غیر این صورت از او عذرخواهی نماید. پرسش از مهمان این حُسن را دارد؛ چنانچه غذایی برای او ضرر دارد یا داکتر او را از خوردن آن منع کرده است تهیه نگردد و در عوض غذایی که باب میل مهمان است یا برای او ضرری ندارد، آماده شود، چرا که بسا اوقات غذایی طبق ذائقه میزبان بسیار لذیذ و خوشمزه است اما متأسفانه باب طبع و ذوق مهمان نیست و او هیچ علاقه‌ای به آن ندارد و شاید نتواند از آن غذا مصرف نماید، چنین امری باعث افسوس و

حسرت صاحب‌خانه خواهد بود که چرا بابت تهیه آن غذا هزینه فراوان کرد و متحمل زحمت گردید؟

غذا را هر چه زودتر برای مهمان آماده کند

مهمان وقتی از راه می‌رسد، به ویژه اگر مسافر باشد، غالباً خسته و گرسنه است، هم نیاز به غذا دارد و هم نیاز به استراحت. بنابراین باید هر چه سریع‌تر غذای او را آماده کنند تا بتواند استراحت کند.

نباید از مهمان پرسید غذا خورده است یا نه

وقتی مهمانی سرزده از راه رسید میزبان بدون اینکه از او سوالی کند، هر غذایی را که در خانه داشت، برای او بیاورد تا میل کند و اگر غذا نخورد آن را بردارد، چون بعضی از مهمان‌ها کم‌رو هستند و چنانچه از آنها پرسیده شود غذا خورده اند یا نه؟ می‌گویند: آری، در حالی که ممکن است بسیار هم گرسنه باشند.

غذا خوردن با مهمان

یکی از وظایف اخلاقی میزبان این است که همراه مهمانانش غذا بخورد و از غذا دست نکشد تا همه مهمانان سیر شوند و کنار بکشند. زیرا ممکن است بعضی از مهمان‌ها کم‌رو باشند و در صورت غذا نخوردن صاحب‌خانه، آنان هم غذا نخورند و یا هنوز سیر نشده دست از غذا خوردن بکشند. باید به میزان مطلوب و لازم غذا جلو مهمان نهاده شود و غذای کم را جلو مهمان نهادن نوعی حرمت شکنی به خود و مهمان است و غذای بیش از حد لازم آوردن هم نوعی تکلف و خودنمایی است، که هر دو آنها نارواست.

طعنه نزدن به مهمان

اگر مهمان، اخلاق به خصوصی دارد و یا عیبی در اوست که اگر کسی آن عیب را به رخ بکشد ناراحت می‌شود، میزبان نباید کوچک‌ترین اشاره‌ای به آن بکند. نگاه کردن به دهان مهمان در حین غذا خوردن، اشاره کردن به چگونگی غذا خوردن و زدن حرف‌های رکیک از جمله اخلاق زشتی است که بعضی از میزبان‌ها دارند و مهمان خود را با این وسیله ناراحت می‌کنند.

آمادگی داریم برای پذیرایی از مهمان

کسی که اقوام و دوستان زیادی دارد، یا شخصی است که مشهور به بخشندگی و مهمان‌نوازی است و هر آن احتمال دارد برای او مهمان بیاید، حتی المقدور باید آماده پذیرایی باشد، تا اگر مهمانی بدون دعوت قبلی و سرزده وارد شد، برای پذیرایی از او در مشقت نیفتد و یا مهمان گرسنه نماند. و سرانجام از جمله وظایف میزبان این است که:

- درباره مطالبی که مهمان دوست دارد، صحبت کند؛

- قبل از مهمان نخواست؛

- در حضور آنها از کمبودها و مشکلات زندگی ننالد؛

- چنانچه صحبت‌های مهمان باب میلش نبود، خود را ناراحت نشان ندهد؛

- در حضور او به خانواده خود خشم نگیرد؛

به هر حال میزبان تا جایی که می‌تواند مهمان خود را گرمی بدارد و از حضور او اظهار مسرت و خوشحالی نماید. در راستای خدمت به مهمان از هیچ تلاش و کوششی فروگذار نکند، چرا که در حدیث نبوی آمده است: عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «من كان يومن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه» [متفق علیه]؛ (کسی که به خدا و روز قیامت ایمان دارد باید مهمانش را گرمی بدارد).

آداب اولویت بندی در پذیرایی از مهمان

به خاطر پیروی و عمل کردن به راه کارهای پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم، بزرگان و اهل فضل و احترام را در اولویت قرار گیرند، در هر جمعی شخصی حضور دارد که از سایر افراد بزرگ‌تر، عالم‌تر یا شرف پیشوایی و رهبری یا شرف جهاد در راه خدا یا شرف سخاوت و بخشش در راه خیر و غیره باشد، سنت است که در پذیرایی و احترام ابتدا از این افراد شروع شود و بعد از آن کسانی که در سمت راستشان قرار دارند، ادامه دهد. زیرا علاوه بر فرمایش آن حضرت که فرمودند: «کبر کبر» (رعایت حق بزرگ‌تر را بکن)، ایشان فرمودند: «لیس منا من لم یرحم صغیرنا و لم یوقر کبیرنا» [مشکوٰۃ المصابیح، رقم: 497]؛ (کسی که کودکان را مورد ترحم قرار ندهد و به بزرگان احترام نگذارد از ما نیست).

یا در جای دیگر می فرمایند: «أَنْزِلُوا النَّاسَ مِنْ أَسْوَاقِهِمْ» [سنن ابی داود، رقم: 4842]؛ (هر کسی را در جایگاه خود قرار دهید)

وظایف مهمان

مهمان نیز به نوبه خود نسبت به میزبان وظایفی دارد که انجام آن موجب رضایت خداوند و مستحکم شدن اخوت میان مومنان می شود.

اطلاع دادن میزبان

هر گاه فردی قصد مهمان شدن در منزل کسی را داشته باشد، باید از قبل به وی اطلاع دهد یا حداقل زمانی به منزل شخص برود که مهیا ساختن بساط مهمانی برای صاحب خانه میسر باشد، زیرا اگر فرد بدون هماهنگی در زمانی که فرصت چندانی برای تهیه غذا نیست به خانه کسی برود، چه بسا میزبان خود را در زمینه تهیه غذا با درد سر و مشکل مواجه سازد و در نتیجه وی جلوی مهمان احساس شرمندگی نماید.

در وقت معین و مقرر حاضر شود

مهمان نباید مهمانی رفتن را به تاخیر بیندازد که صاحب خانه یا مهمانان دیگر در انتظار بمانند، همان طور که اگر موقع معینی را تعیین کردند، نبایستی زودتر به مهمانی برود، زیرا ممکن است میزبان در آن لحظه آمادگی استقبال و پذیرایی را نداشته باشد و در نتیجه شرمسار شود.

هر جا صاحب خانه اشاره کرد بنشیند

مهمان هرگز نباید با میزبان در مورد مکان نشستن جرو بحث کند و هر جایی را که برای او پیشنهاد شد آن جا بنشیند، چرا که ممکن است خود مهمان جایی را انتخاب کند که مشرف بر نقاط حساس خانواده مانند آشپزخانه باشد یا ساکنین منزل را دچار سختی و حرج می کند. بنابراین پیشنهاد میزبان را اطاعت نموده و احترامش را پاس بدارد و همان جا که به او گفته می شود بنشیند.

پرهیز از تجسس در مهمانی

شخص مؤمن هرگاه وارد منزل یکی از دوستان و برادرانش شد، نباید همچون جاسوس ها به کنجکاوای گوشه و کنار منزل بپردازد، بلکه در آن محل مواظب خود باشد و هرگز به

نامحرمان نگاه نکند، به هیچ عنوان صندوق، کیف، بسته، پرونده یا چیز نهفته و طبقه بندی شده ای را باز نکند، زیرا چنین عملی خلاف آداب اسلامی و برخلاف تعهد و امانتی است که میزبان آن را بر دوش مهمان گذاشته است، چرا که صاحب خانه منزل و دارایی خود را به عنوان امانت در اختیار مهمان قرار می دهد، پس مهمان نباید موازین مهمانی را زیر پا بگذارد و از حُسن ظن میزبان سوء استفاده کند.

تقاضای دشوار از میزبان نکند

یکی از وظایف مهمان این است که اگر میزبان وضع خوبی ندارد و قدرت مالی او ضعیف است، از او تقاضای غذایی غیر از آنچه برایش می آورند نکند، حتی اگر می داند میزبان غذای مورد علاقه اش را تهیه می کند، باز هم از نظر اخلاقی و عرفی این تقاضا درست نیست.

به نوع غذا اهمیت ندهد

در بین مردم این طور جا افتاده که اگر کسی را به مهمانی دعوت کردند، یعنی این که برای او غذای لذیذی تهیه کرده اند و دعوت کردن فقط برای خوردن است، وقتی از مهمانی برگشت، اولین سوالی که از او پرسیده می شود، این است که چه غذایی درست کرده بودند؟

هدف از پذیرفتن دعوت و مهمانی رفتن نباید پر کردن شکم و لذت جسمانی و نوع غذا باشد، بلکه هدف باید امور معنوی و نزدیکی به خداوند از این طریق باشد. مثلاً با خود فکر کند که من به خاطر عمل به سنت پیامبر، که اجابت دعوت مسلمان را از حقوق او بر شمرده، به مهمانی می روم. آن حضرت در حدیثی می فرمایند: «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجِبْ»؛ (هر کسی از شما برای صرف غذا دعوت داده شد، بدان پاسخ مثبت دهد)

در حدیث دیگری آن حضرت ارشاد می فرمایند: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ، رَدُّ السَّلَامِ، تَشْمِيتُ الْعَاطِسِ، إِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، إِتْبَاعُ الْجَنَائِزِ وَ عِيَادَةُ الْمَرِيضِ» [صحیح البخاری، کتاب الجنائز، باب الامر باتباع الجنائز]؛ (هر مسلمانی بر مسلمان دیگر پنج حق دارد؛ پاسخ دادن سلام، جواب عطسه، اجابت دعوت، مشارکت در جنازه و عیادت بیمار).

هرگاه کسی به عنوان مهمان بدون دعوت قبلی - وارد منزل شد نباید بیش از سه روز در آن جا اقامت کند، چون گاهی صاحب خانه از دستش به تنگ می آید. حضرت رسول اکرم - می فرماین: الضیافة ثلاثة أيام فما كان وراء ذلك فهو صدقة عليه [متفق علیه]؛ (مهمان بودن تا سه روز است، مازاد بر آن از مهمانی خارج می شود و به صورت احسان و صدقه دادن در می آید).

البته اگر میزبان از خلوص قلب اصرار کرد که بیشتر از سه روز بماند می تواند درخواست او را بپذیرد. بنابراین مهمان داری در چارچوب موازین شرعی و اخلاقی باعث اجر و پاداش اخروی، نزول نعمت های الهی، ایجاد فضای صفا و صمیمیت و رفع کدورت ها میان افراد جامعه خواهد بود.

امام شعرای رحمه الله وایي چي

په هرڅه کې محاسبه د قیامت ورځې ته ځنډول شوې ده پرته له ظالم څخه چې په خلکو ظلم کوي، د ظلم محاسبه هرومرو الله په دنیا کې کوي ترڅو خلکو ته دا ثابته شي چې الله له ظالم څخه په دنیا کې قصاص اخلي ترڅو د دنیا یې ژوند توازن و ساتل شي او خلک پر دې پوه شي چې د ظالم لپاره له اخروي سزا سره سره د نړیوي سزا هم شته، نو له همدې وجې سول الله صلی الله علیه وسلم ویلي دي چې: د مظلوم له بنیرا څخه ځانونه وساتي؛ ځکه چې د هغه د بنیرا او الله جل جلاله تر منځ پرده نشته، الله جل جلاله د هغه بنیرا له ورېزو څخه لوړوي او بیا ورته وایي چې په خپل عزت او جلال مې دې قسم وي چې زه به ستا نصرت او مرسته هرومرو کوم که څه هم چې یو څه وخت پرې تیر شي

به قول ابن یمن:

هر که را بیني به گیتی، روزی خود می خورد
گر ز خوان توسط نانش یاز خوان خویشتن
پس تو را منت ز مهمان داشت باید بهر آنک
می خورد بر خوان احسان تو نان خویشتن

پس در پذیرفتن مهمانی ها هدف های خود را الهی کنیم بدون تردید اهمیت دادن به غذا و کم و زیاد بودن آن از خصایص انسان های نمک شناس است.

برای میزبان دعا کند

وقتی میزبان در کمال بذل و بخشش امکانات شخصی خود اعم از غذا، جا و... را در اختیار مهمان قرار می دهد، مهمان نیز وظیفه دارد برای میزبان و خانواده اش دعای خیر و از آنها تقدیر و تشکر کند، چرا که در حدیث آمده است: «من لم يشكر الناس لم يشكر الله» [جامع الترمذی، رقم الحدیث: 1955]؛ (کسی که از مردم سپاس گذاری نکرد، سپاس خداوند را بجا نیاورده است).

اسرار میزبان را حفظ کند

همان طور که میزبان باید اسرار مهمان را حفظ کند و عیوب او را نقل نکند، مهمان نیز وظیفه دارد اسرار میزبان را حفظ کند. از زمان های قدیم تا به حال مرسوم بوده که هرگاه کسی نان و نمک فردی را خورد، دیگر نباید به او خیانت کند. حتی افراد سارق و گناهکار وقتی نمک کسی را می خوردند، دیگر به میزبان خیانت نمی کردند و حرمت او را نگه می داشتند. اگر یک نفر قطعه ای نان را به طرف حیوانی بیندازد، آن حیوان تا مدت طولانی هر وقت آن شخص را ببیند به عنوان قدر دانی و امتنان با او بد رفتاری نمی کند، پس انسان چگونه به میزبان خود خیانت می کند؟!

آداب برگشتن از مهمانی نخست باید صاحب خانه مهمانش را به هنگام برگشت تا درب منزل بدرقه کند، این کار سنت است. دوم؛ مهمان هم با شادمانی و گشاده رویی منزل میزبان را ترک نماید و چنانچه در حق او کم توجهی و ناروایی انجام گرفته باشد به روی خود نیاورد. این خصلت جزو اخلاق حسنه و تواضع است.

سوم؛ مهمان نباید بدون اجازه میزبان و رضایت او مجلس را ترک کند، بلکه رضایت خاطر او را در مقدار اقامت رعایت کند، البته اقامت او نباید باعث ایجاد مزاحمت برای میزبان گردد. در قرآن کریم می خوانیم: «فإذا طعمتم فانتشروا» [احزاب: 53]؛ (زمانی که غذا خوردید پراکنده شوید).

مات غليم

حاجي محمد اواب

لکه داني چي وي شلېدلي اوله تاره وځي
داسې په خفاسته دا بدرنگه زموږ له بڼاره وځي

هر زورور چي پر مختللي وسله راواري دلته
له هسک پامير سره ټکر کي، بس له کاره وځي

بيا مو بگېل کړ دا ناخوانه؛ زياتي وپوهېدي!
ژامې يې رېږدي، له ياغي مست کندهاره وځي

ستا په ليدو چي د خوښۍ طالب وزړه ته راشي
د غم ناتونو بيا له دغه تنگره هاره وځي

په يوه سوک مو چي گنگيچ کړ دا سرمسته دښمن
تاسې يې وينئ! چي وجود يې اختياره وځي

زموږ له ويرې يې په زړو وام¹ ننوتی داسې
اخر بې¹ واورئ چي له خپل کلي، بازاره وځي

اوبه ياره څوک چي زموږ د جنگ په جال کي گير شي
هاد ژونديو له نوملړ او له شماره وځي

srak

افغانستان

